

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/59/UE**

z dnia 15 maja 2014 r.

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r.	L 169	46	30.6.2017
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r.	L 345	96	27.12.2017
► <u>M3</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r.	L 150	296	7.6.2019
► <u>M4</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r.	L 314	64	5.12.2019
► <u>M5</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r.	L 328	29	18.12.2019
► <u>M6</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r.	L 22	1	22.1.2021
► <u>M7</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r.	L 275	1	25.10.2022
► <u>M8</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2864 z dnia 13 grudnia 2023 r.	L 2864	1	20.12.2023

sprostowana przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 68 (2014/59/UE)
- **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 203 z 1.8.2019, s. 10 (2014/59/UE)
- **C3** Sprostowanie, Dz.U. L 283 z 31.8.2020, s. 2 (2019/879)

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2014/59/UE**

z dnia 15 maja 2014 r.

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

TYTUŁ I

ZAKRES, DEFINICJE ORAZ ORGANY

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa określa zasady i procedury odnoszące się do naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujących podmiotów:

- a) instytucji, które mają siedzibę na terytorium Unii;
- b) instytucji finansowych, które mają siedzibę na terytorium Unii, jeżeli instytucja finansowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej lub spółki, o której mowa w lit. c) lub d), i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej nad jednostką dominującą zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz holdingów mieszanych, które mają siedzibę na terytorium Unii;
- d) dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego prowadzących działalność mieszaną, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną,
- e) oddziałów instytucji, które mają siedzibę lub są zlokalizowane poza terytorium Unii, zgodnie ze szczególnymi warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie.

Ustanawiając i stosując wymogi na mocy niniejszej dyrektywy oraz korzystając z różnych instrumentów będących do ich dyspozycji w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, z zastrzeżeniem szczegółowych przepisów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy uwzględniają charakter działalności tych podmiotów, ich strukturę udziałową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny i wzajemne powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności ich działalności, ich przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony spełniającego wymogi art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz ewentualne świadczenie przez te podmioty usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej określonej w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE.

▼ B

2. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe przepisy w stosunku do przepisów niniejszej dyrektywy oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że mają one zastosowanie ogólne i nie kolidują z niniejszą dyrektywą oraz z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie.

▼ M6

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do podmiotów, które posiadają również zezwolenie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

▼ B*Artykuł 2***Definicje**

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub instrumentu, o którym mowa w art. 37 ust. 9, aby osiągnąć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31 ust. 2;
- 2) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE;

▼ M4

- 3) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 ⁽¹⁾, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego określonym w art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 ⁽²⁾;

▼ B

- 4) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ M3

- 5) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a do celów stosowania art. 7, 12, 17, 18, art. 45–45m, art. 59–62 oraz art. 91 i 92 niniejszej dyrektywy do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w pkt 83b lit. b) niniejszego ustępu obejmuje - w stosownych przypadkach oraz stosownie do przypadku - instytucje kredytowe trwale powiązane z organem centralnym, sam organ centralny oraz ich odpowiednie jednostki zależne, z uwzględnieniem sposobu, w jaki takie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi art. 45e ust. 3 niniejszej dyrektywy;
- 5a) „istotna jednostka zależna” oznacza istotną jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).

▼B

- 6) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 7) „na zasadzie skonsolidowanej” oznacza na podstawie skonsolidowanej sytuacji grupy zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 8) „instytucjonalny system ochrony” lub „IPS” oznacza porozumienie spełniające wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 9) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 10) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 11) „holding mieszany” oznacza spółkę holdingową o profilu mieszanym zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 12) „dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 13) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 14) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 15) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 31 ust. 2;
- 17) „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 18) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3;
- 19) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określony w art. 37 ust. 3;
- 20) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dowolne z uprawnień, o których mowa w art. 63–72;
- 21) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) 575/2013, w tym Europejski Bank Centralny w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

▼B

- 22) „właściwe ministerstwa” oznaczają ministerstwa finansów lub inne ministerstwa państw członkowskich odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, finansowych i budżetowych na szczeblu krajowym zgodnie z krajowym podziałem kompetencji, wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 5;
- 23) „instytucja” oznacza instytucję kredytową albo firmę inwestycyjną;
- 24) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 2013/36/UE;
- 25) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza kadrę kierowniczą zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2013/36/UE;
- 26) „grupa” oznacza jednostkę dominującą i jej jednostki zależne;
- 27) „grupa transgraniczna” oznacza grupę, do której należą podmioty ustanowione w więcej niż jednym państwie członkowskim;
- 28) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub wszelkie inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym – które, jeśli udzielane jest na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa – udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy, której częścią jest ta instytucja czy podmiot;
- 29) „awaryjne wsparcie płynnościowe” oznacza dostarczenie przez bank centralny pieniędzy banku centralnego lub jakkolwiek inną pomoc, która może prowadzić do zwiększenia środków pieniężnych banku centralnego, dla wypłacalnej instytucji finansowej lub grupy wypłacalnych instytucji finansowych, które borykają się z tymczasowymi problemami z płynnością, przy czym operacja taka nie składa się na politykę pieniężną;
- 30) „kryzys systemowy” oznacza zakłócenie systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki realnej; Wszystkie rodzaje finansowych pośredników, rynków i infrastruktury mogą do pewnego stopnia mieć potencjalne znaczenie systemowe;
- 31) „podmiot powiązany” oznacza osobę prawną, która wchodzi w skład grupy;
- 32) „plan naprawy” oznacza plan naprawy sporządzony i utrzymywany przez instytucję zgodnie z art. 5;
- 33) „grupowy plan naprawy” oznacza grupowy plan naprawy sporządzony i utrzymywany zgodnie z art. 7;
- 34) „istotny oddział” oznacza oddział, który zostałby uznany za istotny w przyjmującym państwie członkowskim zgodnie z art. 51 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE;
- 35) „funkcje krytyczne” oznaczają działania, usługi lub operacje, których zaprzestanie mogłoby prowadzić w jednym lub większej liczbie państw członkowskich do zaburzeń w usługach kluczowych dla gospodarki realnej lub mogłoby zakłócić stabilność finansową ze względu na wielkość instytucji lub grupy lub ich udział w rynku, wzajemne powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność lub działalność transgraniczną, zwłaszcza uwzględniając substytucyjność tych działań, usług lub operacji;
- 36) „główne linie biznesowe” oznaczają linie biznesowe wraz z powiązanymi usługami, które stanowią dla instytucji lub grupy, w której skład wchodzi instytucja, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji;

▼ B

- 37) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ sprawujący nadzór skonsolidowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 38) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 39) „warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1;
- 40) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 32 lub 33, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 41) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony dla danej instytucji zgodnie z art. 10;
- 42) „grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza jedno z poniższych:
- a) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostki dominującej lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym; lub
 - b) koordynację stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów powiązanych, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 43) „grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy sporządzony zgodnie z art. 12 i 13;
- 44) „grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany;
- 45) „grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowany zgodnie z art. 91;
- 46) „kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 88 celem realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1;
- 47) „standardowe postępowanie upadłościowe” oznacza zbiorowe postępowanie upadłościowe, które obejmuje częściowe lub całkowite rozdysponowanie majątku dłużnika oraz powołanie likwidatora lub zarządcy, zwykle mające zastosowanie do instytucji zgodnie z prawem krajowym i specyficzne dla tych instytucji lub mające zastosowanie zasadniczo do każdej osoby fizycznej lub prawnej;

▼ M2

- 48) „instrumenty dłużne”:
- (i) do celów art. 63 ust. 1 lit. g) i j), oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych; oraz
 - (ii) do celów art. 108, oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności oraz instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność;

▼ B

- 49) „instytucja dominująca z państwa członkowskiego” oznacza dominującą instytucję kredytową z siedzibą w państwie członkowskim zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ B

- 50) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną dominującą instytucję zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 51) „wymogi w zakresie funduszy własnych” oznaczają wymogi określone w art. 92–98 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 52) „kolegium organów nadzoru” oznacza kolegium organów nadzoru ustanowione zgodnie z art. 116 dyrektywy 2013/36/UE;
- 53) „unijne ramy pomocy państwa” oznaczają warunki ramowe ustanowione postanowieniami art. 107, 108 i 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz rozporządzenia i wszystkie akty Unii, w tym wytyczne, komunikaty i zawiadomienia, wydane lub przyjęte zgodnie z art. 108 ust. 4 lub art. 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 54) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- 55) „instrument wydzielenia aktywów” oznacza mechanizm służący do przenoszenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 42, aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami;
- 56) „podmiot zarządzający aktywami” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 42 ust. 2;
- 57) „instrument umorzenia lub konwersji długu” oznacza mechanizm służący do wykonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 43 uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- 58) „instrument zbycia działalności” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 38 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy, który nie jest instytucją pomostową;
- 59) „instytucja pomostowa” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 40 ust. 2;
- 60) „instrument instytucji pomostowej” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 40 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz instytucji pomostowej;
- 61) „instrumenty właścicielskie” oznaczają akcje, inne instrumenty nadające prawa własności, instrumenty, które są zamienne na akcje lub instrumenty właścicielskie bądź dają prawo do nabycia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, oraz instrumenty reprezentujące prawa do akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- 62) „akcjonariusze” oznaczają akcjonariuszy lub posiadaczy innych instrumentów właścicielskich;

▼ B

- 63) „uprawnienia do przeniesienia” oznaczają określone w art. 56 ust. 1 lit. c) lub e) uprawnienia do przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, instrumentów dłużnych, aktywów, praw lub zobowiązań, w tym dowolnej ich kombinacji, z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz odbiorcy;
- 64) „kontrahent centralny” oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 65) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 66) „uprawnienia do umorzenia i konwersji” oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 i w art. 63 ust. 1 lit. e)–i);
- 67) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;
- 68) „instrumenty w kapitale podstawowym Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ M3

- 68a) „kapitał podstawowy Tier I” oznacza kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ B

- 69) „instrumenty dodatkowe w Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 70) „kwota łączna” oznacza łączną kwotę, oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46 ust. 1, o jaką wartość ► **M3** zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ ma zostać umorzona lub poddana konwersji;

▼ M3

- 71) „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji” oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), i które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 2;
- 71a) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają – stosownie do przypadku – warunki określone w art. 45b lub w art. 45f ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, oraz instrumenty w Tier II, które spełniają warunki określone w art. 72a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 575/2013;
- 71b) „podporządkowane instrumenty kwalifikowalne” oznaczają instrumenty, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;

▼ B

- 72) „system gwarancji depozytów” oznacza system gwarancji depozytów utworzony i urzędowo uznany przez państwo członkowskie zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/49/UE;

▼B

- 73) „instrumenty w Tier II” oznaczają instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 74) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają, do celów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 i tytułu V rozdział IV, instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II;
- 75) „współczynnik konwersji” oznacza czynnik, który określa liczbę akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na jakie zostanie zamienione zobowiązanie określonej kategorii, przez odniesienie albo do pojedynczego instrumentu danej kategorii, albo do określonej jednostki wartości wierzytelności;
- 76) „zaangażowany wierzyciel” oznacza wierzyciela, którego roszczenie dotyczy zobowiązania, które jest ograniczane lub zamieniane na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w drodze wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- 77) „zaangażowany właściciel” oznacza właściciela instrumentów właścicielskich, którego instrumenty właścicielskie są umarzone w drodze wykonania uprawnienia określonego w art. 63 ust. 1 lit. h);
- 78) „stosowny organ” oznacza organ państwa członkowskiego określony zgodnie z art. 61, który zgodnie z prawem krajowym tego państwa jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3;
- 79) „właściwa instytucja dominująca” oznacza instytucję dominującą z państwa członkowskiego, unijną instytucję dominującą, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, holding mieszany, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, w odniesieniu do której zastosowano instrument umorzenia lub konwersji długu;
- 80) „odbiorca” oznacza podmiot, do którego z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przenoszone są akcje, inne instrumenty właścicielskie, instrumenty dłużne, aktywa, prawa lub zobowiązania, w tym dowolna ich kombinacja;
- 81) „dzień roboczy” oznacza dzień oprócz sobót, niedziel lub wszelkich dni ustawowo wolnych od pracy w danym państwie członkowskim;
- 82) „prawo do wypowiedzenia umowy” oznacza prawo do wypowiedzenia umowy, prawo do przyspieszenia terminu wymagalności, zamknięcia, potrącenia lub kompensowania zobowiązań, jak również wszelkie podobne postanowienia, które skutkują zawieszeniem, zmianą lub wygaśnięciem zobowiązania strony umowy, lub postanowienia, które uniemożliwiają powstanie na mocy umowy zobowiązania, które powstałoby w innej sytuacji;
- 83) „instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza instytucję, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną, holding mieszany, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego prowadzącą działalność mieszaną lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną, względem której podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼M3

- 83a) „podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza:
- osobę prawną mającą siedzibę w Unii, która zgodnie z art. 12 jest wskazana przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - lub

▼ **M3**

- b) instytucję, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, w odniesieniu do której w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonym zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 83b) „grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza:
- a) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne, które nie są:
 - (i) same podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) jednostkami zależnymi innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub
 - (iii) podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które nie wchodzą w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani ich jednostkami zależnymi; lub
 - b) instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, oraz sam organ centralny, gdy co najmniej jedna z tych instytucji kredytowych lub organ centralny jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz ich odnośne jednostki zależne;
- 83c) „globalna instytucja o znaczeniu systemowym” oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ **B**

- 84) „unijna jednostka zależna” oznacza instytucję mającą siedzibę w państwie członkowskim, będącą jednostką zależną instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego;
- 85) „unijna jednostka dominująca” oznacza unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;
- 86) „instytucja z państwa trzeciego” oznacza podmiot, którego siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim i który byłby objęty definicją instytucji, gdyby jego siedziba znajdowała się na terytorium Unii;
- 87) „jednostka dominująca z państwa trzeciego” oznacza jednostkę dominującą, dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, mającą siedzibę w państwie trzecim;
- 88) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim” oznacza działanie zgodnie z prawem państwa trzeciego służące poprowadzeniu upadłości instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, które pod względem celów i oczekiwanych wyników jest porównywalne z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na mocy niniejszej dyrektywy;
- 89) „oddział unijny” oznacza oddział instytucji z państwa trzeciego położony w państwie członkowskim;
- 90) „właściwy organ państwa trzeciego” oznacza organ państwa trzeciego odpowiedzialny za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 91) „grupowy mechanizm finansowania” oznacza mechanizm lub mechanizmy finansowania obowiązujące w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 92) „wewnątrzgrupowa transakcja zabezpieczająca” oznacza transakcję zawieraną przez dwa podmioty powiązane celem przeniesienia całości lub części ryzyka generowanego przez inną transakcję zawieraną przez jeden z tych podmiotów powiązanych z osobą trzecią;
- 93) „gwarancja wewnątrzgrupowa” oznacza umowę, na mocy której jeden podmiot powiązany gwarantuje zobowiązania innego podmiotu powiązanego względem osoby trzeciej;
- 94) „depozyty gwarantowane” oznaczają depozyty gwarantowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/49/UE;

▼ B

95) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają kwalifikujące się depozyty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE;

▼ M5

96) „obligacja zabezpieczona” oznacza obligację zabezpieczoną zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 ⁽¹⁾ lub w przypadku instrumentu wyemitowanego przed dniem 8 lipca 2022 r. – obligację, o której mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽²⁾ w brzmieniu obowiązującym w dniu jej emisji;

▼ B

97) „uzgodnienie dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu” oznacza uzgodnienie zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾;

98) „uzgodnienie dotyczące kompensowania sald” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym określona liczba roszczeń lub zobowiązań może zostać przekształcona w jedno roszczenie netto, w tym uzgodnienia dotyczące kompensowania sald na zamknięcie, zgodnie z którymi w przypadku wystąpienia (w dowolny sposób lub w dowolnym miejscu zdefiniowanego) zdarzenia uprawniającego do egzekwowania terminy wymagalności zobowiązań stron zostają przyspieszone w taki sposób, że stają się one natychmiast wymagalne lub są rozwiązywane, a w każdym przypadku są przekształcane w jedno roszczenie netto lub zastępowane jednym roszczeniem netto, w tym „przepisy dotyczące kompensowania na zamknięcie” zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 2002/47/WE oraz „kompensowanie” zdefiniowane w art. 2 lit. k) dyrektywy 98/26/WE;

99) „uzgodnienie dotyczące potrącenia” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;

100) „umowy finansowe” obejmują następujące kontrakty i umowy:

a) umowy dotyczące papierów wartościowych, w tym:

- (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki papieru wartościowego, grupy papierów wartościowych lub indeksu papierów wartościowych,
- (ii) opcje na papier wartościowy, grupę papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych,
- (iii) transakcje repo lub transakcje reverse repo, których przedmiotem jest taki papier wartościowy, grupa papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych;

b) kontrakty towarowe, w tym:

- (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki towaru, grupy towarów lub indeksu towarów, które mają być dostarczone w przyszłości,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2014/59/UE (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 29).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43).

▼ B

- (ii) opcje na towar, grupę towarów lub indeks towarów,
 - (iii) transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub transakcje z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, których przedmiotem jest taki towar, grupa towarów lub indeks towarów;
 - c) kontrakty terminowe typu futures i forward, w tym kontrakty (inne niż kontrakty towarowe) dotyczące nabycia, zbycia bądź przeniesienia własności towaru lub innego składnika majątku, usługi, prawa lub udziału za określoną cenę w przyszłości;
 - d) umowy swapowe, w tym:
 - (i) swapy i umowy oparte na: stopach procentowych; kontraktach walutowych na rynku kasowym lub innych kontraktach walutowych; gotówce, indeksie akcyjnym lub akcjach; indeksie dłużnych papierów wartościowych lub dłużnych papierach wartościowych; indeksach towarowych lub towarach; pogodzie; poziomach emisji lub stawkach inflacji,
 - (ii) swapy całkowitego zwrotu, transakcje zamiany marż kredytowych lub swapy kredytowe,
 - (iii) wszelkie umowy lub transakcje podobne do umów, o których mowa w ppkt (i) lub (ii), będące przedmiotem regularnego obrotu na rynkach swapów lub rynkach instrumentów pochodnych;
 - e) umowy w sprawie pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi trzy miesiące lub mniej;
 - f) umowy ramowe na kontrakty lub umowy, o których mowa w lit. a)–e);
- 101) „środek w zakresie zapobiegania kryzysom” oznacza wykonanie uprawnień w celu bezpośredniego usunięcia niedociągnięć lub przeszkód w możliwości dokonania naprawy na mocy art. 6 ust. 6, wykonanie uprawnień w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 17 lub 18, zastosowanie wszelkich środków wczesnej interwencji na mocy art. 27, wyznaczenie tymczasowego administratora na mocy art. 29 lub wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji na mocy art. 59;
- 102) „środek w zakresie zarządzania kryzysowego” oznacza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego na mocy art. 35 lub osoby na mocy art. 51 ust. 2 lub art. 72 ust. 1;
- 103) „możliwość naprawy” oznacza zdolność instytucji do przywrócenia kondycji finansowej po jej istotnym pogorszeniu;
- 104) „deponent” oznacza deponenta w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2014/49/UE;
- 105) „inwestor” oznacza inwestora w rozumieniu art. 1 pkt 4 dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 106) „wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy” oznacza organ, któremu powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, określony w zaleceniu B1 zawartym w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3);

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22).

▼ B

- 107) „mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa” oznaczają mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa określone w odniesieniu do kryterium rocznych obrotów zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽¹⁾;
- 108) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;

▼ M3

- 109) „wymóg połączonego bufora” oznacza wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE.

▼ B

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu sprecyzowania kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 35, w odniesieniu do definicji „funkcji krytycznych”, oraz kryteriów służących określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 36, w odniesieniu do definicji „głównych linii biznesowych”.

*Artykuł 3***Wyznaczenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden lub, wyjątkowo, większą liczbę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, upoważnionych do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest organem administracji publicznej lub organami, którym powierzono wykonywanie władztwa administracyjnego.

3. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być narodowe banki centralne, właściwe ministerstwa lub inne organy administracji publicznej czy organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej. Państwa członkowskie mogą wyjątkowo ustanowić, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być organem właściwym dla nadzoru do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE. Należy przyjąć odpowiednie uzgodnienia strukturalne dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami nadzoru na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub innych funkcji odpowiedniego organu z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie wymiany informacji i współpracy wymaganych na mocy ust. 4. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, by w ramach właściwych organów, narodowych banków centralnych, właściwych ministerstw lub innych organów funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były operacyjnie niezależne od funkcji nadzoru lub innych funkcji odpowiedniego organu.

Pracownicy uczestniczący w wykonywaniu funkcji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie niniejszej dyrektywy podlegają oddzielnym trybom sprawozdawczości i są strukturalnie oddzieleni od trybów sprawozdawczości dla pracowników uczestniczących w wykonywaniu zadań na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub w odniesieniu do innych funkcji odpowiedniego organu.

Na potrzeby niniejszego ustępu, państwa członkowskie lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmują i publikują wszelkie niezbędne odpowiednie przepisy wewnętrzne, w tym przepisy o tajemnicy zawodowej i wymianie informacji między różnymi dziedzinami funkcjonowania.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 36).

▼B

4. Państwa członkowskie zobowiązują organy pełniące funkcje nadzoru i funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osoby pełniące te funkcje w imieniu tych organów do ścisłej współpracy, jeżeli chodzi o przygotowanie, planowanie i wykonanie decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwy organ są odrębnymi podmiotami, jak i wtedy, gdy obie funkcje pełnione są w ramach tego samego podmiotu.

5. Każde państwo członkowskie wyznacza jedno ministerstwo odpowiedzialne za pełnienie funkcji właściwego ministerstwa na mocy niniejszej dyrektywy.

6. Jeżeli organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest właściwe ministerstwo w danym państwie członkowskim, powiadamia on właściwe ministerstwo o decyzjach podejmowanych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz – z zastrzeżeniem odmiennych przepisów ustanowionych w prawie krajowym – uzyskuje jego zgodę przed wdrożeniem decyzji, które mają bezpośrednie skutki fiskalne lub powiązania systemowe.

7. Decyzje podejmowane zgodnie z niniejszą dyrektywą przez właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz EUNB uwzględniają potencjalny wpływ decyzji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność, oraz ograniczają do minimum skutki niekorzystne dla stabilności finansowej oraz niekorzystne skutki gospodarcze i społeczne w tych państwach członkowskich. Decyzje EUNB podlegają przepisom art. 38 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. Państwa członkowskie zapewniają, by każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne do stosowania działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz były w stanie wykonywać przysługujące im uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. EUNB we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozwija wymaganą wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne, a także monitoruje stosowanie przepisów ust. 8 również za pomocą okresowej wzajemnej oceny.

10. Jeżeli, zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden organ do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekazuje EUNB i Komisji zawierające pełne uzasadnienie powiadomienie o podjęciu takiego działania oraz dokonuje wyraźnego podziału funkcji i obowiązków między te organy, zapewnia odpowiednią koordynację między nimi oraz wyznacza jeden organ jako organ kontaktowy do celów współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami innych państw członkowskich.

11. Państwa członkowskie informują EUNB o organie krajowym lub organach krajowych wyznaczonych jako organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organ kontaktowy, a w stosownych przypadkach o ich konkretnych funkcjach i obowiązkach. EUNB publikuje wykaz tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów kontaktowych.

12. Bez uszczerbku dla art. 85 państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwego organu i ich odnośnego personelu za działania i zaniedbania w kontekście pełnienia ich funkcji na mocy niniejszej dyrektywy.

TYTUŁ II
PRZYGOTOWANIE

ROZDZIAŁ I

Planowanie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 4

Uproszczone obowiązki w odniesieniu do niektórych instytucji

1. Uwzględniając wpływ, jaki upadłość instytucji może mieć na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania lub na gospodarkę ogółem z uwagi na charakter jej działalności, jej strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość i status prawny, lub powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jej działalności, przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz ewentualne świadczenie przez nią usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE, oraz czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogą mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły:

- a) treść i stopień szczegółowości planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 5–12;
- b) termin, w którym należy sporządzić pierwsze plany naprawy lub plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz częstotliwość aktualizacji planów naprawy lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym może on być krótszy niż termin przewidziany w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 5, art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3;
- c) treść i stopień szczegółowości informacji wymaganych od instytucji, jak przewidziano w art. 5 ust. 5 oraz art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 2 i w sekcjach A i B załącznika;
- d) stopień szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 15 i 16 i w sekcji C załącznika;

2. Właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzają ocenę, o której mowa w ust. 1, po konsultacjach, w stosownych przypadkach, z krajowym organem makroostrożnościowym.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku zastosowania uproszczonych obowiązków właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły w dowolnym momencie nałożyć pełne, nieuproszczone obowiązki.

▼ B

4. Państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie uproszczonych obowiązków samo w sobie nie miało wpływu na uprawnienia właściwego organu i, w stosownych przypadkach, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego.

5. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2015 r. wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny zgodnie z ust. 1 wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.

6. Przy uwzględnieniu w odpowiednim przypadku doświadczenia uzyskanego w stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 5, EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny, zgodnie z tym ustępem, wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2017 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o sposobie zastosowania przepisów ust. 1, 8, 9 i 10 do instytucji objętych ich jurysdykcją. EUNB przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 grudnia 2017 r. sprawozdanie z wdrożenia ust. 1, 8, 9 i 10. W szczególności sprawozdanie to określa ewentualne rozbieżności dotyczące wdrożenia na szczeblu krajowym przepisów ust. 1, 8, 9 i 10.

8. Z zastrzeżeniem ust. 9 i 10 państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły odstąpić od zastosowania:

a) wymogów zawartych w niniejszym rozdziale sekcje 2 i 3 do instytucji powiązanych z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnionych z wymogów ostrożnościowych na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) wymogów zawartych w sekcji 2 i 3 do instytucji należących do instytucjonalnego systemu ochrony;

9. W razie udzielenia zwolnienia na podstawie ust. 8 państwa członkowskie:

a) stosują wymogi zawarte w niniejszym rozdziale sekcje 2 i 3 na zasadzie skonsolidowanej do organu centralnego i powiązanych z nim instytucji w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) wymagają, by instytucjonalny system ochrony spełniał wymogi sekcji 2 we współpracy z każdym ze swoich uczestników, który uzyskał zwolnienie.

▼B

W tym celu wszelkie odniesienia do grupy zawarte w rozdziale 1 sekcje 2 i 3 obejmują organ centralny i powiązane z nim instytucje w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ich jednostki zależne, a wszelkie odniesienia do jednostek dominujących lub instytucji objętych nadzorem skonsolidowanym na mocy art. 111 dyrektywy 2013/36/UE obejmują organ centralny.

10. Instytucje podlegające bezpośredniemu nadzorowi Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub stanowiące znaczną część systemu finansowego państwa członkowskiego sporządzają swoje plany naprawy zgodnie z sekcją 2 niniejszego rozdziału i podlegają indywidualnym planom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z sekcją 3.

Do celów niniejszego ustępu działalność instytucji jest w każdym przypadku uznawana za stanowiącą istotną część systemu finansowego danego państwa członkowskiego, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) całkowita wartość jej aktywów przekracza 30 000 000 000 EUR; lub
- b) stosunek całkowitej wartości jej aktywów do PKB państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20 %, chyba że całkowita wartość jej aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 EUR;

11. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, szablonów i definicji do ustalania i przekazywania EUNB informacji przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 7, z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Sekcja 2

Planowanie naprawy

Artykuł 5

Plany naprawy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by każda instytucja, która nie należy do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, sporządziła i utrzymywała plan naprawy służący, za pomocą środków podejmowanych przez daną instytucję, poprawie sytuacji finansowej danej instytucji w przypadku znaczącego pogorszenia się jej sytuacji finansowej. Plany naprawy uznaje się za zasady zarządzania w rozumieniu art. 74 dyrektywy 2013/36/UE.

▼ B

2. Właściwe organy zapewniają, aby instytucje aktualizowały swoje plany naprawy co najmniej raz w roku lub po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji, jej działalności lub jej sytuacji finansowej, która może mieć istotne skutki dla planu naprawy lub wymagać jego zmiany. Właściwe organy mogą zobowiązać instytucje do częstszej aktualizacji swoich planów naprawy.

3. Plany naprawy nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub otrzymania takiego wsparcia.

4. Plan naprawy zawiera w odpowiednim przypadku analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, a także określa aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.

5. Bez uszczerbku dla art. 4 państwa członkowskie zapewniają, by plany naprawy zawierały informacje wymienione w sekcji A załącznika. Państwa członkowskie mogą wymagać zawarcia dodatkowych informacji w planach naprawy.

Plany naprawy obejmują również możliwe środki, które może podjąć instytucja, jeżeli spełnione są warunki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27.

6. Państwa członkowskie wymagają, by plany naprawy zawierały odpowiednie warunki i procedury w celu zapewnienia terminowego przeprowadzenia działań naprawczych, a także szereg wariantów naprawy. Państwa członkowskie wymagają, by plany naprawy uwzględniały szereg scenariuszy bardzo trudnej sytuacji finansowej i makroekonomicznej, odpowiednich dla szczególnych warunków instytucji, w tym scenariuszy przewidujących zdarzenia mające wpływ na cały system, trudną sytuację poszczególnych osób prawnych oraz grup.

7. W ścisłej współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 doprecyzowujące rodzaje scenariuszy do wykorzystania w celach określonych w ust. 6 niniejszego artykułu.

8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że właściwe organy mają prawo zobowiązać instytucję do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których stroną jest ta instytucja.

9. Organ zarządzający instytucji, o której mowa w ust. 1, ocenia i zatwierdza plan naprawy przed przedłożeniem go właściwemu organowi.

10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dodatkowo określających, bez uszczerbku dla art. 4, informacje, które należy ująć w planie naprawy, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 6

Ocena planów naprawy

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje, od których wymaga się sporządzenia planów naprawy na mocy art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 1, do przedłożenia tych planów naprawy właściwemu organowi celem przeprowadzenia ich przeglądu. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do wykazania właściwemu organowi, że plany te spełniają kryteria ust. 2.

2. Właściwe organy, w terminie sześciu miesięcy od przedstawienia każdego planu i po konsultacjach z właściwymi organami państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, i w zakresie stosownym dla danego oddziału, dokonuje przeglądu planu i ocenia, w jakim zakresie plan spełnia wymogi określone w art. 5 oraz następujące kryteria:

- a) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że wdrożenie uzgodnień zaproponowanych w planie utrzyma lub przywróci rentowność i sytuację finansową danej instytucji lub grupy, uwzględniając środki przygotowawcze podjęte lub planowane przez tę instytucję;
- b) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i konkretne warianty w ramach tego planu będą skutecznie wdrażane w trudnej sytuacji finansowej i unikając w jak największym stopniu wywołania znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, m.in. w przypadkach, w których inne instytucje muszą wdrażać plany naprawy w tym samym okresie.

3. Oceniając adekwatność planów naprawy, właściwy organ uwzględnia stosowność struktury kapitałowej i struktury finansowania instytucji względem poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka instytucji.

4. Właściwy organ przedstawia plan naprawy organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przeanalizować plan naprawy z myślą o zidentyfikowaniu wszelkich działań w planie naprawy, które mogą negatywnie wpłynąć na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, oraz wydać w tej sprawie zalecenia dla właściwego organu.

5. Jeżeli właściwy organ oceni, że w planie naprawy występują istotne niedociągnięcia lub istnieją potencjalne przeszkody w jego wdrożeniu, powiadamia o swojej ocenie daną instytucję lub jednostkę dominującą grupy i zobowiązuje ją do przedłożenia w terminie dwóch miesięcy, który można przedłużyć o jeden miesiąc za zgodą organów, skorygowanego planu i wykazania, w jaki sposób rozwiązano problem wskazanych niedociągnięć lub przeszkód.

Przed zobowiązaniem instytucji do ponownego przedłożenia planu naprawy właściwy organ daje jej możliwość wyrażenia opinii na temat tego wymogu.

Jeżeli właściwy organ uważa, że problem niedociągnięć i przeszkód nie został właściwie rozwiązany w skorygowanym planie, może polecić instytucji wprowadzenie konkretnych zmian do planu.

▼ B

6. Jeżeli instytucja nie przedłoży skorygowanego planu naprawy lub jeżeli właściwy organ stwierdzi, że skorygowany plan naprawy nie pozwala w wystarczającym stopniu na usunięcie niedociągnięć lub potencjalnych przeszkód wskazanych podczas pierwotnej oceny, a nie można odpowiednio usunąć niedociągnięć lub przeszkód poprzez polecenie wprowadzenia konkretnych zmian do planu, właściwy organ daje instytucji możliwość zidentyfikowania w rozsądnym terminie zmian, jakich może dokonać w swojej działalności, aby rozwiązać problem niedociągnięć bądź przeszkód we wdrożeniu planu naprawy.

Jeżeli instytucja nie zidentyfikuje takich zmian w terminie wyznaczonym przez właściwy organ lub właściwy organ oceni, że działania zaproponowane przez instytucję nie rozwiązałyby w odpowiedni sposób problemu niedociągnięć lub przeszkód, właściwy organ może polecić instytucji, by podjęła wszelkie środki, jakie uzna za niezbędne i proporcjonalne, z uwzględnieniem wagi niedociągnięć i przeszkód oraz skutków, jakie zastosowanie tych środków może mieć dla działalności instytucji.

Właściwy organ może z zastrzeżeniem art. 104 dyrektywy 2013/36/UE polecić instytucji:

- a) obniżenie profilu ryzyka instytucji, w tym ryzyka utraty płynności;
- b) umożliwienie terminowego wdrożenia środków służących dokapitalizowaniu;
- c) przegląd strategii i struktury instytucji;
- d) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które poprawią odporność głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;
- e) wprowadzenie zmian w strukturze zarządzania instytucją.

Wykaz środków, o których mowa w niniejszym akapicie, nie uniemożliwia państwu członkowskiemu udzielenia właściwym organom zezwolenia na podjęcie dodatkowych środków na mocy prawa krajowego.

7. Jeżeli właściwy organ zobowiązuje instytucję do podjęcia środków zgodnie z ust. 6, jego decyzja w sprawie środków jest uzasadniona i proporcjonalna:

Instytucja zostaje powiadomiona o decyzji na piśmie i ma prawo odwołania się od niej.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie do celów oceny przewidzianej w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w art. 8 ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B*Artykuł 7***Grupowe plany naprawy**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by unijne jednostki dominujące sporządziły grupowe plan naprawy i przedłożyły go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany. Grupowe plany naprawy składają się z planu naprawy dla grupy, na której czele stoi unijna jednostka dominująca jako całość. W grupowym planie naprawy określone są środki, których wdrożenia można wymagać na poziomie unijnej jednostki dominującej i poszczególnych jednostek zależnych.

2. Zgodnie z art. 8 właściwe organy mogą zobowiązać jednostki zależne do sporządzenia i przedłożenia planów naprawy na poziomie indywidualnym.

3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany – pod warunkiem że obowiązują wymogi dotyczące poufności, określone w niniejszej dyrektywie – przekazuje grupowe plany naprawy:

- a) odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE;
- b) właściwym organom państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego oddziału;
- c) grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- d) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych.

4. Celem grupowego planu naprawy jest stabilizacja całej grupy lub określonej instytucji należącej do grupy, jeżeli znajdują się one w trudnej sytuacji, tak aby zająć się przyczynami trudności lub usunąć te przyczyny i poprawić sytuację finansową danej grupy lub instytucji, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych.

Grupowy plan naprawy obejmuje uzgodnienia mające na celu zapewnienie koordynacji i spójności środków podejmowanych na poziomie unijnej jednostki dominującej, na poziomie podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), a także środków podejmowanych na poziomie jednostek zależnych i, w stosownych przypadkach – zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE – na poziomie istotnych oddziałów.

5. Grupowy plan naprawy i plan sporządzony dla poszczególnych jednostek zależnych obejmuje elementy określone w art. 5. W stosownych przypadkach te plany obejmują uzgodnienia dotyczące potencjalnego wsparcia finansowego w ramach grupy, przyjęte zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zawartej zgodnie z rozdziałem III.

6. Grupowe plany naprawy obejmują szereg wariantów naprawy określających działania, które należy podjąć w scenariuszach, o których mowa w art. 5 ust. 6.

Dla każdego ze scenariuszy w grupowym planie naprawy wskazuje się, czy występują przeszkody do wdrożenia środków naprawczych w ramach grupy, w tym na poziomie poszczególnych podmiotów objętych tym planem, oraz czy występują znaczne przeszkody praktyczne lub prawne do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań lub aktywów w ramach grupy.

▼ B

7. Organ zarządzający podmiotu sporządzającego grupowy plan naprawy zgodnie z ust. 1 ocenia i zatwierdza grupowy plan naprawy przed przedłożeniem go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.

*Artykuł 8***Ocena grupowych planów naprawy**

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany wraz z właściwymi organami jednostek zależnych, po konsultacjach z właściwymi organami, o których mowa w art. 116 dyrektywy 2013/36/UE, oraz z właściwymi organami istotnych oddziałów w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, dokonują przeglądu grupowego planu naprawy oraz oceniają zakres, w jakim plan ten spełnia wymogi i kryteria określone w art. 6 i 7. Ocena dokonywana jest zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 i niniejszym artykule oraz uwzględnia ona potencjalny wpływ zastosowania środków naprawczych na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych starają się podjąć wspólną decyzję w sprawie:

- a) przeglądu i oceny grupowego planu naprawy;
- b) tego, czy dla instytucji należących do grupy należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej; oraz
- c) stosowania środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6.

Strony starają się podjąć wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany grupowego planu naprawy zgodnie z art. 7 ust. 3.

EUNB na wniosek właściwego organu może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Jeżeli w terminie czterech miesięcy od daty przekazania właściwe organy nie podejmą wspólnej decyzji w sprawie przeglądu i oceny grupowego planu naprawy lub w sprawie wszelkich środków, jakie zobowiązana jest podjąć unijna jednostka dominująca zgodnie z art. 6 ust. 5 i 6, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w tych sprawach. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję po uwzględnieniu przekazanych w terminie czterech miesięcy opinii i zastrzeżeń innych właściwych organów. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o swojej decyzji unijną jednostkę dominującą i pozostałe właściwe organy.

Jeżeli pod koniec tego czteromiesięcznego okresu którykolwiek z właściwych organów, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę wymienioną w ust. 7 do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu sprawującego nadzór skonsolidowany.

▼B

4. W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy od daty przekazania właściwe organy nie podejmą wspólnej decyzji w sprawie:

- a) tego, czy dla instytucji objętych ich jurysdykcją należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej, lub
- b) zastosowania na poziomie jednostek zależnych środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6,

każdy właściwy organ samodzielnie podejmuje decyzję w tej sprawie.

Jeżeli pod koniec tego czteromiesięcznego okresu którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę wymienioną w ust. 7 do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwy organ jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja właściwego organu odpowiedzialnego za jednostkę zależną na poziomie indywidualnym.

5. Pozostałe właściwe organy, które nie wyrażą sprzeciwu na mocy ust. 4, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu naprawy, obejmującego podmioty powiązane podlegające jurysdykcji tych organów.

6. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 2 lub 5, oraz decyzje podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 3 i 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich.

7. Na wniosek właściwego organu zgodnie z ust. 3 lub 4 EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/2010 jedynie w odniesieniu do oceny planów naprawy i wdrożenia środków określonych w art. 6 ust. 6 lit. a), b) i d).

*Artykuł 9***Wskaźniki planu naprawy**

1. Na użytek art. 5–8 właściwe organy wymagają, aby poszczególne plany naprawy uwzględniały ramy wskaźników ustanowionych przez instytucję, określające punkty, w których mogą zostać podjęte stosowne działania, o których mowa w planie. Właściwe organy muszą zatwierdzić te wskaźniki w trakcie oceny planów naprawy zgodnie z art. 6 i 8. Wskaźniki te mogą być natury jakościowej lub ilościowej, związane z sytuacją finansową instytucji i muszą być łatwe do monitorowania. Właściwe organy zapewniają, by instytucje wprowadziły stosowne ustalenia dotyczące regularnego monitorowania wskaźników.

Niezależnie od akapitu pierwszego instytucja może:

- a) podjąć działanie na podstawie swojego planu naprawy, jeżeli nie został osiągnięty odpowiedni wskaźnik, lecz zarząd instytucji uważa to za stosowne z uwagi na okoliczności; lub

▼B

- b) zrezygnować z podjęcia takiego działania, jeżeli zarząd instytucji nie uważa tego za stosowne z uwagi na okoliczności sytuacji.

O decyzji w sprawie podjęcia działania, o którym mowa w planie naprawy, lub w sprawie rezygnacji z podjęcia takiego działania, powiadamia się bezzwłocznie właściwy organ.

2. Do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 określające minimalny wykaz wskaźników jakościowych i ilościowych, o których mowa w ust. 1.

Sekcja 3

Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 10

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po konsultacjach z właściwym organem i z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdej instytucji nienależącej do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje, o których mowa w ust. 7 lit. a), są ujawniane zainteresowanej instytucji.

2. Przy sporządzaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji identyfikuje wszelkie istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, jeżeli jest to niezbędne i proporcjonalne, wskazuje stosowne działania w celu usunięcia tych przeszkód, zgodnie z rozdziałem II niniejszego tytułu.

3. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się właściwe scenariusze, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani
- c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

4. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, a także określa aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.

▼ B

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje do udzielenia im pomocy w sporządzaniu i aktualizowaniu planów.

6. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich istotnych zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności, lub sytuacji finansowej, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub które w inny sposób powodują konieczność zmiany planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów przeglądu lub aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucje i właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zmianach, które powodują konieczność przeglądu lub aktualizacji tych planów.

▼ M3

Przeglądu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dokonuje się po zrealizowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59.

Przy ustalaniu terminów, o których mowa w ust. 7 lit. o) i p) niniejszego artykułu, w okolicznościach, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia termin spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 104b dyrektywy 2013/36/UE.

▼ B

7. Bez uszczerbku dla art. 4, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, w stosunku do danej instytucji. Plan zawiera, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określa ilościowo:

- a) streszczenie głównych elementów planu;
- b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji;
- d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
- e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i z art. 15;
- f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 17 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 15;
- g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów danej instytucji;
- h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 11 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania żadnego z następujących rodzajów wsparcia;
 - (i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;

▼ B

- (ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani
- (iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych;
- j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy, oraz właściwe terminy;
- k) opis krytycznych współzależności;
- l) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury, a także ocenę możliwości przeniesienia pozycji klienta;
- m) analizę wpływu planu na pracowników instytucji, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;
- n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;

▼ M3

- o) wymogi o których mowa w art. 45e i 45f oraz termin osiągnięcia tego poziomu zgodnie z art. 45m;
- p) w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje art. 45b ust. 4, 5 lub 7, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45m;

▼ B

- q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnej instytucji;
- r) w stosownych przypadkach opinię wyrażoną przez instytucję w sprawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo zobowiązać instytucję i podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których są stroną. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może sprecyzować okres, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), mają być w stanie przedstawić te rejestry. Ten sam okres ma zastosowanie do wszystkich instytucji i wszystkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objętych jego jurysdykcją. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć decyzję o ustaleniu różnych okresów w odniesieniu do różnych rodzajów umów finansowych, o których mowa w art. 2 pkt 100. Niniejszy ustęp nie ma wpływu na uprawnienia właściwego organu w zakresie gromadzenia informacji.

9. EUNB, po konsultacjach z ERRS, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zawartość planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼B

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 11***Informacje do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz współpraca ze strony instytucji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo żądać od instytucji:

- a) współpracy w możliwie największym stopniu przy sporządzaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) przekazania im, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych organów, wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo żądać przekazania między innymi informacji i analiz wymienionych w sekcji B załącznika.

2. Właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich współpracują z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu weryfikacji, czy niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są już dostępne. Jeżeli informacje te są dostępne, właściwe organy przekazują te informacje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie procedur oraz minimalny zestaw standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji na mocy niniejszego artykułu.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 12***Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji****▼M3**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych oraz po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządzały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa środki, które należy podjąć w odniesieniu do:

- a) unijnej jednostki dominującej;
- b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;
- c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz
- d) z zastrzeżeniem tytułu VI – jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.

▼ M3

Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa w odniesieniu do każdej grupy podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ B

2. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sporządzany na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11.

3. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

▼ M3

a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w scenariuszach, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej oraz instytucji zależnych;

aa) w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla obu poniższych:

(i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) innych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można by w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające nabycie przez osobę trzecią całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼ B

c) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich oraz konsekwencje restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii;

d) wskazuje środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne w celu ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼ M3

e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieujęte w niniejszej dyrektywie, jakie odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają podjąć w odniesieniu do podmiotów w ramach poszczególnych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼ B

f) wskazuje, w jaki sposób mogłyby być finansowane działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jeżeli będzie wymagane zastosowanie mechanizmów finansowania, określa zasady podziału odpowiedzialności za to finansowanie między źródłami finansowania w poszczególnych państwach członkowskich. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:

(i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;

▼ B

- (ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani
- (iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

Zasady ustanowione w planie są określane na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów oraz uwzględniają w szczególności art. 107 ust. 5 oraz wpływ na stabilność finansową we wszystkich odnośnych państwach członkowskich.

4. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 16 jest dokonywana jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem. Szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonanej zgodnie z art. 16, jest zawarty w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może wywierać nieproporcjonalnego wpływu na żadne państwo członkowskie.

6. EUNB po konsultacjach z ERRS opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające zawartość grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy uwzględnieniu różnorodności modeli biznesowych grup na rynku wewnętrznym.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 13

Wymogi i procedura dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Unijne jednostki dominujące przedkładają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które mogą być wymagane zgodnie z art. 11. Informacje te dotyczą unijnej jednostki dominującej oraz w wymaganym stopniu każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit c) i d).

Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w niniejszej dyrektywie, przekazuje informacje przedłożone zgodnie z niniejszym ustępem:

- a) EUNB;
- b) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych;
- c) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału;
- d) odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE; oraz

▼ B

e) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których siedzibę mają podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d).

Informacje przekazane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla danych instytucji zależnych, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, oraz odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE, obejmują co najmniej wszystkie informacje, które są istotne z punktu widzenia jednostki zależnej lub istotnego oddziału. Informacje przekazane EUNB obejmują wszystkie informacje istotne z punktu widzenia roli EUNB w stosunku do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku informacji dotyczących jednostek zależnych z państw trzecich, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ma obowiązku przekazywania tych informacji bez zgody odpowiedniego organu nadzorczego lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz po konsultacjach z odpowiednimi właściwymi organami, w tym właściwymi organami jurysdykcji państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, sporządziły i utrzymywały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, według własnego uznania i z zastrzeżeniem wymogów dotyczących poufności określonych w art. 98 niniejszej dyrektywy, zaangażować w sporządzanie i utrzymywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich z jurysdykcji, w których siedzibę mają należące do grupy jednostki zależne lub finansowe spółki holdingowe lub istotne oddziały, o których mowa w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności lub sytuacji finansowej grupy, w tym dowolnego podmiotu powiązanego, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na plan lub wymagać jego zmiany.

4. Przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych.

▼ M3

W przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. aa), uwzględnia się we wspólnej decyzji, zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

▼ B

Wyżej wymienione organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję unijnej jednostce dominującej.

▼ **B**

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. ► **M3** W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną, który wyrazi sprzeciw wobec grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, samodzielnie podejmuje decyzję oraz w stosownych przypadkach wskazuje podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składającej się z podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z takich indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. ◀

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.

7. Pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyrażą sprzeciwu na mocy ust. 6, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane znajdujące się w ich jurysdykcjach.

8. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 4 i 7, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 5 i 6, są uznawane za ostateczne i stosowane przez pozostałe odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Zgodnie z ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może zapewnić wsparcie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, chyba że którykolwiek z odnośnych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że zakres przedmiotowy sporu może w jakikolwiek sposób nakładać się na zakres kompetencji państwa członkowskiego w obszarze fiskalnym.

▼B

10. W przypadku, gdy wspólne decyzje zostaną podjęte zgodnie z ust. 4 i 7 oraz jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni na podstawie ust. 9, że przedmiot sporu dotyczącego grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wpływa na obowiązki budżetowe danych państw członkowskich, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozpoczyna ponowną ocenę grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

*Artykuł 14***Przekazywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym organom**

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje właściwym organom plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z wszelkimi zmianami w tych planach.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje odpowiednim właściwym organom grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie zmiany w tych planach.

*ROZDZIAŁ II****Możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji****Artykuł 15***Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwymi organami oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji nienależącej do grupy bez zakładania żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;
- c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tej instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma odnośna instytucja lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości

▼ B

funkcji krytycznych wykonywanych przez tę instytucję. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji zostało uznane za niemożliwe.

2. Do celów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bada co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego artykułu jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 oraz do celów sporządzenia i aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10.

4. EUNB, po konsultacji z ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kwestii i kryteriów, które mają zostać zbadane na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, jak przewidziano w ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 16. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 16***Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacjach z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i z właściwymi organami takich jednostek zależnych oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bez zakładania żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;
- c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

▼ M3

Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonalne i wiarygodne jest przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemów finansowych państw członkowskich, w których zlokalizowane są podmioty powiązane lub oddziały grupy, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii, w tym szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, z myślą o zapewnieniu ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe rozdzielenie we właściwym czasie, lub w inny sposób.

▼ M3

Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamiają we właściwym czasie EUNB w przypadku gdy przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.

▼ B

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy podlega analizie przez kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 88.

2. Na użytek oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji badają co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.

3. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy na mocy niniejszego artykułu jest dokonywana jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zgodnie z art. 12. Ocena jest przeprowadzana w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.

▼ M3

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy, o których mowa w ust. 1, poddały ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.

Ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przeprowadza się w uzupełnieniu do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy oraz dokonuje się jej w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.

*Artykuł 16a***Uprawnienie do zakazania wypłat niektórych zysków**

1. W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, gdy spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia tego wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu jest uprawniony - zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu - do zakazania temu podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanej dalej „M-MDA”), obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez którekolwiek z następujących działań:

- a) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I;
- b) podejmowanie zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, lub wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty zostało podjęte w okresie, gdy podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora; lub
- c) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ **M3**

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu, po konsultacji z właściwym organem, bez zbędnej zwłoki ocenia, czy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę wszystkie poniższe elementy:

- a) przyczynę, czas trwania i skalę tego niespełnienia wymogu oraz jego wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zmiany w sytuacji finansowej podmiotu oraz prawdopodobieństwo spełnienia, w najbliższej przyszłości, warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a);
- c) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1;
- d) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub art. 45b lub art. 45f ust. 2 niniejszej dyrektywy - czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku;
- e) czy wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest najbardziej adekwatnym i proporcjonalnym sposobem na zaradzenie sytuacji podmiotu, biorąc pod uwagę jego ewentualny wpływ zarówno na warunki finansowania, jak i na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza kolejne oceny tego, czy należy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej raz na miesiąc i tak długo, jak podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że podmiot nadal znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, dziewięć miesięcy po powiadomieniu o takiej sytuacji przez podmiot, wykonuje on – po konsultacji z właściwym organem – uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków gdy stwierdzi, po dokonaniu oceny, że spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków:

- a) niespełnienie wymogu wynika z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, co prowadzi do silnego napięcia na rynku w wielu segmentach rynków finansowych;
- b) zakłócenia, o których mowa w lit. a), powodują nie tylko zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu, ale prowadzą też do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;
- c) zamknięcie rynku, o którym mowa w lit. b), dotyczy nie tylko danego podmiotu, ale również wielu innych podmiotów;
- d) zakłócenia, o których mowa w lit. a), uniemożliwiają danemu podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających, aby zaradzić niespełnieniu wymogu; lub
- e) wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do negatywnych skutków ubocznych dla części sektora bankowego, osłabiając w ten sposób potencjalnie stabilność finansową.

▼ M3

W przypadku gdy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia właściwy organ o swojej decyzji oraz podaje pisemne wyjaśnienie swojej oceny.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza co miesiąc kolejną ocenę tego, czy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym.

4. M-MDA oblicza się jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika ustalonego zgodnie z ust. 6. Od M-MDA odlicza się każdą kwotę wynikającą ze wszelkich działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).

5. Kwota, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z:

a) wszelkich zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

powiększonych o

b) wszelkie zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

pomniejszonych o

c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu miały zostać zatrzymane.

6. Współczynnik, o którym mowa w ust. 4, ustala się w następujący sposób:

a) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0;

b) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2;

c) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4;

▼ M3

d) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6.

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora obliczane są w następujący sposób:

$$\text{dolny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{górnny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times Q_n$$

gdzie „ Q_n ” = numer porządkowy danego kwartyla.

▼ B*Artykuł 17*

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

▼ M3

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem, ustalili, że istnieją istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu – ten organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń dany podmiot, właściwy organ oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały.

▼ B

2. Wymóg sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spoczywający na organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wymóg podjęcia wspólnej decyzji w sprawie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spoczywający na odpowiednich organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których to wymogach mowa w art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 4, zostają zawieszane w następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do chwili zatwierdzenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków służących usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

▼ M3

3. W terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków służących ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w powiadomieniu.

W terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez ten podmiot art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy oraz spełnienie przez niego wymogu połączonego bufora, wraz z terminami wdrożenia tych środków, w przypadku gdy istotna przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z którejkolwiek z poniższych sytuacji:

▼ **M3**

- a) podmiot spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy; lub
- b) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy.

Termin wdrożenia środków zaproponowanych na podstawie akapitu drugiego uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnej przeszkody.

Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki zaproponowane na podstawie akapitu pierwszego i drugiego skutecznie ograniczają lub usuwają daną istotną przeszkodę.

4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że środki zaproponowane przez podmiot zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie danych przeszkód, organ ten – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu – wymaga od danego podmiotu, aby podjął alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz pisemnie powiadamia o tych środkach dany podmiot, który w ciągu miesiąca przedstawia propozycję planu zapewniającego zgodność podmiotu z tymi środkami.

Wskazując alternatywne środki, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi wykazać, dlaczego środki zaproponowane przez dany podmiot nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykazać, że zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w usuwaniu tych przeszkód. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę zagrożenie, jakie te przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwarzają dla stabilności finansowej, oraz wpływ środków na działalność danego podmiotu, jego stabilność oraz zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę.

▼ **B**

5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do podjęcia dowolnego z następujących środków:

- a) zobowiązanie danej ► **M3** podmiot ◀ do zmiany umów dotyczących finansowania w ramach grupy lub zrewidowania faktu nieposiadania takich umów lub opracowania umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z podmiotami trzecimi, w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;
- b) zobowiązanie danej ► **M3** podmiot ◀ do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;
- c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych, istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) zobowiązanie danej ► **M3** podmiot ◀ do zbycia określonych aktywów;
- e) zobowiązanie danej ► **M3** podmiot ◀ do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;
- f) ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;

▼ B

- g) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych ► **M3** podmiot ◀ lub dowolnego podmiotu powiązane – bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanego przez instytucję – w celu ograniczenia złożoności, aby zapewnić możliwość prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) zobowiązanie ► **M3** podmiot ◀ lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;

▼ M3

- ha) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami określonymi w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem połączonego bufora oraz z wymogami, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45e lub art. 45f;
- j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45e lub art. 45f, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, które wyemitowały, z myślą o zapewnieniu, aby każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument;
- ja) w celu zapewnienia stałej zgodności z art. 45e lub 45f, zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do zmiany profilu zapadalności:
 - (i) instrumentów funduszy własnych, po uzyskaniu zgody właściwego organu; oraz
 - (ii) zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45b i art. 45f ust. 2 lit. a);
- k) w przypadku gdy podmiot jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej dany podmiot, jeżeli jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.

▼ B

6. Decyzja podjęta zgodnie z ust. 1 lub 4 musi spełniać następujące wymogi:

- a) zawierać uzasadnienie danej oceny lub danych ustaleń;
- b) wskazywać, w jaki sposób ocena lub ustalenia są zgodne z wymogami dotyczącymi proporcjonalności określonymi w ust. 4; oraz
- c) musi przysługiwać prawo do odwołania od tej decyzji.

▼ M3

7. Przed określeniem jakiegokolwiek środka, o którym mowa w ust. 4, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem oraz, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym krajowym organem makroostrożnościowym, należy rozważyć potencjalny wpływ tych środków na konkretny podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich i w całej Unii.

▼ B

8. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 określające dalsze szczegóły dotyczące środków przewidzianych w ust. 5 oraz okoliczności, w jakich poszczególne środki mogą zostać zastosowane.

*Artykuł 18***Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji****▼ M3**

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych, po konsultacji z kolegium organów nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, rozważają ocenę wymaganą na mocy art. 16 w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 17 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostek zależnych, które są podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1, i które są częścią grupy.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które przekazują go jednostkom zależnym podlegającym ich kompetencji, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacji z właściwymi organami oraz zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy oraz w odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sprawozdanie rozważa wpływ na model biznesowy danej grupy oraz zaleca wszelkie proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są niezbędne lub odpowiednie w celu usunięcia tych przeszkód.

▼ M3

W przypadku gdy przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy wynika z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia w swojej ocenie o tej przeszkodzie unijną jednostkę dominującą, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla instytucji zależnych tego podmiotu.

3. W terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania tego sprawozdania unijna jednostka dominująca może przedstawić uwagi oraz zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące zaradzeniu przeszkodom wskazanym w sprawozdaniu.

W przypadku gdy przeszkody wskazane w sprawozdaniu wynikają z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o którym mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi niniejszej dyrektywy, w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia dokonanego zgodnie z ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu unijna jednostka dominująca przedstawia grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków – wraz z terminami ich wdrożenia – zapewniających spełnianie przez ten podmiot powiązany wymogów, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonych jako łączna kwota ekspozycji na ryzyko obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, spełnienie wymogu połączonego bufora, a także wymogów, o których mowa w art. 45e i 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Termin wdrożenia środków zaproponowanych na podstawie akapitu drugiego uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnej przeszkody. Po konsultacji z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają istotną przeszkodę.

4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziały. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacji z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej wskazania istotnych przeszkód oraz, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód, w której to decyzji uwzględnia się ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

5. Wspólną decyzję podejmuje się w terminie czterech miesięcy od dnia przedstawienia jakichkolwiek uwag przez unijną jednostkę dominującą. W przypadku gdy unijna jednostka dominująca nie przedstawiła żadnych uwag, wspólną decyzję podejmuje się w terminie miesiąca od upływu czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy.

Wspólną decyzję dotyczącą przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikającej z sytuacji, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, podejmuje się w terminie dwóch tygodni od daty przedstawienia jakichkolwiek uwag przez unijną jednostkę dominującą zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

▼ M3

Wspólną decyzję uzasadnia się i wydaje w postaci dokumentu, który grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje unijnej jednostce dominującej.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w odpowiednim terminie, o którym mowa w ust. 5, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą odpowiednich środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję unijnej jednostce dominującej.

Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odacza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB, stosuje się decyzję grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6a. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w odpowiednim terminie, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą odpowiednich środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla innych podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują tę decyzję podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odacza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ **M3**

7. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmują decyzje o stosownych środkach, jakie mają podjąć jednostki zależne na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 17 ust. 4.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzję tę przekazuje się danej jednostce zależnej oraz podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należącemu do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwemu dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy są to różne organy.

Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB, stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.

▼ **B**

8. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 5, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 6, są uznawane za ostateczne i są stosowane przez pozostałe odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w sprawie jakichkolwiek środków określonych w art. 17 ust. 5 lit. g), h) lub k) EUNB może – na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 6 lub 7 niniejszego artykułu – udzielić wsparcia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ III

Wsparcie finansowe w ramach grupy

Artykuł 19

Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucja dominująca z państwa członkowskiego, unijna instytucja dominująca lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), oraz ich jednostki zależne w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi objętymi nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez daną jednostkę dominującą mogły zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej innej stronie umowy, która spełnia warunki w zakresie wczesnej interwencji na mocy art. 27, o ile spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do mechanizmów finansowych w ramach grupy, w tym mechanizmów finansowania i funkcjonowania scentralizowanych mechanizmów finansowania, pod warunkiem że żadna ze stron takich mechanizmów nie spełnia warunków w zakresie wczesnej interwencji.

▼ B

3. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy nie stanowi warunku wstępnego dla:

a) udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy jakimkolwiek podmiotowi powiązanemu, który doświadcza trudności finansowych, jeżeli dana instytucja postanowi tak postąpić w oparciu o analizę poszczególnych przypadków i zgodnie z polityką grupy, o ile nie stanowi to zagrożenia dla całej grupy; lub

b) prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim.

4. Państwa członkowskie usuwają wszelkie przeszkody prawne w przepisach krajowych, utrudniające transakcje dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy realizowane zgodnie z niniejszym rozdziałem, przy założeniu że żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia państwom członkowskim nałożenia ograniczeń na transakcje w ramach grupy w związku z przepisami krajowymi wykonującymi opcje przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub dokonującymi transpozycji dyrektywy 2013/36/UE lub wymagającymi rozdzielenia części grupy lub działalności prowadzonej w obrębie grupy ze względów stabilności finansowej.

5. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może:

a) obejmować jedną lub większą liczbę jednostek zależnych grupy i może przewidywać wsparcie finansowe ze strony jednostki dominującej na rzecz jednostek zależnych, ze strony jednostek zależnych na rzecz jednostki dominującej, między jednostkami zależnymi grupy, które są stronami umowy, lub jakąkolwiek inną kombinację;

b) przewidywać wsparcie finansowe w formie pożyczki, udzielenia gwarancji, udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie lub dowolną kombinację tych form wsparcia finansowego, w jednej transakcji lub większej ich liczbie, w tym między beneficjentem wsparcia a osobą trzecią.

6. Jeżeli zgodnie z warunkami umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy jeden z podmiotów powiązanych zgadza się udzielić wsparcia finansowego innemu podmiotowi powiązanemu, umowa może zawierać wzajemne uzgodnienie przewidujące udzielenie wsparcia przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

7. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy określa zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji zrealizowanej w ramach tej umowy. Zasady te obejmują wymóg określenia tego wynagrodzenia w momencie udzielania wsparcia finansowego. Umowa, w tym zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i pozostałe warunki umowy, są zgodne z następującymi zasadami:

a) przy zawieraniu umowy każda strona musi działać dobrowolnie;

b) przy zawieraniu umowy i ustalaniu wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego każda strona musi działać w swoim najlepszym interesie, który może uwzględniać wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego;

▼B

- c) każda strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – musi uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji;
- d) rozważając udzielenie wsparcia finansowego może uwzględniać informacje, które są posiadane przez stronę udzielającą wsparcia finansowego w związku z tym, że należy ona do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe, i które są niedostępne dla rynku; oraz
- e) zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego nie muszą uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.
8. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w opinii odnośnych właściwych organów w momencie zawierania proponowanej umowy żadna ze stron nie spełnia warunków wczesnej interwencji.
9. Państwa członkowskie zapewniają, by wszelkie prawa, roszczenia lub działania wynikające z umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy mogły być wykonywane wyłącznie przez strony umowy, z wyłączeniem osób trzecich.

*Artykuł 20***Przegląd proponowanej umowy przez właściwe organy oraz mediacja**

1. Unijna instytucja dominująca przedkłada organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany wniosek o zatwierdzenie każdej umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, proponowanej na mocy art. 19. Wniosek zawiera tekst proponowanej umowy oraz wskazuje podmioty powiązane, które zamierzają zostać stronami umowy.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie przekazuje wniosek organom właściwym dla poszczególnych jednostek zależnych, które zamierzają zostać stronami umowy, w celu podjęcia wspólnej decyzji.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany, zgodnie z procedurą określoną w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, zatwierdza wniosek, jeżeli warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23.
4. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, zgodnie z procedurą określoną w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, zakazać zawarcia proponowanej umowy, jeżeli zostanie ona uznana za niezgodną z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23.
5. Właściwe organy dokładają wszelkich starań w ramach swoich uprawnień, aby podjąć wspólną decyzję, uwzględniając potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym wszelkie konsekwencje budżetowe we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, dotyczącą tego, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23, w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania wniosku przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wnioskodawcy.

▼B

EUNB może na wniosek właściwego organu udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez właściwe organy w terminie czterech miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie wniosku. Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane we wspomnianym terminie czterech miesięcy. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o swojej decyzji wnioskodawcę i pozostałe właściwe organy.

7. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojedynczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

*Artykuł 21***Zatwierdzenie proponowanej umowy przez akcjonariuszy**

1. Państwa członkowskie określają wymóg, zgodnie z którym wszelkie proponowane umowy zatwierdzone przez właściwe organy są przedkładane do zatwierdzenia akcjonariuszom każdego podmiotu powiązanego, który zamierza zostać stroną umowy. W takim przypadku umowa jest wiążąca jedynie w odniesieniu do tych stron, których akcjonariusze zatwierdzili umowę zgodnie z ust. 2.

2. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy jest wiążąca w odniesieniu do podmiotu powiązanego wyłącznie jeśli jego akcjonariusze udzielili zgody zarządowi tego podmiotu do podjęcia decyzji o udzieleniu lub otrzymaniu wsparcia finansowego przez dany podmiot powiązany zgodnie z warunkami umowy oraz zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, a taka zgoda akcjonariuszy nie została cofnięta.

3. Organ zarządzający każdego z podmiotów będących stroną umowy co roku składa akcjonariuszom sprawozdanie dotyczące funkcjonowania umowy i wykonania wszelkich decyzji podjętych na mocy tej umowy.

*Artykuł 22***Przekazywanie umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

Właściwe organy przekazują odpowiednim organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, które zostały przez nie zatwierdzone, a także wszelkie zmiany w tych umowach.

*Artykuł 23***Warunki wsparcia finansowego w ramach grupy**

1. Wsparcie finansowe przez podmiot powiązany zgodnie z art. 19 może być udzielone wyłącznie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

▼B

- a) istnieją rozsądne oczekiwania, że udzielone wsparcie w znaczący sposób pomoże podmiotowi powiązanemu otrzymującemu wsparcie przezwyciężyć trudności finansowe;
- b) udzielenie wsparcia finansowego ma na celu utrzymanie lub przywrócenie stabilności finansowej całej grupy lub któregośkolwiek podmiotu powiązanego i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- c) wsparcie finansowe jest udzielane na określonych warunkach, w tym za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 19 ust. 47;
- d) na podstawie informacji dostępnych zarządowi podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego w momencie podejmowania decyzji o udzieleniu takiego wsparcia istnieją rozsądne perspektywy, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie wypłaci wynagrodzenie z tytułu wsparcia, a jeżeli wsparcie ma postać pożyczki – zwróci pożyczkę. Jeżeli wsparcie przyjmuje postać gwarancji lub dowolną formę zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla odbiorcy, jeśli gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane;
- e) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- f) udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej w szczególności w państwie członkowskim podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- g) podmiot powiązany udzielający wsparcia spełnia w momencie jego udzielenia wymogi dyrektywy 2013/36/UE odnoszące się do kapitału lub płynności oraz wszelkie wymogi nałożone na podstawie art. 104 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymogów przez dany podmiot powiązany, chyba że zezwoli na to właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej nad podmiotem udzielającym wsparcia;
- h) podmiot powiązany udzielający wsparcia w momencie jego udzielenia spełnia wymogi dotyczące dużego ryzyka określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz w dyrektywie 2013/36/UE, w tym wszelkie krajowe przepisy ustawowe wykonujące zawarte w tej dyrektywie opcje, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymogów przez dany podmiot powiązany, chyba że zezwoli na to właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej nad podmiotem powiązanym, który udziela wsparcia;
- i) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przepisów ust. 1 lit. a), c), e) i i).

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼ C2

3. EUNB do dnia 3 stycznia 2016 r. wyda wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu wspierania konwergencji praktyk, aby określić warunki określone w ust. 1 lit. b), d), f), g) i h) niniejszego artykułu.

▼ B*Artykuł 24***Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego**

Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez zarząd podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego. Decyzja ta zawiera uzasadnienie i wskazuje cel proponowanego wsparcia finansowego. W szczególności decyzja wskazuje, w jaki sposób udzielenie wsparcia finansowego jest zgodne z warunkami określonymi w art. 23 ust. 1. Decyzja o przyjęciu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez zarząd podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe.

*Artykuł 25***Prawo właściwych organów do sprzeciwu**

1. Przed udzieleniem wsparcia zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zarząd podmiotu powiązanego zamierzającego udzielić wsparcia finansowego powiadamia o tym:

- a) swój właściwy organ;
- b) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i c), w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- c) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i b), właściwy organ podmiotu powiązanego, otrzymującego wsparcie finansowe; oraz
- d) EUNB.

Powiadomienie obejmuje uzasadnioną decyzję zarządu zgodnie z art. 24 oraz szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego, łącznie z kopią umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.

2. W terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania kompletnego powiadomienia właściwy organ dla podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego może się zgodzić na udzielenie wsparcia, może go zakazać lub je ograniczyć, jeżeli oceni, że warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy określone w art. 23 nie zostały spełnione. Decyzja właściwego organu o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu zawiera uzasadnienie.

3. Decyzja właściwego organu o zgodzie na udzielenie wsparcia finansowego, jego zakazaniu lub ograniczeniu jest bezzwłocznie przekazywana:

- a) organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany;
- b) właściwemu organowi dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie; oraz
- c) EUNB.

Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie informuje pozostałych członków kolegium organów nadzoru i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ B

4. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ odpowiedzialny za podmiot powiązany otrzymujący wsparcie mają zastrzeżenia dotyczące decyzji o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu, mogą one w terminie dwóch dni skierować daną sprawę do EUNB i zwrócić się o jego wsparcie zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. Jeżeli właściwy organ nie zakaże wsparcia finansowego ani go nie ograniczy w terminie wskazanym w ust. 2, lub zgodzi się na jego udzielenie przed upływem tego terminu, wsparcie finansowe może być udzielone zgodnie z warunkami przedłożonymi właściwemu organowi.

6. Decyzja zarządu instytucji o udzieleniu wsparcia finansowego jest przekazywana:

- a) właściwemu organowi;
- b) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i c) i w stosownych przypadkach organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany;
- c) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i b), właściwy organ dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe; oraz
- d) EUNB.

Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie informuje pozostałych członków kolegium organów nadzoru i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. Jeżeli właściwy organ ograniczy lub zakaże wsparcia finansowego grupy zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i jeżeli grupowy plan naprawy zgodnie z art. 7 ust. 5 zawiera odniesienie do wsparcia finansowego w ramach grupy, właściwy organ dla podmiotu powiązanego, któremu ograniczono wsparcia lub go zakazano, może się zwrócić do organu sprawującego nadzór skonsolidowany o ponowną ocenę grupowego planu naprawy zgodnie z art. 8 lub, jeżeli plan naprawy jest opracowany na zasadzie indywidualnej, zwrócić się do podmiotu powiązanego o przedłożenie zmienionego planu naprawy.

*Artykuł 26***Ujawnianie informacji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty powiązane podawały do publicznej wiadomości, czy są stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z art. 19 czy też nie, i aby podały do publicznej wiadomości opis ogólnych warunków tej umowy i nazwy podmiotów powiązanych będących jej stronami oraz aby aktualizowały te informacje co najmniej raz w roku.

Zastosowanie mają art. 431–434 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formy i zakresu opisu, o którym mowa w ust. 1.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

▼B

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

TYTUŁ III

WCZESNA INTERWENCJA

*Artykuł 27***Środki wczesnej interwencji**

1. Jeżeli instytucja narusza lub ze względu między innymi na gwałtownie pogarszającą się sytuację finansową, w tym pogarszającą się sytuację płynności, rosnący poziom dźwigni, rosnącą liczbę pożyczek zagrożonych lub koncentrację ekspozycji, zgodnie z oceną na podstawie szeregu kryteriów, które mogą obejmować wymóg funduszy własnych instytucji plus 1,5 punktu procentowego, prawdopodobnie w bliskiej przyszłości naruszy wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2013/36/UE lub tytułu II dyrektywy 2014/65/UE lub którykolwiek z art. 3–7, 14–17 i 24, 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, bez uszczerbku dla środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE w stosownych przypadkach dysponowały, co najmniej następującymi środkami:

- a) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w planie naprawy lub zgodnie z art. 5 ust. 2 do aktualizacji takiego planu naprawy, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, lub do wdrożenia w określonym czasie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków wskazanych w zaktualizowanym planie w celu zapewnienia, by warunki, o których mowa w akapicie pierwszym zdanie wprowadzające nie mają już zastosowania;
- b) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zbadania sytuacji, określenia środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenia programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;
- c) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli zarząd nie wypełni tego wymogu, możliwością bezpośredniego zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danej instytucji, w obu przypadkach z możliwością określenia porządku obrad i nałożenia wymogu rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji przez akcjonariuszy;
- d) możliwością żądania odwołania lub zastąpienia jednego członka lub większej liczby członków zarządu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla, jeżeli osoby te zostaną uznane za niezdolne do wypełniania powierzonych im obowiązków na podstawie art. 13 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 9 dyrektywy 2014/65/UE;
- e) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do sporządzenia, a następnie negocjacji planu w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tej instytucji w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy;

▼B

- f) możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strategii biznesowej instytucji;
- g) możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej lub strukturze operacyjnej instytucji; oraz
- h) możliwością uzyskania, w tym za pomocą kontroli na miejscu, i przekazania organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich informacji niezbędnych do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji i oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji zgodnie z art. 36.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy powiadomiły organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie po ustaleniu, że warunki określone w ust. 1 są spełnione w odniesieniu do instytucji, i aby uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały uprawnienia do nałożenia na daną instytucję wymogu skontaktowania się z potencjalnymi nabywcami w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 39 ust. 2 i przepisów dotyczących poufności określonych w art. 84.

3. W odniesieniu do każdego ze środków, o których mowa w ust. 1, właściwe organy określają odpowiedni termin realizacji oraz oceny przez właściwe organy skuteczności środka.

4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu wsparcia jednolitego stosowania kryteriów powodujących zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. EUNB, uwzględniając w odpowiednim przypadku doświadczenie nabyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 4 może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych kryteriów powodujących zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 28***Odwołanie kadry kierowniczej wyższego szczebla i zarządu**

Jeżeli następuje znaczące pogorszenie sytuacji finansowej instytucji lub jeżeli ma miejsce poważne naruszenie przepisów ustawowych wykonawczych lub statutów instytucji, bądź jeżeli występują poważne nieprawidłowości administracyjne, a inne środki podjęte zgodnie z art. 27 nie wystarczają do zaradzenia temu pogorszeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły wymagać odwołania kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu instytucji w całości lub w odniesieniu do pojedynczych osób. Powołanie nowej kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu odbywa się zgodnie z prawem krajowym i unijnym i podlega zatwierdzeniu przez właściwy organ lub zgodnie z właściwego organu.

*Artykuł 29***Tymczasowy administrator**

1. Jeżeli właściwy organ uzna wymianę kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu, o której mowa w art. 28, za niewystarczającą, aby zaradzić sytuacji, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły powołać jednego tymczasowego administratora instytucji lub większej liczby tymczasowych administratorów. Właściwe organy mogą, proporcjonalnie do danych okoliczności, powołać dowolnego administratora w celu tymczasowego zastąpienia organu zarządzającego instytucji albo w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, a właściwy organ określa to w decyzji w momencie powołania administratora. Jeżeli właściwy organ powoła tymczasowego administratora w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, w momencie powołania takiego administratora właściwy organ precyzuje również rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz ewentualne wymogi nakładające na organ zarządzający instytucji obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań bądź też obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań. Właściwy organ ma obowiązek podać do wiadomości publicznej informację o powołaniu ewentualnego tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania instytucji. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by ewentualny tymczasowy administrator posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji oraz by nie znajdował się w sytuacji konfliktu interesów.

2. Właściwy organ określa uprawnienia tymczasowego administratora w momencie jego powołania, proporcjonalnie do danych okoliczności. Uprawnienia takie mogą obejmować niektóre lub wszystkie uprawnienia organu zarządzającego danej instytucji zgodnie z jej statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania niektórych lub wszystkich funkcji administracyjnych organu zarządzającego danej instytucji. Uprawnienia tymczasowego administratora w odniesieniu do instytucji są zgodne z mającym zastosowanie prawem spółek.

3. Właściwy organ określa rolę i funkcje tymczasowego administratora w momencie jego powołania; mogą one obejmować ustalenie sytuacji finansowej instytucji, zarządzanie działalnością lub częścią działalności instytucji w celu utrzymania lub przywrócenia sytuacji finansowej instytucji oraz podejmowanie środków w celu przywrócenia należytego i ostrożnego zarządzania działalnością instytucji. W momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ określa ewentualne ograniczenia co do jego roli i zadań.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy miały wyłączne uprawnienia do powoływania i odwoływania ewentualnego tymczasowego administratora. Właściwy organ może odwołać tymczasowego administratora w dowolnym momencie i z dowolnej przyczyny. Właściwy organ może zmienić warunki powołania tymczasowego administratora w dowolnym momencie, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu.

5. Właściwy organ może nałożyć wymóg, aby określone działania tymczasowego administratora podlegały uprzedniej zgodzie właściwego organu. Właściwy organ określa takie ewentualne wymogi w momencie powołania tymczasowego administratora lub w momencie ewentualnej zmiany warunków jego powołania.

▼B

W każdym przypadku tymczasowy administrator może wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy instytucji i ustalenia porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody właściwego organu.

6. Właściwy organ może nałożyć wymóg, by tymczasowy administrator sporządzał sprawozdania na temat sytuacji finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzanych w trakcie wykonywania swoich zadań w odstępach czasu ustalonych przez właściwy organ oraz na końcu sprawowania powierzonej mu funkcji.

7. Tymczasowy administrator jest powoływany na okres nie dłuższy niż jeden rok. Okres ten w wyjątkowej sytuacji może zostać przedłużony, jeżeli nadal spełnione są warunki powołania tymczasowego administratora. Właściwy organ jest odpowiedzialny za ustalenie, czy występują stosowne warunki do przedłużenia mandatu tymczasowego administratora, i za przedłożenie akcjonariuszom uzasadnienia takiej decyzji

8. Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu powołanie tymczasowego administratora nie narusza praw akcjonariuszy, zgodnie z unijnym lub krajowym prawem spółek.

9. Państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność ewentualnego tymczasowego administratora za działania i zaniechania w ramach wykonywania powierzonych mu obowiązków tymczasowego administratora zgodnie z ust. 3.

10. Tymczasowego administratora powołanego na mocy niniejszego artykułu nie można uznać za odpowiednika dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy prawa krajowego.

*Artykuł 30***Koordynacja środków wczesnej interwencji oraz powołanie tymczasowego administratora w odniesieniu do grup**

1. Jeżeli warunki nałożenia wymogów na podstawie art. 27 lub powołania tymczasowego administratora z art. 29 są spełnione w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia EUNB i konsultuje się z pozostałymi właściwymi organami działającymi w ramach kolegium organów nadzoru.

2. Po takim powiadomieniu i konsultacjach organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję, czy zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27, czy powołać tymczasowego administratora na mocy art. 29 w odniesieniu do danej unijnej jednostki dominującej, biorąc pod uwagę wpływ tych środków na jednostki należące do grupy w innych państwach członkowskich. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia o decyzji pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru i EUNB.

3. Jeżeli warunki nałożenia wymogów na mocy art. 27 lub powołania tymczasowego administratora na mocy art. 29 są spełnione w odniesieniu do jednostki zależnej unijnej jednostki dominującej, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej, który zamierza podjąć jeden ze środków zgodnie z tymi artykułami, powiadamia EUNB i konsultuje się z organem sprawującym nadzór skonsolidowany.

▼B

Po otrzymaniu powiadomienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany może ocenić prawdopodobny wpływ, jaki nałożenie wymogów na mocy art. 27 lub powołanie tymczasowego administratora zgodnie z art. 29 mogą mieć na daną instytucję, grupę lub podmioty powiązane w innych państwach członkowskich. Przekazuje on właściwemu organowi wyniki tej oceny w ciągu trzech dni.

Po takim powiadomieniu i konsultacjach właściwy organ decyduje, czy zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27, czy też powołać tymczasowego administratora na mocy art. 29. W decyzji należy uwzględnić ewentualną ocenę organu sprawującego nadzór skonsolidowany. Właściwy organ powiadamia o decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany, pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru oraz EUNB.

4. Jeżeli więcej niż jeden właściwy organ zamierza powołać tymczasowego administratora lub zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27 do więcej niż jednej instytucji w tej samej grupie, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i pozostałe odpowiednie właściwe organy analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego tymczasowego administratora dla wszystkich odnośnych podmiotów czy skoordynowanie stosowania dowolnych środków określonych w art. 27 do więcej niż jednej instytucji w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających sytuację finansową odnośnej instytucji. Ocena ma formę wspólnej decyzji organu sprawującego nadzór skonsolidowany i innych odpowiednich właściwych organów. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie pięciu dni od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje unijnej jednostce dominującej.

EUNB może na wniosek właściwego organu udzielić wsparcia właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie pięciu dni organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych mogą podjąć indywidualne decyzje w sprawie powołania tymczasowego administratora dla instytucji, za które odpowiadają, oraz w sprawie zastosowania dowolnego ze środków określonych w art. 27.

5. Jeżeli dany właściwy organ nie zgadza się z decyzją, o której został powiadomiony zgodnie z ust. 1 lub 3, lub w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji na mocy ust. 4, właściwy organ może skierować sprawę do EUNB zgodnie z ust. 6.

6. EUNB na wniosek któregośkolwiek właściwego organu może udzielić wsparcia właściwym organom, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 27 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy w odniesieniu do pkt 4, 10, 11 i 19 sekcji A załącznika do niniejszej dyrektywy, w art. 27 ust. 1 lit. e) niniejszej dyrektywy lub w art. 27 ust. 1 lit. g) niniejszej dyrektywy, w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B

7. Decyzja każdego właściwego organu zawiera uzasadnienie. Decyzja ta uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane w okresie konsultacji, o którym mowa w ust. 1 lub 3, lub w terminie pięciu dni, o którym mowa w ust. 4, oraz potencjalny wpływ decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich. Decyzja jest przekazywana unijnej jednostce dominującej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz jednostkom zależnym przez odnośne właściwe organy.

W przypadkach, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 lub 3 niniejszego artykułu, lub w terminie pięciu dni, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, którykolwiek z zainteresowanych odpowiednich właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz pozostałe właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na ewentualną decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, a następnie podejmują własną decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin pięciu dni uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie trzech dni. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin pięciu dni upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

8. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie trzech dni zastosowanie mają indywidualne decyzje podjęte zgodnie z ust. 1 lub 3 lub ust. 4 akapit trzeci.

TYTUŁ IV

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA

ROZDZIAŁ I

*Cele, warunki i ogólne zasady**Artykuł 31***Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wybierają te instrumenty i uprawnienia, które najlepiej umożliwiają osiągnięcie celów istotnych w danym przypadku.

2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;
- b) uniknięcie znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej, w szczególności przez zapobiegnięcie efektowi domina, w tym w infrastrukturach rynkowych, oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej;
- c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum polegania na nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym;
- d) ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 2014/49/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;

▼ B

e) ochrona środków finansowych i aktywów należących do klientów.

Realizując powyższe cele, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do zminimalizowania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do uniknięcia spadku wartości, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Z zastrzeżeniem poszczególnych przepisów niniejszej dyrektywy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są równie istotne i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują ich wyważenia odpowiednio do charakteru i okoliczności każdego przypadku.

*Artykuł 32***Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) właściwy organ po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem stwierdził, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością;

▼ M3

b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe oraz inne istotne okoliczności, nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w odniesieniu do danej instytucji, zapobiegły upadłości tej instytucji w rozsądnych ramach czasowych;

▼ B

c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.

2. Państwa członkowskie mogą ustanowić, że oprócz właściwego organu również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwym organem może stwierdzić, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością na mocy ust. 1 lit. a), jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa krajowego dysponują odpowiednimi narzędziami umożliwiającymi dokonanie takiego stwierdzenia, w szczególności właściwym dostępem do odpowiednich informacji. Właściwy organ udziela organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich istotnych informacji, jakich ten ostatni organ zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny bez zbędnej zwłoki.

3. Uprzednie przyjęcie środka wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 nie jest warunkiem podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ B

4. Na użytek ust. 1 lit. a) uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:

- a) instytucja narusza wymogi będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości instytucja naruszy te wymogi, w szczególności dlatego, że poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej kwoty jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat;
- b) wartość aktywów instytucji jest niższa od wartości jej zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów instytucji będzie niższa od wartości jej zobowiązań;
- c) instytucja jest niezdolna do spłaty swojego zadłużenia lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w bliskiej przyszłości instytucja będzie niezdolna do spłaty swojego zadłużenia lub innych zobowiązań w terminie wymagalności;
- d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, chyba że, w celu uniknięcia lub zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce w danym państwie członkowskim i utrzymania stabilności finansowej, nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z poniższych form:
 - (i) gwarancji rządowej w celu zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;
 - (ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań; lub
 - (iii) zasilenia funduszy własnych lub nabycia instrumentów kapitałowych po cenach i na warunkach, które nie dają przewagi danej instytucji, jeżeli w chwili przyznania publicznego wsparcia nie zachodzą okoliczności, o których mowa w lit. a), b) lub c) niniejszego ustępu ani okoliczności, o których mowa w art. 59 ust. 3.

W każdym z przypadków, o których mowa w lit. d) ppkt (i), (ii) i (iii) akapitu pierwszego, gwarancja lub równoważne środki, o których mowa w tych podpunktach, są stosowane wyłącznie w odniesieniu do wypłacalnych instytucji i podlegają ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa. Środki te mają charakter zapobiegawczy i tymczasowy oraz są proporcjonalne do celów zaradzenia konsekwencjom poważnych zakłóceń; nie są wykorzystywane do kompensowania strat, które instytucja poniosła lub może ponieść w bliskiej przyszłości.

► **C1** Środki wsparcia, o których mowa w lit. d) ppkt (iii) akapitu pierwszego, ◀ są ograniczone do zasileń niezbędnych, aby zaradzić niedoborom kapitału określonym w testach warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym i na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego, ocenach jakości aktywów lub w podobnych działaniach przeprowadzonych przez Europejski Bank Centralny, EUNB lub organy krajowe, w odpowiednim przypadku potwierdzonych przez właściwy organ.

▼ B

EUNB do dnia 3 stycznia 2015 r. wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie rodzaju wyżej wymienionych testów, ocen lub działań, które mogą prowadzić do udzielenia takiego wsparcia. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja oceni, czy należy utrzymać środki wsparcia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (iii), oraz warunki, jakie muszą być spełnione w przypadku przedłużenia, i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w tej sprawie. W stosownych przypadkach temu, sprawozdaniu będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy.

5. Na użytek ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za działanie w interesie publicznym, jeżeli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu.

6. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, aby wspierać zbieżność praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do interpretacji różnych okoliczności, w których instytucja jest uznawana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością.

▼ M3*Artykuł 32a***Warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym**

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych z tym organem centralnym, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli ta grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.

*Artykuł 32b***Postępowania upadłościowe w odniesieniu do instytucji i podmiotów nieobjętych działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że spełnione są warunki przewidziane w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), lecz że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie leżałoby w interesie publicznym zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. c), zostały zlikwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

▼ B*Artykuł 33***Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji finansowych i spółek holdingowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji finansowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), w przypadku gdy warunki określone w art. 32 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do instytucji finansowej, jak i w odniesieniu do jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym.

▼ **M3**

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.

3. W przypadku gdy instytucje zależne holdingu mieszanego znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej finansowej spółki holdingowej, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że pośredniczącą finansową spółkę holdingową wskazuje się jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej finansowej spółki holdingowej. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmowały działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do holdingu mieszanego.

4. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu oraz niezależnie od tego, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), nie spełnia warunków określonych w art. 32 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), o ile spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:

- a) podmiot jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) jedna lub większa liczba jednostek zależnych podmiotu będących instytucjami, lecz niebędących podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1;
- c) aktywa i zobowiązania jednostek zależnych, o których mowa w lit. b), są takiej natury, że upadłość tych jednostek zależnych stanowi zagrożenie dla całej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konieczne jest podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danego podmiotu w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami albo w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedniej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości.

*Artykuł 33a***Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwymi organami, które muszą odpowiedzieć w odpowiednim czasie, były uprawnione do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), o ile gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) stwierdzono, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a);
- b) nie istnieje żaden natychmiast dostępny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), który zapobiegłby upadłości instytucji lub podmiotu;
- c) wykonanie uprawnienia do zawieszenia uznaje się za konieczne, aby uniknąć dalszego pogorszenia kondycji finansowej danej instytucji lub podmiotu; oraz

▼ M3

- d) wykonanie uprawnienia do zawieszenia jest:
- (i) niezbędne do dokonania ustalenia przewidzianego w art. 32 ust. 1 lit. c); albo
 - (ii) niezbędne do dokonania wyboru odpowiednich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do zapewnienia skutecznego stosowania jednego lub większej liczby instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do zobowiązań do płatności lub dostawy względem:
- a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;
 - b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;
 - c) banków centralnych.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby depONENTI mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.

4. Okres obowiązywania zawieszenia zgodnie z w ust. 1 musi być jak najkrótszy i nie może przekraczać minimalnego okresu, jaki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za konieczny do celów wskazanych w ust. 1 lit. c) i d), a w żadnym razie nie może być dłuższy niż okres rozpoczynający się w momencie opublikowania powiadomienia o zawieszeniu zgodnie z ust. 8 upływający o północy na koniec dnia roboczego następującego po dniu publikacji w państwie członkowskim organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub danego podmiotu.

Po upływie okresu zawieszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawieszenie przestaje być skuteczne.

5. Wykonując uprawnienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na uporządkowane funkcjonowanie rynków finansowych, oraz uwzględniają istniejące przepisy krajowe, a także uprawnienia nadzorcze i sądownicze, aby zagwarantować ochronę praw wierzycieli i równe traktowanie wierzycieli w standardowych postępowaniach upadłościowych. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze w szczególności możliwość objęcia danej instytucji lub danego podmiotu postępowaniem upadłościowym na poziomie krajowym w związku z ustaleniem przewidzianym w art. 32 ust. 1 lit. c) oraz wprowadzają rozwiązania, jakie uważają za odpowiednie, aby zapewnić odpowiednią koordynację działań z krajowymi organami administracyjnymi lub sądowymi.

▼ M3

6. Jeżeli zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszane zgodnie z ust. 1, zobowiązania kontrahentów tej umowy do płatności lub dostawy zawieszają się na ten sam okres.

7. Termin zobowiązania do płatności lub dostawy, który przypadłby podczas okresu zawieszenia, upływa natychmiast po wygaśnięciu tego okresu.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie powiadamiały instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), oraz organy, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. a)–h), o wykonywaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, po ustaleniu, że dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) oraz przed podjęciem decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje lub zapewnia publikację polecenia lub instrumentu, za pomocą których zobowiązania zostają zawieszane zgodnie z niniejszym artykułem, oraz warunki i okres obowiązywania zawieszenia wprowadzonego na podstawie środków, o których mowa w art. 83 ust. 4.

9. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów zawartych w prawie krajowym państw członkowskich przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy instytucji i podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przed dokonaniem ustalenia, że te instytucje lub podmioty są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a), lub przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy instytucji lub podmiotów które mają być objęte procedurą likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego i które mają szerszy zakres i dłuższy okres obowiązywania niż te przewidziane w niniejszym artykule. Uprawnienia takie wykonuje się zgodnie z zakresem, okresem obowiązywania i warunkami przewidzianymi w stosownych przepisach krajowych. Warunki przewidziane w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla warunków dotyczących takiego uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł również, podczas okresu tego zawieszenia, wykonać uprawnienie do:

- a) ograniczenia praw zabezpieczonych wierzycieli tej instytucji lub tego podmiotu w zakresie egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji lub tego podmiotu w tym samym okresie obowiązywania, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 70 ust. 2, 3 i 4; oraz
- b) zawieszenia praw którejkolwiek ze stron umowy do wypowiedzenia umowy zawartej z tą instytucją lub tym podmiotem na ten sam okres obowiązywania, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 71 ust. 2-8.

11. W przypadku gdy – po dokonaniu ustalenia, że dana instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonał uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w okolicznościach określonych w ust. 1 lub 10 niniejszego artykułu oraz gdy w odniesieniu do tej instytucji lub podmiotu podjęto następnie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonuje swoich uprawnień zgodnie z art. 69 ust. 1, art. 70 ust. 1 lub art. 71 ust. 1 w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu.

*Artykuł 34***Ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:

- a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej;
- c) następuje wymiana zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza tymi przypadkami, gdy utrzymanie zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia – w całości lub w części, stosownie do okoliczności – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) zarząd i kadra kierownicza wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc niezbędną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) osoby fizyczne i prawne ponoszą na mocy prawa państwa członkowskiego i zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość instytucji;
- f) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;
- g) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 73–75;
- h) depozyty gwarantowane są w pełni chronione; oraz
- i) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podjęte zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej dyrektywie.

2. Jeżeli instytucja jest podmiotem powiązaniem, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują nie naruszając przepisów art. 31, instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który ogranicza do minimum wpływ na inne podmioty powiązane oraz całą grupę, a także ogranicza do minimum negatywne skutki dla stabilności finansowej w Unii i jej państwach członkowskich, a w szczególności w państwach, w których dana grupa prowadzi działalność.

3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają w stosownych przypadkach zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.

▼ **B**

4. Jeżeli wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), stosuje się instrument zbycia działalności, instrument instytucji pomostowej lub instrument wydzielenia aktywów, uznaje się, że ta instytucja lub ten podmiot są objęte postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE ⁽¹⁾.

5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w razie potrzeby informują przedstawicieli pracowników oraz konsultują się z nimi.

6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie naruszając przepisów dotyczących reprezentacji pracowników w organach zarządzających spółek, jak również zasad ukształtowanych przez praktykę.

*ROZDZIAŁ II***Zarząd nadzwyczajny***Artykuł 35***Zarząd nadzwyczajny**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.

2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszystkie uprawnienia akcjonariuszy i zarządu instytucji. Zarządca nadzwyczajny może jednak wykonywać takie uprawnienia wyłącznie pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Zarządca nadzwyczajny musi mieć ustawowy obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu działania na rzecz realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 oraz prowadzenia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z decyzją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Środki te mogą obejmować podwyższenie kapitału, reorganizację struktury własnościowej instytucji lub przejęcie przez instytucje, które są stabilne finansowo i organizacyjnie, zgodnie z instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania zarządcy nadzwyczajnego podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w dowolnym momencie odwołać zarządcę nadzwyczajnego.

5. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla powołującego go organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące sytuacji gospodarczej i finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzonych w ramach wykonywania przez niego obowiązków.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przeniesienia własności przedsiębiorstw, firm lub części przedsiębiorstw lub firm (Dz.U. L 82 z 22.3.2001).

▼ B

6. Zarządca nadzwyczajny jest powoływany na okres nieprzekraczający jednego roku. Ten termin może ulec przedłużeniu w sytuacji nadzwyczajnej, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że nadal spełnione są warunki, które spowodowały powołanie zarządcy nadzwyczajnego.

7. Jeżeli więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza powołać zarządcę nadzwyczajnego w odniesieniu do podmiotu powiązanego z grupą, organy te analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego zarządcy nadzwyczajnego dla wszystkich odnośnych podmiotów lub dla całej grupy w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających stabilność finansową danych podmiotów.

8. Jeżeli w przypadku niewypłacalności prawo krajowe przewiduje powołanie zarządu w związku z postępowaniem w sprawie niewypłacalności, zarząd taki może być zarządem nadzwyczajnym, o którym mowa w niniejszym artykule.

*ROZDZIAŁ III**Wycena**Artykuł 36***Wycena do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◀, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają dokonanie uczciwej, ostrożnej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przez osobę niezależną zarówno od wszelkich organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Z zastrzeżeniem ust. 13 niniejszego artykułu oraz art. 85, jeżeli spełnione są wszystkie wymogi określone w niniejszym artykule, wycena zostaje uznana za ostateczną.

2. Jeżeli niezależna wycena zgodnie z ust. 1 nie jest możliwa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przeprowadzić wstępną wycenę aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.

3. Celem wyceny jest oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33.

4. Cele wyceny są następujące:

- a) pomoc w określeniu, czy zostały spełnione warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umożliwiające umorzenie lub konwersję ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◀;
- b) jeżeli warunki przeprowadzenia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- c) w przypadku wykonywania uprawnień do umorzenia lub konwersji odpowiednich ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◀ – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich albo obniżenia wartości tych akcji lub instrumentów, a także w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji stosownych ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◀;

▼ **B**

- d) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◄;
- e) w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych własności instrumentów właścicielskich, a także decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych instrumentów właścicielskich, a także uzupełnienie wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, czym są warunki handlowe do celów art. 38;
- g) we wszystkich przypadkach, zapewnienie, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich ► **M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◄.

5. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena opiera się na ostrożnych założeniach, w tym w odniesieniu do współczynników niewykonania zobowiązania oraz zakresu strat. Wycena nie zakłada żadnego potencjalnego udzielenia w przyszłości instytucji lub podmiotowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny, ani żadnego nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich ► **M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◄. Ponadto wycena uwzględnia fakt, że w przypadku zastosowania dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wszelkie właściwie poniesione uzasadnione koszty, zgodnie z art. 37 ust. 7;
- b) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może pobierać odsetki lub opłaty w odniesieniu do wszelkich pożyczek lub gwarancji udzielonych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 101.

6. Wycenę uzupełnia się o następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d):

- a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie z sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) analizę i szacunkową wartość księgową aktywów;
- c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań bilansowych i pozabilansowych wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wierzytelności i kolejnością ich zaspokojenia zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.

▼ B

7. W stosownych przypadkach, aby pomóc w podjęciu decyzji, o których mowa w ust. 4 lit. e) i f), informacje w ust. 6 lit. b) mogą zostać uzupełnione analizą i oszacowaniem wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), na podstawie wartości rynkowej.

8. Wycena zawiera podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokojenia ich roszczeń zgodnie z mającym zastosowanie prawem upadłościowym i oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii akcjonariuszy i wierzycieli, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), były likwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

To oszacowanie nie ma wpływu na stosowanie zasady „niepogarszania sytuacji wierzycieli” zgodnie z art. 74.

9. Jeżeli ze względu na pilny charakter sprawy nie jest możliwe spełnienie wymogów ust. 6 i 8 lub jeżeli ma zastosowanie ust. 2, przeprowadza się wycenę wstępną. Wycena wstępna jest zgodna z wymogami ust. 3, a także z wymogami ust. 1, 6 i 8, w miarę możliwości wynikających z zaistniałych okoliczności.

Wycena wstępna, o której mowa w niniejszym ustępie, obejmuje bufor z tytułu dodatkowych strat, wraz ze stosownym uzasadnieniem.

10. Wycenę niespełniającą wszystkich wymogów określonych w niniejszym artykule uznaje się za wstępną do czasu przeprowadzenia przez niezależną osobę wyceny w pełni zgodnej z wszystkimi wymogami określonymi w niniejszym artykule. Tę ostateczną wycenę *ex post* przeprowadza się w najbliższym praktycznie możliwym terminie. Może ona zostać przeprowadzona odrębnie od wyceny, o której mowa w art. 74, albo jednocześnie z tą wyceną, i przez tę samą niezależną osobę, która przeprowadziła tę wycenę, lecz powinna być od niej odrębna.

Cele ostatecznej wyceny *ex post* są następujące:

- a) zapewnić, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), były w pełni uwzględniane w księgach rachunkowych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) pomóc w podjęciu decyzji w sprawie odpisania roszczeń wierzycieli lub zwiększenia wartości wypłacanego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 11.

11. Jeżeli dokonane w ramach ostatecznej wyceny *ex post* oszacowanie wartości aktywów netto instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przewyższa wartość oszacowania wartości aktywów netto instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dokonanego w ramach wyceny wstępnej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) wykonać swoje uprawnienia w celu zwiększenia wartości roszczeń wierzycieli lub posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych, które zostały umorzone w ramach instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- b) zalecić instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, by dokonały wypłaty dalszego wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – w zależności od przypadku – w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich.

▼B

12. Niezależnie od przepisów ust. 1 wycena wstępna przeprowadzona zgodnie z ust. 9 i 10 jest dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiążącą podstawą podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym przejęcia kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), albo wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◀.

13. Wycena stanowi integralną część decyzji o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo decyzji o wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59 ◀. Od samej wyceny nie przysługuje odrębne prawo do odwołania, lecz może od niej przysługiwać prawo do odwołania łącznie z decyzją zgodnie z art. 85.

14. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia okoliczności, w których dana osoba jest niezależna od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz od instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) do celów ust. 1 niniejszego artykułu oraz do celów art. 74.

15. EUNB może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby określić następujące kryteria do celów ust. 1, 3 i 9 niniejszego artykułu oraz do celów art. 74:

- a) metodologię oceny wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) oddzielenie wycen, o których mowa w art. 36 i 74;
- c) metodologię obliczania i uwzględniania w wycenie wstępnej bufora z tytułu dodatkowych strat.

16. EUNB przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 14, do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 14 i 15, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*ROZDZIAŁ IV**Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji*

Sekcja 1

Ogólne zasady*Artykuł 37***Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki zastosowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼B

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia stosować jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do danej instytucji lub do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązania kwalifikowalne ◀ zgodnie z art. 59 bezpośrednio przed zastosowaniem danego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.

3. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) instrument zbycia działalności;
- b) instrument instytucji pomostowej;
- c) instrument wydzielenia aktywów;
- d) instrument umorzenia lub konwersji długu.

4. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 5 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji indywidualnie lub w dowolnej kombinacji.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrument wydzielenia aktywów jedynie w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. W przypadku zastosowania wyłącznie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, oraz jeśli są one zastosowane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), usług lub zapewniania wsparcia zgodnie z art. 65, w celu umożliwienia nabywcy kontynuowania działalności lub świadczenia usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że dalsze istnienie pozostałej części instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgodności z zasadami, o których mowa w art. 34.

7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie lub rządowych instrumentów stabilizacji finansowej na jeden lub kilka z poniższych sposobów:

- a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

▼B

- b) od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany; lub
- c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami – jako wierzyciel uprzywilejowany.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy krajowego prawa upadłościowego, odnoszące się do możliwości nieważności lub bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli, nie miały zastosowania w odniesieniu do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub użycia rządowego instrumentu stabilizacji finansowej.

9. Państwa członkowskie mogą przyznawać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowe narzędzia i uprawnienia, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że:

- a) te dodatkowe uprawnienia, jeżeli są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skuteczności grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, o których mowa w art. 31 i 34.

10. W nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ubiegać się o finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania poprzez zastosowanie rządowych narzędzi stabilizacji zgodnie z art. 56 do 58, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) akcjonariusze i posiadacze innych instrumentów właścicielskich, posiadacze odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych ►**M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ przekazali wkład w postaci umorzenia, konwersji lub w inny sposób na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie co najmniej 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36;
- b) podlega to uprzedniemu i ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.

Sekcja 2

Instrument zbycia działalności

Artykuł 38

Instrument zbycia działalności

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę, który nie jest instytucją pomostową:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

▼B

- b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8 i 9 niniejszego artykułu oraz art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, innych niż wymogi ujęte w art. 39.

2. Przeniesienia zgodnie z ust. 1 dokonuje się na warunkach handlowych, uwzględniając okoliczności i zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.

3. Zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby przeniesienie zostało dokonane na warunkach rynkowych, które odpowiadają wycenie dokonanej na podstawie art. 36, z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku.

4. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez nabywcę jest przeznaczone dla:

a) właścicieli akcji lub instrumentów właścicielskich, jeżeli zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa nastąpiło w drodze przeniesienia akcji lub instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z posiadaczy tych akcji lub instrumentów właścicielskich na nabywcę;

b) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa nastąpiło w drodze przeniesienia niektórych lub wszystkich aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na nabywcę.

5. W przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wielokrotnie wykonać uprawnienie do przeniesienia w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

6. Po zastosowaniu instrumentu zbycia działalności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, za zgodą nabywcy, dokonać przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych na nabywcę w celu przeniesienia tych aktywów, praw lub zobowiązań z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich z powrotem na ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich.

7. Nabywca posiada odpowiednie zezwolenie na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa, które nabywa, w przypadku przeniesienia dokonanego zgodnie z ust. 1. Właściwe organy zapewniają terminowe rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia, w związku z przeniesieniem.

▼B

8. Na zasadzie odstępstwa od art. 22 do 25 dyrektywy 2013/36/UE, od wymogu powiadomienia właściwych organów z art. 26 dyrektywy 2013/36/UE, od art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 i 13 dyrektywy 2014/65/UE oraz wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 11 ust. 3 tej dyrektywy, gdyby przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w instytucji rodzaju, o którym mowa w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, organ właściwy dla tej instytucji dokonuje oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, co nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu zbycia działalności i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Jeżeli organ właściwy dla tej instytucji nie zakończył oceny, o której mowa w ust. 8, do dnia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu zbycia działalności, państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie miały następujące przepisy:

- a) takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę ma natychmiastowy skutek prawny;
- b) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) prawo głosu nabywcy związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi jest zawieszane i przysługuje wyłącznie organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest zobowiązany do wykonywania takiego prawa głosu i nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z wykonaniem takiego prawa głosu lub rezygnacją z wykonania takiego prawa;
- c) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) kary i inne środki nakładane za naruszenia wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE nie mają zastosowania do takiego przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- d) niezwłocznie po zakończeniu oceny właściwy organ pisemnie powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabywcę o tym, czy wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę czy, zgodnie z art. 22 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE wyraża wobec takiego przeniesienia sprzeciw;
- e) jeśli właściwy organ wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas uznaje się, że prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przysługuje w pełni nabywcy natychmiast po otrzymaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nabywcę powiadomienia o takiej zgodzie od właściwego organu;
- f) jeśli właściwy organ sprzeciwia się takiemu przeniesieniu akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas:
 - (i) prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przewidziane w lit. b) pozostaje w pełni mocy;

▼ B

- (ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nałożyć na nabywcę wymóg rozdysponowania takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich w okresie rozdysponowania określonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po uwzględnieniu panujących warunków rynkowych; oraz
- (iii) jeżeli nabywca nie dokona takiego rozdysponowania w okresie rozdysponowania ustanowionym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwy organ, za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może nałożyć na nabywcę kary i inne środki za naruszenia wymogów dotyczących nabywania lub zbywania znacznych pakietów akcji przewidziane w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE.

10. Przeniesienia dokonane w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności podlegają zabezpieczeniom, o którym mowa w tytule IV rozdział VII.

11. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może nadal korzystać z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

12. Państwa członkowskie zapewniają, by nabywca, o którym mowa w ust. 1, mógł nadal korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że nabywca nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym;
- b) jeżeli nabywca nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek złożony przez nabywcę do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

13. Nie naruszając przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

*Artykuł 39***Instrument zbycia działalności: wymogi proceduralne**

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, stosując instrument zbycia działalności w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje z ofertą sprzedaży aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub innych instrumentów właścicielskich tej instytucji, które organ zamierza przenieść, lub czyni przygotowania w celu złożenia takiej oferty. Grupy praw, aktywów i zobowiązań mogą być oferowane odrębnie.

2. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, oferty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) zachowania jak największej przejrzystości i nie przedstawiania błędnej wartości aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub innych instrumentów właścicielskich tej instytucji, które organ zamierza przenieść, z uwzględnieniem danych okoliczności, a w szczególności konieczności utrzymania stabilności finansowej;
- b) braku bezzasadnego faworyzowania lub dyskryminacji potencjalnych nabywców;
- c) braku konfliktów interesów;
- d) nieprzyznawania jakichkolwiek niesprawiedliwych korzyści potencjalnemu nabywcy;
- e) uwzględnienia potrzeby przeprowadzenia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) dążenia do osiągnięcia jak najwyższej, w miarę możliwości, ceny zbycia danych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań.

Z zastrzeżeniem lit. b) akapit pierwszy, zasady, o których mowa w niniejszym ustępie nie uniemożliwiają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwrócenia się do konkretnych potencjalnych nabywców.

Wszelkie podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które w innych przypadkach byłoby wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, może zostać opóźnione zgodnie z art. 17 ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować instrument zbycia działalności bez spełniania określonego w ust. 1 wymogu dotyczącego oferowania na sprzedaż, jeżeli uzna, że spełnienie tych wymogów prawdopodobnie utrudniłoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w szczególności, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) organ uważa, że istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości lub potencjalnej upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub rosnące na skutek upadłości lub prawdopodobnej upadłości tej instytucji; oraz

▼B

b) uważa on, że spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia działalności w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 31 ust. 2 lit. b).

4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu określenia konkretnych okoliczności, w przypadku których można mówić o poważnym zagrożeniu dla stabilności finansowej, oraz elementów dotyczących skuteczności instrumentu zbycia działalności przewidzianych w ust. 3 lit. a) i b).

Sekcja 3

Instrument instytucji pomostowej*Artykuł 40***Instrument instytucji pomostowej**

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi instytucji pomostowej i ze względu na potrzebę zachowania funkcji krytycznych w instytucji pomostowej, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przeniesienia na rzecz instytucji pomostowej:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż instytucja pomostowa oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych.

2. Instytucja pomostowa jest osobą prawną która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

- a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) została utworzona w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z myślą o zachowaniu jej funkcji krytycznych i sprzedaży instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

Zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 lit. b) nie ma wpływu na możliwość kontrolowania instytucji pomostowej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼B

3. Stosując instrument instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji zapewnia, by łączna wartość zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pochodzących z innych źródeł.

4. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez instytucję pomostową jest przeznaczone dla:

- a) właścicieli akcji lub instrumentów właścicielskich, w przypadku gdy przeniesienie na instytucję pomostową nastąpiło w drodze przeniesienia akcji lub instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z posiadaczy tych akcji lub instrumentów właścicielskich na instytucję pomostową;
- b) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w przypadku gdy przeniesienie na instytucję pomostową nastąpiło w drodze przeniesienia niektórych lub wszystkich aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na instytucję pomostową.

5. W przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wielokrotnie wykonać uprawnienie do przeniesienia w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

6. Po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcje lub inne instrumenty właścicielskie z powrotem do ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 7;
- b) przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji pomostowej na rzecz strony trzeciej.

7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z instytucji pomostowej w jednej z poniższych sytuacji:

- a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;

▼ B

- b) określone akcje lub inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

Takie przeniesienie zwrotne może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w tym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w tym instrumencie w tym celu.

8. Przeniesienia pomiędzy instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź pierwotnymi właścicielami akcji lub innych instrumentów właścicielskich, z jednej strony, a instytucją pomostową, z drugiej strony, podlegają zabezpieczeniom, o których mowa w tytule IV rozdział VII.

9. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

Do innych celów organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nakładać wymóg, aby instytucja pomostowa była uznawana za następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i była w stanie nadal wykonywać prawa wykonywane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja pomostowa mogła w dalszym ciągu korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że instytucja pomostowa nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym;
- b) w przypadku gdy instytucja pomostowa nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek instytucji pomostowej złożony organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼B

11. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej, jej organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla.

12. Cele instytucji pomostowej nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniedbaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniedbanie lub poważne uchybienie, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność instytucji pomostowej i jej organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zgodnie z przepisami krajowymi za działania i zaniedbania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

*Artykuł 41***Działalność instytucji pomostowej**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności instytucji pomostowej przestrzegane były następujące wymogi:

- a) treść dokumentów założycielskich instytucji pomostowej zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) w zależności od struktury własnościowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający instytucji pomostowej;
- c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka instytucji pomostowej;
- e) instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 63 niniejszej dyrektywy;
- f) instytucja pomostowa spełnia mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw 2013/36/UE i dyrektywy 2014/65/UE oraz podlega nadzorowi zgodnie z przepisami tych dyrektyw;
- g) działalność instytucji pomostowej jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stosownie określić ograniczenia jej działalności.

▼ B

Niezależnie od przepisów, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, oraz gdy konieczne jest to dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucję pomostową można utworzyć i udzielić jej zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia dyrektyw 2013/36/UE lub 2014/65/UE przez krótki okres na początku jej działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada właściwemu organowi stosowny wniosek. Jeżeli właściwy organ postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który instytucja pomostowa otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów tych dyrektyw.

2. Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi konkurencji, zarząd instytucji pomostowej kieruje instytucją pomostową, mając na celu zachowanie jej funkcji krytycznych i sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ich aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego, na odpowiednich warunkach i w terminie określonym w ust. 4 niniejszego artykułu lub, w stosownych przypadkach, ust. 6 niniejszego artykułu.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję o zakończeniu działalności instytucji pomostowej w rozumieniu art. 40 ust. 2 w każdym z następujących przypadków, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej:

- a) połączenia instytucji pomostowej z innym podmiotem;
- b) instytucja pomostowa przestaje spełniać wymogi art. 40 ust. 2;
- c) zbycia wszystkich lub zasadniczo wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji pomostowej na rzecz osoby trzeciej;
- d) upływu okresu wskazanego w ust. 5 lub, w stosownych przypadkach, ust. 6;
- e) aktywa instytucji pomostowej zostały całkowicie zlikwidowane, a jej zobowiązania całkowicie spłacone.

4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do sprzedaży instytucji pomostowej bądź jej aktywów, praw lub zobowiązań, państwa członkowskie zapewniają, by instytucja pomostowa bądź jej stosowne aktywa lub zobowiązania były oferowane na sprzedaż w sposób otwarty i przejrzysty oraz by w procesie sprzedaży nie przedstawiano błędnie ich wartości lub bezzasadnie nie faworyzowano ani nie dyskryminowano potencjalnych nabywców.

Sprzedaży takiej dokonuje się na warunkach rynkowych, uwzględniając okoliczności, oraz zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

5. Jeżeli nie osiągnięto żadnego z wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) i e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zakończenia działalności instytucji pomostowej jak najszybciej, a w każdym przypadku w ciągu dwóch lat od dnia, w którym w ramach zastosowania instrumentu instytucji pomostowej dokonano ostatniego przeniesienia z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

▼B

6. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 5, o co najmniej jeden dodatkowy okres roczny, jeżeli takie przedłużenie:

- a) wspiera osiągnięcie wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) lub e); lub
- b) jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości podstawowych usług bankowych lub finansowych.

7. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o przedłużeniu okresu, o którym mowa w ust. 5, jest uzasadniona i zawiera szczegółową ocenę sytuacji, w tym ocenę warunków i perspektyw rynkowych, która uzasadnia takie przedłużenie.

8. Jeżeli działalność instytucji pomostowej zostaje zakończona w okolicznościach, o których mowa w ust. 3 lit. c) lub d), instytucja pomostowa jest poddawana likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 wszelkie wpływy uzyskane w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej są przeznaczone dla akcjonariuszy instytucji pomostowej.

9. Jeżeli instytucja pomostowa jest wykorzystywana w celu przeniesienia aktywów i zobowiązań więcej niż jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wymóg, o którym mowa w ust. 8, odnosi się do aktywów i zobowiązań przeniesionych z każdej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a nie do samej instytucji pomostowej.

Sekcja 4

Instrument wydzielenia aktywów

Artykuł 42

Instrument wydzielenia aktywów

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi wydzielenia aktywów, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej do co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami.

Z zastrzeżeniem art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż instytucja pomostowa oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych.

2. Do celów instrumentu wydzielenia aktywów podmiot zarządzający aktywami jest osobą prawną, która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

- a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) została utworzona w celu otrzymania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej.

▼ B

3. Podmiot zarządzający aktywami wyznacza osoby mające zarządzać aktywami przeniesionymi do niego w taki sposób, aby zmaksymalizować ich wartość do czasu ostatecznej sprzedaży lub uporządkowanej likwidacji działalności.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by przy prowadzeniu działalności organu zarządzającego aktywami przestrzegane były następujące przepisy:

- a) treść dokumentów założycielskich podmiotu zarządzającego aktywami zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) w zależności od struktury własnościowej podmiotu zarządzającego aktywami organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający podmiotu;
- c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienia do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań określone w ust. 1, tylko jeśli:

- a) sytuacja panująca na danym rynku aktywów sprawia, że ich likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego mogłaby mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy;
- b) takie przeniesienie jest konieczne, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej; lub
- c) takie przeniesienie jest konieczne, aby zmaksymalizować wpływy z likwidacji.

6. Stosując instrument wydzielenia aktywów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają należność, za jaką aktywa, prawa i zobowiązania są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 36 i zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa. Mimo obowiązywania niniejszego ustępu należność może mieć wartość nominalną lub ujemną.

7. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualna należność zapłacona przez podmiot zarządzający aktywami w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań nabytych bezpośrednio od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przeznaczona dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Należność może być wypłacona w formie długu wyemitowanego przez podmiot zarządzający aktywami.

8. W przypadku gdy zastosowano instrument instytucji pomostowej, podmiot zarządzający aktywami może po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej nabyć aktywa, prawa lub zobowiązania od instytucji pomostowej.

▼B

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wielokrotnie przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami oraz przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 10.

Instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma obowiązek przyjąć z powrotem wszelkie takie aktywa, prawa lub zobowiązania.

10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z podmiotu zarządzającego aktywami z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych praw, aktywów lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;
- b) określone prawa, aktywa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie takie może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w odnośnym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w nim w tym celu.

11. Przeniesienia między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz podmiotem zarządzającym aktywami podlegają zabezpieczeniom dla częściowych przeniesień majątku określonym w tytule IV rozdział VII.

12. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do podmiotu zarządzającego aktywami lub w odniesieniu do jego organu zarządzającego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla.

13. Cele podmiotu zarządzania aktywami nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniedbaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniedbanie lub poważne uchybienie, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność podmiotu zarządzającego aktywami i jego organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zgodnie z przepisami krajowymi za działania i zaniedbania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

▼B

14. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2015 r. wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem wspierania konwergencji praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ustalenia kiedy, zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, likwidacja aktywów lub zobowiązań w ramach standardowego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy.

Sekcja 5**Instrument umorzenia lub konwersji długu****Podsekcja 1****Cel i zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu***Artykuł 43***Instrument umorzenia lub konwersji długu**

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia określone w art. 63 ust. 1.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, zgodnie z zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 34 w każdym z następujących celów:

- a) dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu wystarczającym do przywrócenia im zdolności do spełniania warunków otrzymania zezwolenia (w zakresie, w jakim warunki te mają zastosowanie do podmiotu) i dalszego prowadzenia działalności, na którą uzyskały one zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, w przypadku gdy podmiot uzyskał zezwolenie na mocy tych dyrektyw, a także w celu utrzymania wystarczającego zaufania rynku do danej instytucji lub podmiotu;
- b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone:
 - (i) do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej; lub
 - (ii) w ramach instrumentu zbycia działalności lub instrumentu wydzielenia aktywów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do celu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, tylko wtedy, gdy istnieją realne perspektywy, że zastosowanie tego instrumentu, wraz z innymi stosownymi środkami, w tym środkami wdrożonymi zgodnie z planem reorganizacji działalności wymaganym na mocy art. 52, nie tylko przyczyni się do osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przywróci stabilną sytuację finansową i długoterminową rentowność danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

▼B

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować dowolny instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 37 ust. 3 lit. a), b) lub c), oraz instrument umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, jeżeli warunki określone w akapicie pierwszym nie są spełnione.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do wszystkich instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z poszanowaniem formy prawnej każdego z nich oraz faktu, że mogą one zmieniać formę prawną.

*Artykuł 44***Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instrument umorzenia lub konwersji długu mógł być stosowany w odniesieniu do wszystkich zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które nie są wyłączone z zakresu instrumentu zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też kraju trzeciego:

- a) depozytów gwarantowanych;
- b) zobowiązań zabezpieczonych, w tym obligacji zabezpieczonych i zobowiązań w postaci instrumentów finansowych stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych;
- c) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku posiadania przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów w tym aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów zdeponowanych w imieniu UCITS, jak określono w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE lub alternatywnych funduszy inwestycyjnych, jak określono w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽¹⁾, pod warunkiem że taki klient podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego;
- d) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku stosunku powierniczego między instytucją lub podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) (powiernikiem), a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki klient lub beneficjent podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego lub cywilnego;
- e) zobowiązań wobec instytucji, z wyłączeniem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie wymagalności poniżej siedmiu dni;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

▼ M3

- f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników, i powstałych w wyniku udziału w takim systemie, lub względem kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;

▼ B

- g) zobowiązań w stosunku do:
- (i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;
 - (ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy dla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), towarów i świadczenia na ich rzecz usług, które mają krytyczne znaczenie dla prowadzenia przez nie bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;
 - (iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa;
 - (iv) systemów gwarancji depozytów powstałych ze składek należnych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE;

▼ M3

- h) zobowiązań względem instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na terminy zapadalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadku gdy te zobowiązania mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe i mających zastosowanie w dniu transpozycji niniejszej dyrektywy; w przypadkach, gdy stosuje się ten wyjątek, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniej jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, czy kwota pozycji zgodnych z art. 45f ust. 2 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ B

Litera g) ppkt (i) niniejszego akapitu nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących istotne ryzyko, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.

Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zabezpieczone aktywa związane z zabezpieczoną grupą obligacji zabezpieczonych pozostały nienaruszone, rozdzielone i by przeznaczono na nie wystarczające środki finansowe. Ani ten wymóg, ani akapit pierwszy lit. b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego ustanowiono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone.

Przepisy akapitu pierwszego lit. a) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej kwoty depozytu, która przekracza poziom zabezpieczenia przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE.

▼ B

Bez uszczerbku dla przepisów w sprawie dużych ekspozycji rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE państwa członkowskie zapewniają, aby w celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ograniczyły, zgodnie z art. 17 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, zakres, w jakim inne instytucje posiadają ► **M3** zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀, z wyjątkiem zobowiązań zdeponowanych w podmiotach, które są częścią tej samej grupy.

3. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, gdy:

- a) poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od wysiłków podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;
- c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, by uniknąć spowodowania szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza jeśli chodzi o kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, co poważnie zakłóciłoby funkcjonowanie rynków finansowych, w tym infrastrukturę rynków finansowych, w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii; lub
- d) zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu spowodowałoby takie obniżenie wartości zobowiązań, że straty poniesione przez pozostałych wierzycieli byłyby wyższe, niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone z umorzenia i konwersji długu.

▼ M3

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie akapitu pierwszego lit. a)–d) w celu zapewnienia skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego ustępu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji może zostać podwyższony w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji jest zgodny z zasadą określoną w art. 34 ust. 1 lit. g).

4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego artykułu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, a straty, które zostałyby poniesione przez te zobowiązania nie zostały przeniesione w pełni na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednym z lub obu następujących celach:

▼ **M3**

- a) pokrycia wszelkich strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, oraz przywrócenia wartości aktywów netto danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do poziomu zero, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a);
- b) zakupu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby dokapitalizować daną instytucję, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).

▼ **B**

5. Mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład, o którym mowa w ust. 4, jedynie, gdy:

- a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ poprzez umorzenie, konwersję lub w inny sposób; oraz
- b) wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36.

6. Wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 4, może być finansowany za pomocą:

- a) kwoty dostępnej mechanizmowi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która została zgromadzona dzięki wkładom dokonany przez instytucje lub oddziały unijne zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103;
- b) kwoty, która może zostać zebrana ze składek *ex post* zgodnie z art. 104 w okresie trzech lat; oraz
- c) w przypadku gdy kwoty, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, są niewystarczające – kwot zgromadzonych z alternatywnych źródeł finansowania zgodnie z art. 105.

7. W wyjątkowych okolicznościach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może poszukiwać dalszego finansowania z alternatywnych źródeł finansowania po:

- a) osiągnięciu pułapu 5 % określonego w ust. 5 lit. b); oraz
- b) pełnym umorzeniu lub konwersji wszystkich niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych zobowiązań, innych niż kwalifikujące się depozyty.

Alternatywnie lub dodatkowo, w przypadku gdy warunki określone w akapicie pierwszym lit. a) i b) zostały spełnione, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład z zasobów, które zostały zgromadzone dzięki wkładom *ex ante* zgodnie z art. 100 ust. 6i art. 103 i które nie zostały jeszcze wykorzystane.

8. W drodze odstępstwa od ust. 5 lit. a) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również przekazać wkład zgodnie z ust. 4, pod warunkiem że:

- a) wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w lit. a) ust. 5, jest równy kwocie nie mniejszej niż 20 % aktywów danej instytucji ważonych ryzykiem;

▼ B

b) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego państwa członkowskiego dysponuje – dzięki wkładom *ex ante* (z wyłączeniem wkładów na rzecz systemu gwarancji depozytów) zgromadzonym zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103 – kwotą, która jest co najmniej równa 3 % depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały na terytorium danego państwa członkowskiego zezwolenie na prowadzenie działalności; oraz

c) dana instytucja ma aktywa poniżej 900 mld EUR na zasadzie skonsolidowanej.

9. Korzystając z uprawnień przewidzianych w ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należyście uwzględniają:

a) zasadę, że straty powinny być ponoszone w pierwszej kolejności przez akcjonariuszy, a następnie, co do zasady, przez wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w kolejności uprzywilejowania;

b) poziom zdolności do pokrycia strat, którym dysponowałyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyby odnośne zobowiązanie lub kategoria zobowiązań zostały wykluczone; oraz

c) konieczność utrzymania odpowiednich zasobów w celu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

10. Wyłączenia na mocy ust. 3 można stosować, by całkowicie wykluczyć możliwość umorzenia zobowiązania lub by ograniczyć zakres umorzenia stosowany do tego zobowiązania.

▼ C2

11. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 służących sprecyzowaniu okoliczności, w których wyłączenie jest niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

12. Przed skorzystaniem z możliwości wyłączenia zobowiązania na mocy ust. 3, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia Komisję. W przypadku gdy wyłączenie wymagałoby wkładu z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z alternatywnego źródła finansowania na mocy ust. 4–8, Komisja może – w ciągu 24 godzin od otrzymania takiego powiadomienia lub dłuższego terminu z zastrzeżeniem zgody organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – zakazać proponowanego wyłączenia lub nakazać dokonanie w nim zmian, jeśli nie zostały spełnione wymogi określone w niniejszym artykule i aktach delegowanych, po to by chronić integralność rynku wewnętrznego. Odbywa się to bez uszczerbku dla stosowania przez Komisję unijnych ram dotyczących pomocy państwa.

▼ M3*Artykuł 44a***Sprzedż podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych klientom detalicznym**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawca zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72a ust. 1 lit. b) i art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, sprzedawał takie zobowiązania klientom detalicznym zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE wyłącznie w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) sprzedawca przeprowadził ocenę odpowiedniości zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;

▼ M3

- b) sprzedawca upewnił się, na podstawie oceny, o której mowa a lit. a), że takie zobowiązania kwalifikowalne są odpowiednie dla tego klienta detalicznego;
- c) sprzedawca przedstawił dokumenty potwierdzające odpowiedniość zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą przewidzieć, że warunki określone w li. a)–c) tego akapitu mają zastosowanie do sprzedawców innych instrumentów kwalifikujących się jako fundusze własne lub zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji.

2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 zostają spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza, w momencie nabycia, 500 000 EUR, sprzedawca – na podstawie informacji przekazanych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – zapewnia, aby w momencie nabycia spełnione były oba następujące warunki:

- a) klient detaliczny nie dokonuje inwestycji w zobowiązania, o których mowa w ust. 1, na łączną kwotę przekraczającą 10 % swojego portfela instrumentów finansowych;
- b) początkowa kwota inwestycji w jeden lub większą liczbę instrumentów zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 10 000 EUR.

3. Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym o wszelkich inwestycjach w zobowiązania, o których mowa w ust. 1.

4. Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, jednakże z wyłączeniem wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.

5. Bez uszczerbku dla art. 25 dyrektywy 2014/65/UE oraz w drodze odstępstwa od wymogów określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą ustalić minimalną kwotę nominalną wynoszącą co najmniej 50 000 EUR dla zobowiązań, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem warunków i praktyk rynkowych w tym państwie członkowskim, a także środków ochrony konsumenta istniejących w ramach jurysdykcji tego państwa członkowskiego.

6. W przypadku gdy całkowita wartość aktywów podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1, mających siedzibę w jednym z państw członkowskich i podlegających wymogom, o których mowa w art. 45e, nie przekracza 50 mld EUR, to państwo członkowskie może - w drodze odstępstwa od wymogów określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu - zastosować jedynie wymóg określony w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

7. Państwa członkowskie nie mogą być zobowiązane do stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wyemitowanych przed dniem 28 grudnia 2020 r.

▼ B

Podsekcja 2

Minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych**▼ M3***Artykuł 45***Stosowanie i obliczanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane na mocy niniejszego artykułu i art. 45a–45i oraz zgodnie z tymi artykułami.
2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 45c ust. 3, 5 lub 7 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wyraża jako odsetek:
 - a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼ M4

3. Zgodnie z art. 65 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/2033 odniesienia do art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w niniejszej dyrektywie dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 niniejszej dyrektywy, i które nie są firmami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub 5 rozporządzenia (UE) 2019/2033, traktuje się w następujący sposób:
 - a) odniesienia do art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące wymogu w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego w niniejszej dyrektywie traktuje się jako odniesienia do art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033;
 - b) odniesienia do art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w niniejszej dyrektywie traktuje się jako odniesienia do mającego zastosowanie wymogu w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033 pomnożonego przez 12,5.

Zgodnie z art. 65 dyrektywy (UE) 2019/2034 odniesienia w niniejszej dyrektywie do art. 104a dyrektywy 2013/36/UE dotyczące dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 niniejszej dyrektywy, i które nie są firmami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub 5 rozporządzenia (UE) 2019/2033, traktuje się jako odniesienia do art. 40 dyrektywy (UE) 2019/2034.

▼ M3*Artykuł 45a***Wylączenie ze stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych**

1. Niezależnie od art. 45 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwalniają z wymogu określonego w art. 45 ust. 1 instytucje

▼ **M3**

zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, o ile spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu postępowań ustanowionych dla tych instytucji i stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42; oraz
- b) postępowania, o których mowa w lit. a), zapewniają, aby wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Instytucje zwolnione z wymogu ustanowionego w art. 45 ust. 1 nie mogą być częścią konsolidacji, o której mowa w art. 45e ust. 1.

*Artykuł 45b***Zobowiązania kwalifikowalne podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Zobowiązania włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w następujących artykułach rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- a) art. 72a;
- b) art. 72b, z wyjątkiem ust. 2 lit. d); oraz
- c) art. 72c.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku gdy w niniejszej dyrektywie jest mowa o wymogach określonych w art. 92a lub 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celu tych artykułów na zobowiązania kwalifikowalne składają się zobowiązania kwalifikowalne zdefiniowane w art. 72k tego rozporządzenia i ustalone zgodnie z częścią drugą tytułu I rozdział 5a tego rozporządzenia.

2. Zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych zawierających wbudowane instrumenty pochodne – takich jak strukturyzowane papiery wartościowe – które spełniają warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy, z wyjątkiem art. 72a ust. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) kwota główna zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana w momencie emisji, jest stała lub rosnąca, i nie ma na nią wpływu wbudowana cecha instrumentu pochodnego, a całkowita kwota zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego, w tym wbudowanego instrumentu pochodnego, może być wyceniana codziennie poprzez odniesienie do aktywnego i płynnego rynku dwustronnego w przypadku równoważnego instrumentu bez ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub
- b) instrument dłużny zawiera postanowienie umowne, które określa, że wartość rozszczenia zarówno w przypadku upadłości emitenta, jak i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji emitenta, jest stała lub rosnąca oraz nie przekracza opłaconej początkowo kwoty zobowiązania.

Instrumenty dłużne, o których mowa w akapicie pierwszym, w tym zawarte w nich wbudowane instrumenty pochodne, nie mogą być przedmiotem jakiegokolwiek umowy o kompensowaniu zobowiązań, a wycena takich instrumentów nie podlega art. 49 ust. 3.

▼ M3

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w odniesieniu do części zobowiązania odpowiadającej kwocie głównej, o której mowa w lit. a) tego akapitu, lub kwocie stałej lub rosnącej, o której mowa w lit. b) tego akapitu.

3. W przypadku gdy zobowiązania zostały wyemitowane przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii na rzecz jednego z obecnych akcjonariuszy, który nie jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a ta jednostka zależna jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zobowiązania te włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile spełniono wszystkie następujące warunki:

- a) zobowiązania te zostały wyemitowane zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. a);
- b) wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do tych zobowiązań zgodnie z art. 59 lub 62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zobowiązania te nie przekraczają kwoty ustalonej w wyniku odliczenia:
 - (i) sumy zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez niego bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. b); od
 - (ii) kwoty wymaganej zgodnie z art. 45f ust. 1.

4. Bez uszczerbku dla minimalnego wymogu określonego w art. 45c ust. 5 lub art. 45d ust. 1 lit. a), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby część wymogu, o którym mowa w art. 45e równa 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, została spełniona przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zezwolić, aby poziom niższy niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lecz wyższy niż kwota wynikająca z zastosowania wzoru $(1 - (X1/X2)) \times 8\%$ całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, został spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy, z uwagi na wartość obniżenia możliwego na podstawie art. 72b ust. 3 tego rozporządzenia:

$X1 = 3,5\%$ łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

$X2 =$ sumie 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz kwoty wymogu połączonego bufora.

W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 45c ust. 5, w przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego niniejszego ustępu prowadzi do wymogu większego niż 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko dla danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza część wymogu, o którym mowa

▼ **M3**

w art. 45e i który należy spełnić za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, do kwoty równej 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenił, że:

- a) dostępu do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za możliwe rozwiązanie służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania – wymóg, o którym mowa w art. 45e, pozwala temu podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie wymogów, o których mowa w art. 44 ust. 5 lub 8, stosownie do przypadku.

Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w akapicie drugim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze również pod uwagę ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 45c ust. 6 akapit drugi niniejszego ustępu nie ma zastosowania.

5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym ani podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że część wymogu, o którym mowa w art. 45e, do wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu i do kwoty wynikającej z zastosowania wzoru, o którym mowa w ust. 7, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – musi zostać spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych kwalifikowalnych instrumentów, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3;
- b) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego;
- c) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w lit. b), nie ponieśli strat wyższych niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, które są wyłączone lub mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3, wynosi łącznie ponad 10 % tej klasy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu.

6. Do celów ust. 4, 5 i 7 do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

▼ M3

Fundusze własne podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które wykorzystuje się do celów spełnienia wymogu połączonego bufora, są kwalifikowalne do celów spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 4, 5 i 7.

7. W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 45e niniejszej dyrektywy, musi zostać spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub będące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 niniejszej dyrektywy za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w zakresie, w jakim – z uwagi na obowiązek spełnienia przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogu połączonego bufora i wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 45c ust. 5 i art. 45e niniejszej dyrektywy, suma tych funduszy własnych, instrumentów i zobowiązań nie przekracza wyższej z następujących wartości:

- a) 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu; lub
- b) kwoty wynikającej z zastosowania wzoru Ax^2+Bx^2+C , gdzie A, B i C oznaczają następujące kwoty:

A = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

B = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;

C = kwota wynikająca z wymogu połączonego bufora.

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienie, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, i które spełniają jeden z warunków określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu, do wysokości limitu 30 % całkowitej liczby wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45e.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają następujące warunki:

- a) w ramach uprzednio przeprowadzonej oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazano istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz:
 - (i) po zastosowaniu środków, o których mowa w art. 17 ust. 5, w terminie wymaganym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjęto jakichkolwiek działań naprawczych; albo
 - (ii) wskazanych istotnych przeszkód nie można wyeliminować poprzez użycie któregośkolwiek ze środków, o których mowa w art. 17 ust. 5, a wykonanie uprawnień, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, częściowo lub w pełni skompensowałoby negatywny wpływ istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że wykonalność i wiarygodność preferowanej dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone, mając na wadze wielkość tego podmiotu, jego wzajemne powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej przez ten podmiot działalności, jego status prawny i strukturę własnościową; lub

▼ M3

- c) wymóg, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, odzwierciedla fakt, że podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podlegający art. 45c ust. 5 lub 6 niniejszej dyrektywy znajduje się, pod względem ryzyka, pośród 20 % największych instytucji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Do celów wartości procentowych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaokrągla liczbę wynikającą z obliczeń w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Państwa członkowskie mogą – uwzględniając specyfikę swojego krajowego sektora bankowego, w tym w szczególności liczbę podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, dla których krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45e – ustalić wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, na poziomie wyższym niż 30 %.

9. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 5 lub 7, wyłącznie po konsultacji z właściwym organem.

Podejmując te decyzje, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze również pod uwagę:

- a) głębokość rynku dla instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wycenę takich instrumentów, o ile istnieją, oraz czas potrzebny do zrealizowania wszelkich transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji;
- b) kwotę instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok od daty decyzji, z myślą o dokonaniu korekt ilościowych względem wymogów, o których mowa w ust. 5 i 7 niniejszego artykułu;
- c) dostępność i kwotę instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia;
- d) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3 i które – w ramach standardowego postępowania upadłościowego – mają taki sam stopień uprzywilejowania jak zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub niższy, jest istotna w porównaniu z funduszami własnymi i zobowiązaniami kwalifikowalnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy kwota wyłączonych zobowiązań nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznaje się, że wyłączona kwota nie jest istotna. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych oceniają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) model biznesowy podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego model finansowania, profil ryzyka, a także jego stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę; oraz
- f) wpływ ewentualnych kosztów restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ **M3***Artykuł 45c***Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych**

1. Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na podstawie następujących kryteriów:

- a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – aby podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia, aby – w przypadku zastosowania wobec nich, odpowiednio, instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – możliwości pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, wskaźnika dźwigni odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- c) konieczność zapewnienia, aby – jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3 niniejszej dyrektywy lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – ten podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał fundusze własne i inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, jego wskaźnika dźwigni do poziomu niezbędnego do umożliwienia mu dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- d) wielkość, model biznesowy, model finansowania oraz profil ryzyka podmiotu;
- e) zakres, w jakim upadłość podmiotu miałaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową – w tym poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów – z powodu wzajemnych powiązań podmiotu z tymi innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego.

2. W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub że wykonane ma być uprawnienie do umorzenia i konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59, zgodnie z odpowiednim scenariuszem, o którym mowa w art. 10 ust. 3, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewnienia, aby:

▼ M3

- a) spodziewane straty, które może ponieść podmiot, zostały w pełni pokryte („pokrycie strat”);
- b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz wykonywania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub równoważnymi aktami prawnymi na odpowiedni okres nieprzekraczający roku („dokapitalizowanie”).

W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że podmiot ma być zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub w ramach innych równoważnych procedur krajowych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy uzasadnione jest ograniczenie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla tego podmiotu, tak aby wymóg ten nie przekraczał kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia w szczególności ograniczenie, o którym mowa w akapicie drugim, pod względem ewentualnego wpływu na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym.

3. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:

- a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), sumą:
 - (i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z dotyczącym jej wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym jej wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), sumą:
 - (i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼ M3

Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i art. 44 ust. 8.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) pkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu, kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.

Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do utrzymania zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2, po realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

▼ M3

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogu połączonego bufora, dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom na mocy tej dyrektywy.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 grudnia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa przekraczają 100 mld EUR, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, musi być co najmniej równy:

- a) 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a);
oraz
- b) 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b).

W drodze odstępstwa od art. 45b podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, spełniają wymóg na poziomie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, który jest równy 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), oraz 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych kwalifikowalnych instrumentów, lub zobowiązań, o których mowa w art. 45b ust. 3 niniejszej dyrektywy.

6. Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować o zastosowaniu wymogów ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegającego art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będącego częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa są niższe niż 100 mld EUR, i który według oceny organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może z dużym prawdopodobieństwem stwarzać ryzyko systemowe w przypadku swojej upadłości.

Podjmując decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę:

- a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- b) zakres, w jakim dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych jest ograniczony;
- (c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45e.

Brak decyzji na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek decyzji podjętej zgodnie z art. 45b ust. 5.

▼ **M3**

7. W przypadku podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:

a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a); sumą:

(i) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym go wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), sumą:

(i) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla danego podmiotu; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i art. 44 ust. 8.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

▼ M3

- b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do odpowiedniego podmiotu po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59 niniejszej dyrektywy, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.

Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do zapewnienia zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

8. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oczekuje, że określone klasy zobowiązań kwalifikowalnych mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 lub mogłyby zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, spełnia się za pomocą funduszy własnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do:

- a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 44 ust. 3;
- b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.

▼ **M3**

9. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z niniejszym artykułem zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–8 niniejszego artykułu oraz, bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.

10. Do celów ust. 3 i 7 niniejszego artykułu wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych określonych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.

Artykuł 45d

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz unijnych istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE

1. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym składa się z następujących elementów:

- a) wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konkretnie w odniesieniu do tego podmiotu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, składa się z następujących elementów:

- a) wymogów, o których mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konkretnie w odniesieniu do tej istotnej jednostki zależnej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, który należy spełnić przy użyciu funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 45f i art. 89 ust. 2.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), wyłącznie:

- a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) lub ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 45c; oraz
- b) w zakresie zapewniającym spełnienie warunków określonych w art. 45c.

▼ **M7**

4. Do celów art. 45h ust. 2, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot, który jest globalną instytucją o znaczeniu systemowym będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obliczają kwotę, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu:

- a) w odniesieniu do każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii;
- b) w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

▼ **M3**

5. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, mającego zastosowanie do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.

Artykuł 45e

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 45b–45d na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala zgodnie z art. 45h wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie wymogów określonych w art. 45b–45d oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b lit. b) odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności i preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – które podmioty w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być zobowiązane do zapewnienia zgodności z art. 45c ust. 3 i 5 oraz art. 45d ust. 1, w celu zapewnienia, aby grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość zapewniała zgodność z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz w jaki sposób takie podmioty mają to zrobić zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 45f

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają wymogi określone w art. 45c na zasadzie indywidualnej.

Po konsultacji z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), który jest jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ **M3**

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 45c i 45d na zasadzie skonsolidowanej.

W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b lit. b), instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ centralny, który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wszelkie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie podlegają wymogowi na mocy art. 45e ust. 3, zapewniają zgodność z art. 45c ust. 7 na zasadzie indywidualnej.

Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w niniejszym ustępie, ustala się zgodnie z art. 45h i 89, stosownie do przypadku, oraz na podstawie wymogów określonych w art. 45c.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełni się przy użyciu jednego lub większej liczby poniższych:

a) zobowiązań:

- (i) które są emitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane bezpośrednio albo pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nabyły zobowiązania od podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi, lub są emitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59-62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (ii) które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;
- (iii) które w standardowym postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania niespełniające warunku, o którym mowa w ppkt (i), i które nie są kwalifikowalne w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych;
- (iv) które podlegają uprawnieniom do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 w sposób, który jest zgodny ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie wywierając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (v) których nabycie własności nie jest finansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi;
- (vi) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie wskazują bezpośrednio lub pośrednio, że doszłoby do wezwania do sprzeczący zobowiązań lub że zobowiązania byłyby wykupywane, spłacane lub odkupywane przed terminem – stosownie do przypadku – przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi w przypadku innym niż niewypłacalność lub likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten w jakikolwiek inny sposób nie ogłasza sam takiej informacji;

▼ M3

- (vii) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi;
 - (viii) w przypadku których wysokość wypłat odsetek lub dywidend – stosownie do przypadku – należnych z tytułu tych zobowiązań nie jest zmieniana w oparciu o zdolność kredytową podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi lub jego jednostki dominującej;
- b) poniższych funduszy własnych:
- (i) kapitału podstawowego Tier I; oraz
 - (ii) innych funduszy własnych, które:
 - są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane; lub
 - są emitowane na rzecz podmiotów niewchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:
- a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45e;
 - c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - d) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, oraz oświadczył, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje on pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej nie są istotne;
 - e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują jednostkę zależną;
 - f) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej.
4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej niebędącej podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:
- a) zarówno jednostka zależna, jak i jednostka dominująca mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼ M3

- b) jednostka dominująca spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w tym państwie członkowskim;
- c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec jednostki dominującej podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 59 ust. 1;
- d) jednostka dominująca wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, oraz oświadczyła, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje ona pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej nie są istotne;
- e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną;
- f) jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej.

5. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w ust. 3 lit. a) i b), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej może zezwolić na pełne lub częściowe spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która spełnia następujące warunki:

- a) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie równoważnej kwocie wymogu, który zastępuje;
- b) gwarancja jest uruchamiana, gdy jednostka zależna nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności, lub gdy w odniesieniu do tej jednostki zależnej dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w zależności od tego, która z tych sytuacji będzie miała miejsce wcześniej;
- c) gwarancja jest zabezpieczona za pośrednictwem uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE na co najmniej 50 % jej wysokości;
- d) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi art. 197 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które – po dokonaniu odpowiednio ostrożnych redukcji wartości – jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z lit. c);
- e) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, a w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie jakiegokolwiek innej gwarancji;
- f) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, który spełnia ten sam warunek zapadalności co warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- g) nie istnieją jakiegokolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej, w tym w przypadku, gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ M3

Do celów akapitu pierwszego lit. g), na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem lub inny sposób odpowiednio wykazuje, że nie istnieją jakiegokolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej.

▼ M7

▼ M3*Artykuł 45g***Zwolnienie dla organu centralnego i instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym**

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może częściowo lub w pełni odstąpić od stosowania art. 45f w odniesieniu do organu centralnego lub instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) instytucja kredytowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zobowiązania organu centralnego i jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi, lub zobowiązania jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;
- c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a także wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych, są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;
- d) w przypadku zwolnienia dla instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale powiązanych;
- e) odpowiednia grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45e ust. 3; oraz
- f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a trwale powiązanymi instytucjami kredytowymi w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 45h***Procedura ustalania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych**

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne należące do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającej wymogowi, o którym mowa w art. 45f, na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w sprawie:

▼ **M3**

- a) kwoty wymogu stosowanej na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) kwoty wymogu stosowanej na zasadzie indywidualnej do każdego podmiotu należącego do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja musi zapewniać zgodność z art. 45e i 45f oraz musi być w pełni uzasadniona i przekazana:

- a) podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwy dla niego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podmiotom należącym do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla tych podmiotów;
- c) unijnej jednostce dominującej należącej do grupy przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy ta unijna jednostka dominująca sama nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wchodzącym w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja podjęta zgodnie z niniejszym artykułem może przewidywać, że – gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie nabył, w sposób pośredni lub bezpośredni, wystarczających instrumentów zgodnych z art. 45f ust. 2 – wymogi, o których mowa w art. 45c ust. 7, są częściowo spełnione przez daną jednostkę zależną zgodnie z art. 45f ust. 2 za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotów nienależących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabytych przez te podmioty.

▼ **M7**

2. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, poddają dyskusji oraz – w stosownych przypadkach i gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – wydają zgodę na zastosowanie art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wszelkich korekt służących zminimalizowaniu lub wyeliminowaniu różnicy między sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotów z państw trzecich, a sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Taką korektę można zastosować z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) korektę tę można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odnośnymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi poprzez dostosowanie poziomu wymogu;
- b) korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12a lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miały siedzibę w Unii, nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i w art. 12a lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼ **M3**

3. W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzję podejmuje się zgodnie z ust. 4–6.

4. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 45e, decyzję dotyczącą tego wymogu podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po należyтым uwzględnieniu:

- a) oceny podmiotów należących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeprowadzonej przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy na koniec terminu czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB.

Podejmując decyzję, EUNB uwzględnia akapit pierwszy lit. a) i b).

Termin czterech miesięcy uznaje się za etap postępowania pojedynczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca.

Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie miesiąca od skierowania do niego sprawy, stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu, o którym mowa w art. 45f i który ma zostać zastosowany w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu należącego do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, decyzję podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla tego podmiotu, w przypadku gdy spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) odpowiednio uwzględniono pisemne opinie i zastrzeżenia wyrażone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) w przypadku gdy grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednio uwzględniono pisemne opinie i zastrzeżenia wyrażone przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ **M3**

W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują następnie swoje decyzje zgodnie z decyzją EUNB. Podejmując decyzję, EUNB uwzględnia akapit pierwszy lit. a) i b).

Termin czterech miesięcy uznaje się za etap postępowania pojedynczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca.

Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie kieruje sprawę do EUNB w celu przeprowadzenia wiążącej mediacji w przypadku gdy poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej:

- a) mieści się w granicach 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymogu, o którym mowa w art. 45e; oraz
- b) jest zgodny z art. 45c ust. 7.

W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie miesiąca stosuje się decyzje organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizowane.

6. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz poziomu wymogu, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do podmiotów należących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, zastosowanie mają następujące warunki:

- a) decyzję dotyczącą poziomu wymogu, który ma być zastosowany w odniesieniu do jednostek zależnych grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, podejmuje się zgodnie z ust. 5;
- b) decyzję dotyczącą poziomu wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się zgodnie z ust. 4.

7. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, oraz wszelkie decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 4, 5 i 6, w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizowane.

▼ **M3**

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, aby podmioty spełniały wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, i sprawdzają, czy spełniają one ten wymóg, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu oraz równoległe opracowują i utrzymują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 45i***Sprawozdawczość nadzorcza w zakresie wymogu oraz podawanie do wiadomości publicznej informacji dotyczącej wymogu**

1. Podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, podlegające wymogowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, składają właściwym dla nich organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące:

- a) kwot funduszy własnych spełniających, stosownie do przypadku, warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. b) niniejszej dyrektywy i kwot zobowiązań kwalifikowalnych oraz wielkości tych kwot wyrażonych zgodnie z art. 45 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stosownie do przypadku, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) kwot innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji;
- c) w odniesieniu do pozycji, o których mowa w lit. a) i b):
 - (i) ich elementów składowych, w tym profilu zapadalności;
 - (ii) ich stopnia uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym; oraz
 - (iii) czy są one regulowane przez przepisy państwa trzeciego, a jeżeli tak, którego państwa trzeciego, i czy przepisy te zawierają postanowienia umowne, o których mowa w art. 55 ust. 1 niniejszej dyrektywy, art. 52 ust. 1 lit. p) i q) oraz art. 63 lit. n) i o) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Obowiązek składania sprawozdań dotyczących kwot innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, o którym mowa w akapicie pierwszy lit. b) niniejszego ustępu, nie ma zastosowania do podmiotów, które w dniu składania sprawozdań zawierających te informacje posiadają kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w wysokości co najmniej 150 % wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, obliczone zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, składają:

- a) co najmniej raz na pół roku – sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a); oraz
- b) co najmniej raz na rok – sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c).

Jednakże na wniosek właściwego organu lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmioty, o których mowa w ust. 1, składają sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1, z większą częstotliwością.

▼ M3

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz do roku podają do wiadomości publicznej informacje dotyczące:

- a) kwot funduszy własnych, które, stosownie do przypadku, spełniają warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. b) oraz zobowiązań kwalifikowalnych;
- b) elementów składowych pozycji, o których mowa w lit. a), w tym ich profilu zapadalności oraz uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym;
- c) mającego zastosowanie wymogu, o którym mowa w art. 45e lub art. 45f, wyrażonego zgodnie z art. 45 ust. 2.

4. Ust. 1 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że zostaną one zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metod dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 2.

Takie projekty wykonawczych standardów technicznych określają standardowy sposób przekazywania informacji na temat stopnia uprzywilejowania pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. c), mającego zastosowanie w krajowym postępowaniu upadłościowym w każdym państwie członkowskim.

W odniesieniu do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, podlegających art. 92a i art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach dostosowywane są do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 430 tego rozporządzenia.

EUNB przedłoży Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia 28 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów ujawniania informacji, częstotliwości oraz powiązanych instrukcji, zgodnie z którymi dokonuje się ujawniania informacji wymaganego na mocy ust. 3.

Takie jednolite formaty ujawniania informacji zawierają informacje, które są wystarczająco obszerne i porównywalne, aby umożliwić ocenę profili ryzyka podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz stopień, w jakim podmioty te spełniają mający zastosowanie wymóg, o którym mowa w art. 45e lub art. 45f. W stosownych przypadkach formaty ujawniania informacji mają formę tabeli.

W odniesieniu do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, podlegających art. 92a i art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach dostosowywane są do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 434a tego rozporządzenia.

▼ M3

EUNB przedłoży Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia 28 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. W przypadku gdy podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 59, wymogi dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej, o których mowa w ust. 3, mają zastosowanie od dnia, w którym upływa termin na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub art. 45f, o którym mowa w art. 45m.

*Artykuł 45j***Składanie sprawozdań EUNB**

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który został ustalony, zgodnie z art. 45e lub art. 45f, dla każdego podmiotu objętego ich jurysdykcją.

2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metody dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby identyfikowania i przekazywania EUNB informacji do celów ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami.

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 45k***Naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych**

1. Na każdy przypadek naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 45e lub 45f, odpowiednie organy reagują na podstawie przynajmniej jednego z poniższych:

- a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 i 18;
- b) uprawnienia, o których mowa w art. 16a;
- c) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;
- d) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27;
- e) sankcje administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i 111.

▼ M3

Odpowiednie organy mogą również przeprowadzić ocenę, czy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, zgodnie z art. 32, 32a lub 33, stosownie do przypadku.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy konsultują się ze sobą podczas wykonywania swoich odpowiednich uprawnień, o których mowa w ust. 1.

*Artykuł 45l***Sprawozdania**

1. EUNB, we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, raz w roku składa Komisji sprawozdanie zawierające ocenę co najmniej następujących elementów:

- a) sposobu wdrożenia na poziomie krajowym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalonego zgodnie z art. 45e lub art. 45f, a w szczególności tego, czy wystąpiły rozbieżności w poziomach określonych dla porównywalnych podmiotów w poszczególnych państwach członkowskich;
- b) sposobu wykonywania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia, o którym mowa w art. 45b ust. 4, 5 i 7, a także tego, czy pojawiły się rozbieżności w wykonywaniu tego uprawnienia w poszczególnych państwach członkowskich;
- c) łącznego poziomu i elementów składowych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instytucji i podmiotów, kwot, na które opiewają instrumenty wyemitowane w tym okresie, oraz dodatkowych kwot niezbędnych do spełnienia mających zastosowanie wymogów.

2. W uzupełnieniu do sprawozdania rocznego przewidzianego w ust. 1 EUNB co trzy lata składa Komisji sprawozdanie zawierające ocenę następujących elementów:

- a) wpływu minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ewentualnych proponowanych zharmonizowanych poziomów tego minimalnego wymogu na:
 - (i) rynki finansowe ogólnie, a w szczególności rynki długu niezabezpieczonego i instrumentów pochodnych;
 - (ii) modele biznesowe i struktury bilansów instytucji, w szczególności profil finansowania i strategię finansowania w instytucjach, oraz prawną i operacyjną strukturę grup;
 - (iii) rentowność instytucji, w szczególności ich koszt finansowania;
 - (iv) migrację ekspozycji do podmiotów, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;
 - (v) innowacje finansowe;
 - (vi) powszechność występowania instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych oraz ich charakter i zbywalność;

▼ **M3**

- (vii) podejmowanie ryzyka przez instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy;
 - (viii) poziom obciążenia aktywów w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy;
 - (ix) działania podejmowane przez instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, w celu spełnienia minimalnego wymogu, a w szczególności zakres, w jakim minimalny wymóg został spełniony poprzez delewarowanie aktywów, emisję długu długoterminowego oraz pozyskiwanie kapitału; oraz
 - (x) poziom akcji kredytowej instytucji kredytowych, ze szczególnym uwzględnieniem kredytów udzielanych mikro, małym i średnim przedsiębiorstwom, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz finansowania handlu, w tym kredytów udzielanych w ramach urzędowych programów ubezpieczania kredytów eksportowych;
- b) interakcji minimalnych wymogów z wymogami w zakresie funduszy własnych, wskaźnikiem dźwigni i wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE;
- c) zdolności instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, do samodzielnego pozyskiwania kapitału lub finansowania z rynków w celu spełnienia wszelkich proponowanych zharmonizowanych wymogów minimalnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, składa się Komisji do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie zostanie złożone Komisji do dnia 30 września roku następującego po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.

Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje trzy lata kalendarzowe i składa się je Komisji do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie zostanie złożone Komisji do dnia 31 grudnia 2022 r.

*Artykuł 45m***Uzgodnienia przejściowe oraz uzgodnienia mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiednie okresy przejściowe dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku. Termin dla instytucji i podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7 ustala się na dzień 1 stycznia 2024 r.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), muszą spełnić na dzień 1 stycznia 2022 r. Pośrednie poziomy docelowe zapewniają co do zasady liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.

▼ M3

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustanowić okres przejściowy, który kończy się po dniu 1 stycznia 2024 r. w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, biorąc pod uwagę:

- a) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;
- b) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w art. 45e lub 45f, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7; oraz
- c) czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45b lub art. 45f ust. 2 niniejszej dyrektywy, a jeżeli nie jest w stanie – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.

2. Termin dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie minimalnego poziomu wymogów, o których mowa w art. 45c ust. 5 lub 6, ustala się na dzień 1 stycznia 2022 r.

3. Minimalne poziomy wymogów, o których mowa w art. 45c ust. 5 i 6, nie mają zastosowania w okresie dwóch lat następujących po dniu:

- a) w którym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosował instrument umorzenia lub konwersji długu; lub
- b) w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadził alternatywny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), na mocy którego instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub w odniesieniu do których uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 są wykonywane w odniesieniu do tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu dokapitalizowania podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Wymogi, o których mowa w art. 45b ust. 4 i 7, a także w art. 45c ust. 5 i 6, stosownie do przypadku, nie mają zastosowania w tym trzyletnim okresie następującym po dniu, w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupę, której podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest częścią, uznano za globalną instytucję o znaczeniu systemowym, lub w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji, o której mowa w art. 45c ust. 5 lub 6.

5. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiedni okres przejściowy na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), wobec których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 59.

6. Do celów ust. 1-5 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), o planowanym minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania ich zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Pod koniec okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie ustalonej na podstawie art. 45b ust. 4, 5 lub 7, art. 45c ust. 5 lub 6, art. 45e lub art. 45f, stosownie do przypadku.

▼ **M3**

7. Przy ustalaniu okresów przejściowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę:

- a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- b) dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;
- c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45e.

8. Z zastrzeżeniem ust. 1 nie można uniemożliwić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonania późniejszych zmian okresu przejściowego albo jakichkolwiek planowanych minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których poinformowano na podstawie ust. 6.

▼ **B**

Podsekcja 3

Wdrożenie instrumentu umorzenia lub konwersji długu*Artykuł 46***Oszacowanie kwoty umorzenia lub konwersji długu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, dokonywały na podstawie wyceny, która spełnia wymogi określone w art. 36 oszacowania:

- a) w stosownych przypadkach - łącznej kwoty, o którą muszą być umorzone ► **M3** zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero; oraz
- b) w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, na jaką wartość ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ musi zostać poddana konwersji na udziały lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, tak by przywrócić poziom współczynnika kapitału podstawowego Tier I:
 - (i) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; albo
 - (ii) instytucji pomostowej.

2. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa kwotę, na jaką wartość ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ musi zostać umorzona lub poddana konwersji w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, określenia wskaźnika instytucji pomostowej, uwzględniając każdy wkład kapitałowy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 lit. d) niniejszej dyrektywy, a także w celu podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej i umożliwienia jej dalszego spełniania – w perspektywie co najmniej jednego roku – warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE.

W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają zastosować instrument wydzielania aktywów zgodnie z art. 42, kwota, o którą ► **M3** zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ muszą zostać pomniejszone, uwzględnia w stosownych przypadkach ostrożny szacunek potrzeb kapitałowych podmiotu zarządzającego aktywami.

▼B

3. W przypadku gdy kapitał został umorzony zgodnie z art. 59–62, instrument umorzenia lub konwersji długu został zastosowany zgodnie z art. 43 ust. 2, a poziom umorzenia opartego na wstępnej wycenie, o której mowa w art. 36, okazuje się przekraczać wymogi, gdy porównywany jest z ostateczną wyceną, o której mowa w art. 36 ust. 10, wówczas można zastosować, w niezbędnym zakresie, mechanizm zawyżenia w celu dokonania zwrotu na rzecz wierzycieli, a następnie akcjonariuszy.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają i utrzymują uzgodnienia służące zagwarantowaniu, iż oszacowanie i wycena są oparte na informacjach o aktywach i zobowiązaniach instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które są w możliwie największym stopniu aktualne i obszerne.

*Artykuł 47***Postępowanie w stosunku do akcjonariuszy w przypadku umorzenia lub konwersji długu bądź umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 bądź dokonując umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, podjęły w stosunku do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich jedno lub oba z następujących działań:

- a) umorzenie istniejących akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub przekazanie ich wierzycielom, których wierzytelności są umarzane lub konwertowane;
- b) pod warunkiem że, zgodnie z wyceną przeprowadzoną na mocy art. 36 instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma dodatnią wartość netto, rozwodnienie dotychczasowych akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich w wyniku przeprowadzenia konwersji na akcje lub inne instrumenty właścicielskie:
 - (i) stosownych instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję, zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 59 ust. 2; lub
 - (ii) ►M3 zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◄ wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. f),

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b), konwersję przeprowadza się przy zastosowaniu współczynnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących pakietów akcji i innych instrumentów właścicielskich.

2. Działania, o których mowa w ust. 1 podejmuje się również w odniesieniu do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, jeżeli odnośne akcje lub inne instrumenty właścicielskie zostały wyemitowane lub wydane w następujących okolicznościach:

- a) w wyniku konwersji instrumentów dłużnych na akcje lub inne instrumenty właścicielskie zgodnie z warunkami umownymi pierwotnych instrumentów dłużnych z chwilą wystąpienia zdarzenia, które poprzedzało stwierdzenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub zdarzenia, które nastąpiło jednocześnie z tym stwierdzeniem;
- b) w wyniku konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z art. 60.

3. Rozważając, które działanie należy podjąć zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają:

- a) wycenę dokonaną zgodnie z art. 36;

▼B

- b) kwoty, na podstawie których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oszacował, że instrumenty w kapitale podstawowym Tier I muszą być zredukowane a odpowiednie instrumenty kapitałowe muszą być umorzone lub poddane konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1; oraz
- c) łączną kwotę oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 22–25 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 26 dyrektywy 2013/36/UE, art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 i 13 dyrektywy 2014/65/UE oraz wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE, gdyby zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonanie konwersji instrumentów kapitałowych prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w instytucji, o której mowa w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, właściwe organy dokonują oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu bądź dokonania konwersji instrumentów kapitałowych i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Jeżeli właściwy organ dla tej instytucji nie zakończył oceny wymaganej na mocy ust. 4 w dniu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonania konwersji instrumentów kapitałowych, zastosowanie ma art. 38 ust. 9 do każdego nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu przez nabywcę, które wynika z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonania konwersji instrumentów kapitałowych.

6. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2016 r. wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące okoliczności, w których każde z działań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu byłoby właściwe, z uwzględnieniem czynników określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

*Artykuł 48***Kolejność umorzenia i konwersji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji z zastrzeżeniem wszelkich wyłączeń na mocy art. 44 ust. 2 i 3 oraz z zachowaniem następujących wymogów:

- a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są zmniejszane zgodnie z art. 60 ust. 1 lit. a);
- b) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I do wymaganego poziomu i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;
- c) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) i b) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną instrumentów w Tier II i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;

▼ B

d) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich i odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z lit. a), b) i c) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną długu podporządkowanego, który nie jest zaliczany do instrumentu dodatkowego w Tier I ani do instrumentu w Tier II zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b) i c), dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c);

▼ M3

e) jeżeli i wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji zgodnie z lit. a)–d) niniejszego ustępu jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w wymaganym zakresie kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, w tym instrumentów dłużnych, o których mowa w art. 108 ust. 3, zgodnie z hierarchią roszczeń w standardowym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów przewidzianym w art. 108, zgodnie z art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a)–d) niniejszego ustępu, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).

▼ B

2. Wykonując uprawnienia do umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują straty reprezentowane przez sumę kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), po równo poszczególnym akcjom lub innym instrumentom właścielskim i ►**M3** zobowiązaniom mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń, poprzez obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty w odniesieniu do tych akcji lub innych instrumentów właścielskich i ►**M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ w tym samym stopniu, proporcjonalnie do ich wartości z wyjątkiem przypadku gdy odmienny podział strat pomiędzy zobowiązaniami o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń jest dopuszczalny w okolicznościach opisanych w art. 44 ust. 3.

Niniejszy ustęp nie uniemożliwia bardziej korzystnego traktowania zobowiązań, które zostały wyłączone z zastosowania umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 i 3, niż ►**M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀, które mają tę samą pozycję w hierarchii roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym.

3. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji, o którym mowa w ust. 1 lit. e), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują konwersji lub obniżenia kwoty głównej instrumentów, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), w przypadku gdy instrumenty te zawierają jeden z poniższych warunków i nie zostały jeszcze poddane konwersji:

- a) warunek przewidujący obniżenie kwoty głównej instrumentu w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek zdarzenia odnoszącego się do sytuacji finansowej, wypłacalności lub poziomu funduszy własnych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) warunek przewidujący konwersję instrumentów na akcje lub inne instrumenty właścielskie w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek z tych zdarzeń.

▼B

4. Jeżeli kwota główna instrumentu została obniżona, ale nie do zera, zgodnie z warunkami w rodzaju określonych w ust. 3 lit. a), przed dokonaniem umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do pozostałej wartości tej kwoty głównej zgodnie z ust. 1.

5. Przy podejmowaniu decyzji o umorzeniu zobowiązań lub ich konwersji na kapitał, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokonują konwersji danej kategorii zobowiązań, jeśli kategoria zobowiązań podporządkowanych względem tej kategorii nie poddaje się zasadniczo konwersji na kapitał ani umorzeniu, chyba że sytuacja taka jest dopuszczalna na mocy art. 44 ust. 2 i 3.

6. Na użytek niniejszego artykułu EUNB wydaje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące interpretacji wzajemnych powiązań przepisów niniejszej dyrektywy z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE.

▼M3

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), wszystkie roszczenia wynikające z pozycji funduszy własnych miały, w przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe, niższy stopień uprzywilejowania niż wszelkie inne roszczenia niewynikające z pozycji funduszy własnych.

Do celów akapitu pierwszego w zakresie, w jakim dany instrument jest jedynie częściowo uznawany za pozycję funduszy własnych, cały instrument jest traktowany jako roszczenie wynikające z pozycji funduszy własnych i ma niższy stopień uprzywilejowania niż wszelkie inne roszczenia, które nie wynikają z pozycji funduszy własnych.

▼B*Artykuł 49***Instrumenty pochodne**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych, przestrzegając niniejszego artykułu.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązania wynikającego z instrumentu pochodnego wyłącznie po zapadnięciu instrumentów pochodnych. Po przystąpieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w tym celu zakończyć i zamknąć wszelkie kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych.

Jeżeli zobowiązanie wynikające z instrumentu pochodnego zostało wyłączone z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do zakończenia lub zamknięcia kontraktu dotyczącego instrumentu pochodnego.

3. Jeżeli transakcje na instrumentach pochodnych są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub niezależny rzeczoznawca określają w ramach wyceny na mocy art. 36 zobowiązanie wynikające z tych transakcji w ujęciu netto zgodnie z warunkami umowy.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych zgodnie z:

- a) właściwymi metodykami określania wartości poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych, w tym transakcji będących przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
- b) zasadami określania właściwego momentu w czasie, w którym powinna zostać ustalona wartość pozycji w instrumentach pochodnych; oraz

▼B

c) właściwymi metodami porównywania utraty wartości, która wynikałaby z zamknięcia oraz umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, z kwotą strat, które zostałyby poniesione przez instrumenty pochodne w ramach umorzenia lub konwersji.

5. EUNB, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych.

Jeśli chodzi o transakcje na instrumentach pochodnych, które są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald EUNB uwzględnia metodę zamknięcia określoną w uzgodnieniach dotyczących kompensowania sald. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 50***Współczynnik konwersji długu na akcje**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w art. 59 ust. 3 oraz art. 63 ust. 1 lit. f), mogły stosować różne współczynniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii instrumentów kapitałowych i zobowiązań zgodnie z jedną z zasad, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z obiema tymi zasadami.

2. Współczynnik konwersji odzwierciedla właściwe odszkodowanie dla zaangażowanego wierzyciela z tytułu wszelkiej straty poniesionej w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji.

3. W przypadku gdy stosowane są różne współczynniki konwersji zgodnie z ust. 1, współczynnik konwersji mający zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań uznanych za uprzywilejowane zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym jest wyższy od współczynnika konwersji mającego zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań podporządkowanych.

4. EUNB, do dnia 3 stycznia 2016 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące ustalania współczynników konwersji.

Wytyczne te określają w szczególności sposób, w jaki zaangażowani wierzyciele mogą uzyskać właściwe odszkodowanie w drodze zastosowania współczynnika konwersji, a także odnośne współczynniki konwersji, które mogą być odpowiednie celem uwzględnienia pierwszeństwa zobowiązań uprzywilejowanych zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.

*Artykuł 51***Środki naprawy i reorganizacji towarzyszące umorzeniu lub konwersji długu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie

▼B

z art. 43 ust. 2 lit. a), przyjęte zostały uzgodnienia celem zapewnienia sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności tej instytucji lub podmiotu, zgodnie z art. 52.

2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą obejmować wyznaczenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji osoby lub osób, zgodnie z art. 72 ust. 1, celem sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności zgodnie z art. 52.

*Artykuł 52***Plan reorganizacji działalności**

1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w terminie jednego miesiąca od zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a), zarząd lub osoba albo osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 sporządzają i przedkładają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji plan reorganizacji działalności, który spełnia wymogi ust. 4 i 5 niniejszego artykułu. W przypadku gdy zastosowanie mają unijne ramy pomocy państwa, państwa członkowskie zapewniają, by plan taki był zgodny z planem restrukturyzacji, który instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), muszą przedłożyć Komisji zgodnie z tymi ramami.

2. Jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu określony w art. 43 ust. 2 lit. a) jest stosowany wobec dwóch podmiotów powiązanych lub większej ich liczby, plan reorganizacji działalności jest sporządzany przez unijną instytucję dominującą i obejmuje wszystkie instytucje należące do grupy zgodnie z procedurą określoną w art. 7 i 8 oraz jest przedkładany grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje o planie pozostałe zainteresowane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i EUNB.

3. W wyjątkowych okolicznościach i jeżeli jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1 do maksymalnie dwóch miesięcy od momentu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu.

Jeżeli o planie reorganizacji działalności należy powiadomić także w ramach ram dotyczących pomocy państwa organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1, do maksymalnie dwóch miesięcy od momentu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub do terminu określonego w ramach dotyczących pomocy państwa, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej.

4. W planie reorganizacji działalności określone zostają środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub części ich działalności w rozsądnym terminie. Środki te są oparte na realistycznych założeniach dotyczących warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będzie prowadzić działalność.

W planie reorganizacji działalności uwzględnia się między innymi obecny stan rynków finansowych oraz ich perspektywy, zakładając zarówno scenariusz optymistyczny, jak i pesymistyczny, w tym połączenie trudnych warunków, co pozwala na identyfikację najsłabszych punktów danej instytucji. Założenia porównuje się z odpowiednimi wartościami odniesienia dla całego sektora.

▼B

5. Plan reorganizacji działalności obejmuje co najmniej następujące elementy:

- a) szczegółowe rozpoznanie czynników i problemów, które spowodowały, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), znalazły się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, jak również okoliczności, które doprowadziły do trudności, jakich doświadczają;
- b) opis środków, które należy przyjąć, mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- c) harmonogram wdrożenia tych środków.

6. Środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), mogą obejmować:

- a) reorganizację obszarów działalności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) zmianę systemów operacyjnych i infrastruktury w ramach instytucji;
- c) wycofanie się z obszarów działalności przynoszących straty;
- d) restrukturyzację obecnych obszarów działalności, w przypadku których można doprowadzić do osiągnięcia konkurencyjności;
- e) zbycie aktywów lub linii biznesowych.

7. W terminie jednego miesiąca od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny prawdopodobieństwa, że plan, w przypadku jego wdrożenia, przywróci długoterminową rentowność instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Ocenę należy sporządzić w porozumieniu z właściwym organem.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ są przekonane, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zatwierdzenia planu.

8. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest przekonany, że plan umożliwi osiągnięcie celu, o którym mowa w ust. 7, w porozumieniu z właściwym organem powiadamia zarządcę lub osobę bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 o swoich wątpliwościach i żąda od zarządcy zmiany planu w sposób uwzględniający te wątpliwości

9. W terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 8 organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 przedkładają zmieniony plan organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny zmienionego planu i w terminie jednego tygodnia powiadamia organ zarządzający lub osobę bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 o tym, czy jest przekonany, że zmieniony plan uwzględnia zgłoszone wątpliwości, czy też konieczne są dalsze zmiany.

10. Organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72ust. 1 wdrażają plan reorganizacji zatwierdzony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ i co najmniej raz na sześć miesięcy składają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdanie z postępów we wdrażaniu planu.

▼B

11. Organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 dokonują zmian w planie, jeżeli zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działającemu w porozumieniu z właściwym organem jest to konieczne do osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 4, oraz przedkładają każdą taką zmianę organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia.

12. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania:

- a) elementów, które jako minimum należy uwzględnić w planie reorganizacji działalności zgodnie z ust. 5; oraz
- b) elementów treści, które jako minimum powinny zawierać sprawozdania zgodnie z ust. 10.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

13. EUNB do dnia 3 stycznia 2016 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące dalszych minimalnych kryteriów, jakie ma spełniać plan reorganizacji działalności, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził go zgodnie z ust. 7.

14. EUNB, uwzględniając, tam gdzie stosowne, doświadczenie nabyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 13, może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia minimalnych kryteriów, jakie ma spełniać plan reorganizacji działalności, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził go zgodnie z ust. 7.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Podsekcja 4**Instrument umorzenia lub konwersji długu: Przepisy pomocnicze***Artykuł 53***Skutki umorzenia lub konwersji długu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), obniżenie kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, konwersja lub umorzenie stawały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zaangażowanych wierzycieli i zainteresowanych akcjonariuszy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponował uprawnieniem do zakończenia lub wymagania zakończenia wszystkich działań administracyjnych i proceduralnych niezbędnych dla nadania skuteczności wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), w tym:

- a) zmiany we wszystkich odpowiednich rejestrach;

▼B

- b) wyprowadzenia lub wycofania z obrotu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów dłużnych;
- c) wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- d) ponownego wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu wszelkich instrumentów dłużnych, które uległy umorzeniu, bez konieczności spełnienia wymogu wydania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE ⁽¹⁾.

3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, zobowiązanie to oraz wszelkie wynikające w stosunku do niego zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszelkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek podmiotu będącego jej następcą, w przypadku jakiegokolwiek późniejszej likwidacji.

4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:

- a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;
- b) odpowiedni instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostającej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. j).

*Artykuł 54***Usunięcie przeszkód proceduralnych w umorzeniu lub konwersji długu**

1. Bez uszczerbku dla art. 63 ust. 1 lit. i) państwa członkowskie w stosownych przypadkach zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do utrzymywania przez cały czas wystarczającej kwoty statutowego kapitału akcyjnego lub innych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, tak aby w przypadku, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. e) i f), w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub któregośkolwiek z ich przedsiębiorstw zależnych, instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), miały możliwość emisji wystarczającej liczby nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich celem zagwarantowania, że konwersja zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie może zostać skutecznie dokonana.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

▼ **B**

2. Oceny, czy w przypadku konkretnej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwe jest nałożenie wymogu określonego w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują w kontekście opracowywania i utrzymywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla tej instytucji lub grupy, uwzględniając w szczególności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważane w tym planie. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się możliwość zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, organy sprawdzają, czy statutowy kapitał akcyjny lub inne instrumenty w kapitale podstawowym Tier 1 wystarczą do pokrycia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie istniały żadne proceduralne przeszkody w konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie istniejące na mocy ich dokumentów założycielskich lub statutów, w tym prawa pierwokupu dla akcjonariuszy lub wymogi dotyczące zgody akcjonariuszy na podwyższenie kapitału.

4. Niniejszy artykuł pozostają bez uszczerbku dla zmian w dyrektywach 82/891/EWG, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE i w dyrektywie 2012/30/UE ⁽¹⁾, określonych w tytule X niniejszej dyrektywy.

▼ **M3***Artykuł 55***Umowne uznanie umorzenia lub konwersji długu**

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy lub instrumentu ustanawiających zobowiązanie uznają, że zobowiązanie to może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się uznać za wiążące każde obniżenie kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersję lub każde umorzenie, których dokonuje się w drodze zastosowania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile takie zobowiązanie spełnia wszystkie poniższe warunki:

- a) zobowiązanie nie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2;
- b) zobowiązanie nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108 lit. a);
- c) zobowiązanie jest regulowane prawem państwa trzeciego;
- d) zobowiązanie zostało wyemitowane lub zawarte po dniu, od którym dane państwo członkowskie rozpoczęło stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszej sekcji.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zadecydować, że obowiązek przewidziany w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie ma zastosowania do instytucji lub podmiotów, w odniesieniu do których wymóg zgodnie z art. 45 ust. 1 równa się kwocie na pokrycie strat określonej zgodnie z art. 45c ust. 2 lit. a), pod warunkiem że zobowiązania, które spełniają wszystkie warunki określone w akapicie pierwszym lit. a)-d) i które nie zawierają postanowienia umownego, o którym mowa w tym akapicie, nie są wliczane do tego wymogu.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego stwierdza, że zobowiązania lub instrumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą podlegać uprawnieniom do umorzenia lub konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego zgodnie z prawem kraju trzeciego lub wiążącą umową zawartą z tym państwem trzecim.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74).

▼ M3

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ustala, że włączenie postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 do postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, taka instytucja lub taki podmiot powiadamiały o tym ustaleniu, łącznie z wskazaniem klasy odnośnego zobowiązania i uzasadnieniem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taka instytucja lub taki podmiot przekazują organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie informacje, o które organ ten zwraca się w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenił wpływ takiego powiadomienia na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania powiadomienia na podstawie akapitu pierwszego, obowiązek włączenia do postanowień umownych postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 był automatycznie zawieszany od momentu otrzymania powiadomienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że włączenie postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 do postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie nie jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, mając na uwadze konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiej instytucji lub takiego podmiotu, wymaga, aby takie postanowienie umowne zostało włączone w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dodatkowo wymagać od danej instytucji lub danego podmiotu, aby zmieniły swoje praktyki dotyczące stosowania odstępstwa od umownego uznania umorzenia lub konwersji długu.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie obejmują dodatkowych instrumentów w Tier I, instrumentów w Tier II ani instrumentów dłużnych, o których mowa art. 2 ust. 1 pkt 48 ppkt (ii), w przypadku gdy te instrumenty są zobowiązaniami niezabezpieczonymi. Ponadto zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mają wyższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania, o których mowa w art. 108 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz art. 108 ust. 3.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w kontekście oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 15 i 16 lub w dowolnym innym momencie – ustali, że w ramach odnośnej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, w których zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, wraz z zobowiązaniami, które są wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 2 – lub najprawdopodobniej zostaną wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 3 – ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji, wynosi ponad 10 % tej klasy, bezzwłocznie ocenia wpływ tej szczególnej sytuacji na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu, w tym także wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z ryzykiem naruszenia zabezpieczeń wierzycieli przewidzianych w art. 73 przy wykonywaniu uprawnień do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych.

W przypadku gdy na podstawie oceny, o której mowa w akapicie piątym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że zobowiązania, do których zgodnie z akapitem pierwszym nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, stwarzają istotną przeszkodę w możliwości przeprowadzenia

▼ M3

skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonuje on uprawnienia przewidziane w art. 17, stosownie do przypadku, w celu usunięcia tej przeszkody.

Zobowiązań, do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączyły postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w postanowieniach umownych, lub w odniesieniu do których, zgodnie z niniejszym ustępem wymóg ten nie ma zastosowania, nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wymagać od instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), przekazania organom opinii prawnej odnoszącej się do prawnej wykonalności i skuteczności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. W przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączą do swoich postanowień umownych regulujących odnośnie zobowiązanie postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.

5. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia wykazu zobowiązań, do których stosuje się wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, oraz treści postanowienia umownego wymaganego zgodnie z tym ustępem, uwzględniając różne modele biznesowe instytucji.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego sprecyzowania:

- a) warunków, w jakich włączenie przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w określonych kategoriach zobowiązań byłoby niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów;
- b) warunków, na jakich organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wymagać włączenia stosownego postanowienia umownego na podstawie ust. 2 akapit trzeci;
- c) rozsądnego terminu, w jakim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wymagać włączenia postanowienia umownego na podstawie ust. 2 akapit trzeci.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼ M3

7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa – w przypadku gdy uzna to za konieczne – kategorie zobowiązań, w odniesieniu do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może ustalić, że włączenie postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, na podstawie warunków dalej sprecyzowanych w wyniku zastosowania ust. 6.

8. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów i wzorów powiadomień przekazywanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 2.

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼ B*Artykuł 56***Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej**

1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe za pośrednictwem dodatkowych instrumentów stabilizacji finansowej, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 37 ust. 10 oraz z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa, w celu wzięcia udziału w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w tym z zamiarem podjęcia bezpośredniej interwencji w celu uniknięcia ich likwidacji, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 ust. 2 w odniesieniu do państwa członkowskiego lub całej Unii. Takie działania prowadzone są pod kierownictwem właściwego ministerstwa lub rządu w ścisłej współpracy z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Aby ustanowić rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe ministerstwa lub rządy dysponowały odpowiednimi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 63–72, oraz dopilnowują, by zastosowanie miały art. 66, 68, 83 i 117

3. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej są stosowane wyłącznie jako ostateczność po tym, jak ocenione i wykorzystane zostały w jak największym zakresie inne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności finansowej, co właściwe ministerstwo lub rząd stwierdzi po zasięgnięciu opinii krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Stosując rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe ministerstwa lub rządy i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowały instrumenty jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie warunki określone w art. 32 ust. 1, jak również spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii banku centralnego i właściwego organu, stwierdzają, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej;

▼B

- b) właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że zastosowanie innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy instytucja otrzymała wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od banku centralnego;
 - c) w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej właściwe ministerstwo lub rząd, po konsultacji z właściwym organem i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wystarczy do ochrony interesu publicznego, jeśli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego już zostało wcześniej udzielone tej instytucji.
5. Do instrumentów stabilizacji finansowej należą:
- a) publiczny instrument wsparcia kapitałowego, o którym mowa w art. 57;
 - b) instrument tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 58.

*Artykuł 57***Publiczny instrument wsparcia kapitałowego**

1. Państwa członkowskie mogą, pod warunkiem przestrzegania krajowego prawa spółek, uczestniczyć w dokapitalizowaniu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, poprzez dostarczenie jej kapitału w zamian za następujące instrumenty, pod warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013:

- a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I
- b) instrumenty dodatkowe w Tier I lub Tier II;

2. Państwa członkowskie, zapewniają, w zakresie w jakim umożliwiają im to posiadane akcje instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), by te instytucje lub podmioty objęte publicznym instrumentem wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny.

3. Jeżeli państwo członkowskie stosuje publiczny instrument wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia, aby jego udziały w instytucji lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.

*Artykuł 58***Instrument tymczasowej własności publicznej**

1. Państwa członkowskie mogą objąć instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), tymczasową własnością publiczną.

2. W tym celu państwo członkowskie może złożyć co najmniej jedno zlecenie przeniesienia udziałów, w którym odbiorcą jest:

- a) podmiot wskazany przez państwo członkowskie; lub
- b) przedsiębiorstwo będące wyłączną własnością państwa członkowskiego.

▼ B

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej zgodnie z niniejszym artykułem były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny oraz by zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.

*ROZDZIAŁ V***▼ M3*****Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych*****▼ B***Artykuł 59***▼ M3****Wymóg umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych**

1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych można wykonać:

- a) niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; albo
- b) w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32, 32a lub 33.

W przypadku gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nabył odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do umorzenia lub konwersji tych odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych wykonuje się łącznie z wykonaniem tego samego uprawnienia na poziomie jednostki dominującej danego podmiotu lub na poziomie innych jednostek dominujących, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby straty zostały skutecznie przeniesione na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dany podmiot został dokapitalizowany przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza się wycenę przewidzianą w art. 74 i zastosowanie ma art. 75.

1a. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych, niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, można wykonać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań określonego w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W przypadku wykonania tego uprawnienia, państwa członkowskie zapewniają, aby umorzenie lub konwersja były dokonywane zgodnie z zasadą, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. g).

1b. W przypadku gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się w odniesieniu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w wyjątkowych okolicznościach odchodząc od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w odniesieniu do podmiotu, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwotę, która ulega obniżeniu, jest umarzana lub poddawana konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1 na poziomie takiego podmiotu, wlicza się do progów określonych w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 lit. a) lub art. 44 ust. 8 lit. a), które mają zastosowanie do danego podmiotu.

▼ B

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały uprawnienia do umorzenia stosownych ►**M3** instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a ◀ lub ich konwersji na instrumenty właścicielskie instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

▼ M3

3. Państwa członkowskie wymagają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 60 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, wyemitowanych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), gdy zachodzi jedna lub większa liczba następujących okoliczności:

- a) w przypadku gdy ustalono, że spełnione zostały warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32, 32a lub 33, przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) odpowiedni organ ustali, że o ile uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie będą w stanie utrzymać rentowności działalności;

▼ B

- c) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany i stosowny organ państwa członkowskiego jednostki zależnej wspólnie dokonują stwierdzenia w formie wspólnej decyzji zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;
- d) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych na poziomie jednostki dominującej i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej na poziomie jednostki dominującej lub na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany dokonuje stwierdzenia, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;
- e) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymagają nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem dowolnej z okoliczności określonej w art. 32 ust. 4 lit. d) ppkt (iii).

4. Na użytek ust. 3 uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa utraciły rentowność wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki:

- a) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;
- b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego lub działanie organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji), inne niż umorzenie lub konwersja ►**M3** instrumentów kapitałowych lub

▼ B

zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a ◀ – czy to niezależnie czy łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy.

5. Na użytek ust. 4 lit. a) niniejszego artykułu uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z okoliczności określonych w art. 27 ust. 2.

6. Na użytek ust. 4 lit. a) uznaje się, że grupa jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli grupa ta narusza skonsolidowane wymogi ostrożnościowe będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby działania właściwego organu, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości grupa ta naruszy te wymogi, m.in., choć nie tylko, dlatego że poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat.

7. Odpowiedni instrument kapitałowy wyemitowany przez jednostkę zależną nie jest umarzany ani nie dokonuje się jego konwersji na gorszych warunkach zgodnie z ust. 3 lit. c) w większym zakresie, niż umorzono lub dokonywano konwersji instrumentu kapitałowego o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń na poziomie jednostki dominującej.

8. W przypadku gdy stosowny organ dokonuje stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, bezzwłocznie informuje o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jeżeli nie jest to ten sam organ.

9. Przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu, w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej stosowny organ spełnia wymogi dotyczące powiadamiania i konsultacji określone w art. 62.

10. Przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji ►M3 instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a ◀ organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wycena aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), była przeprowadzana zgodnie z art. 36. Wycena ta stanowi podstawę obliczenia umorzenia, które należy zastosować do odpowiednich ►M3 instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a ◀, w celu absorpcji strat oraz poziomu konwersji, który należy zastosować do odpowiednich ►M3 instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a ◀, w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d).

*Artykuł 60***▼ M3****Przepisy dotyczące umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych****▼ B**

1. Spełniając wymóg określony w art. 59, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego w sposób prowadzący do otrzymania następujących rezultatów:

▼ B

- a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do ich strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat. W odniesieniu do posiadaczy instrumentów w kapitale podstawowym Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno z działań określonych w art. 47 ust. 1 lub oba te działania;
- b) kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;
- c) kwotę główną instrumentów w Tier II umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;

▼ M3

- d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.

2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego, o czym mowa w art. 59 ust. 1a:

- a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie z mechanizmem zwrotu określonym w art. 46 ust. 3;
- b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego, o którym mowa w art. 59 ust. 1a, wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już zobowiązań oraz zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego zgodność z prawem wykonania uprawnienia do umorzenia;
- c) żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o których mowa w art. 59 ust. 1a, nie wypłaca się odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

▼ B

3. ► **M3** Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, na mocy ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, aby instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i takich zobowiązań kwalifikowalnych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe i takie zobowiązania można poddać konwersji wyłącznie w przypadku gdy spełnione są następujące warunki: ◀

- a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przez instytucję lub podmiot, którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub przez jednostkę dominującą instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w porozumieniu z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub – w stosownych przypadkach – organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki dominującej;

▼ B

- b) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przed jakąkolwiek emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez tę instytucję lub ten podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do celów udostępnienia funduszy własnych przez państwo lub jednostkę rządową;
- c) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;
- d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do ►M3 poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych lub poszczególnych zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a ◀, jest zgodny z zasadami określonymi w art. 50 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 50 ust. 4.

4. Do celów udostępnienia instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z ust. 3 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do posiadania przez cały czas niezbędnego uprzedniego zezwolenia na emisję odpowiedniej liczby instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.

5. Jeżeli instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg określony w art. 59 ust. 3 przed zastosowaniem wspomnianego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 61***Organy odpowiedzialne za odpowiednie ustalenia**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organami odpowiedzialnymi za dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 59 ust. 3, były organy określone w niniejszym artykule.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza w prawie krajowym stosowny organ, który odpowiada za dokonywanie stwierdzeń na mocy art. 59. Stosowny organ może być właściwym organem lub organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 32.
3. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest stosowny organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE.

▼ M3

W przypadku gdy odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 1a niniejszej dyrektywy, są uznawane do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f ust. 1 niniejszej dyrektywy, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest odpowiedni organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, uzyskały zezwolenie zgodnie z tytułem III dyrektywy 2013/36/UE.

▼B

4. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są emitowane przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną i są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3, jest:

- a) stosowny organ państwa członkowskiego, gdzie instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które wyemitowały te instrumenty, zostały ustanowione zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy;
- b) stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany oraz stosowny organ państwa członkowskiego, gdzie instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które wyemitowały te instrumenty, zostały ustanowione zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE, jest odpowiedzialny za dokonywanie wspólnych stwierdzeń w formie wspólnej decyzji, o której mowa w art. 59 ust. 3 lit. c) niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 62***Zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej: procedura dokonywania stwierdzenia****▼M3**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przed dokonaniem ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 1a, do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f, na zasadzie indywidualnej, lub odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej lub na zasadzie skonsolidowanej, odpowiedni organ spełnił następujące wymogi:

- a) rozważając, czy dokonać ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla odpowiedniego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powiadamia w ciągu 24 godzin od konsultacji z tym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
 - (i) organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz, w przypadku gdy jest to inny organ, odpowiedni organ w państwie członkowskim, w którym zlokalizowany jest organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
 - (ii) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla innych podmiotów w ramach tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które bezpośrednio lub pośrednio nabyły zobowiązania, o których mowa w art. 45f ust. 2 od podmiotu podlegającego art. 45f ust. 1;
- b) rozważając, czy dokonać ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które wyemitowały odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których mają zostać wykonane uprawnienia do umorzenia lub konwersji, gdyby dokonano takiego ustalenia, oraz, w przypadku gdy nie są to te same organy, odpowiednie organy w państwie członkowskim, w którym zlokalizowane są właściwe organy i organ sprawujący nadzór skonsolidowany.

▼B

2. Dokonując stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), d), lub e), w przypadku instytucji lub grupy prowadzącej działalność transgraniczną, właściwe organy uwzględniają potencjalne skutki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność.

3. Powiadomienie dokonane przez stosowny organ zgodnie z ust. 1 zawiera wyjaśnienie powodów, dla których organ ten rozważa dokonanie takiego stwierdzenia.

4. ►**M3** W przypadku gdy dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, odpowiedni organ, po konsultacji z organami powiadomionymi zgodnie z lit. a) ppkt (i) lub lit. b) tego ustępu, ocenia następujące kwestie: ◀

a) dostępność środka alternatywnego w stosunku do wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 ust. 3;

b) jeżeli taki alternatywny środek jest dostępny, możliwość jego zastosowania w praktyce;

c) jeżeli taki alternatywny środek może być zastosowany w praktyce, realistyczność perspektywy, że środek ten w odpowiednich ramach czasowych wpłynie na okoliczności, które w przeciwnym razie wymagałyby dokonania stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3.

5. Na użytek ust. 4 niniejszego artykułu alternatywne środki oznaczają środki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 27 niniejszej dyrektywy, środki, o których mowa w art. 104 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, lub przeniesienie środków finansowych lub kapitału z przedsiębiorstwa dominującego.

6. Jeżeli zgodnie z ust. 4 stosowny organ, po porozumieniu się z powiadomionymi stosownymi organami, oceni, że dostępny jest co najmniej jeden środek alternatywny, który może zostać zastosowany w praktyce i który pozwoli na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w lit. c) tego ustępu, organ ten zapewnia zastosowanie takich środków.

7. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), i zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu stosowny organ, po porozumieniu się z powiadomionymi organami, stwierdza, że alternatywne środki, które pozwoliłyby na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w ust. 4 lit. c), nie są dostępne, stosowny organ podejmuje decyzję, czy rozważane dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3, jest właściwe.

8. W przypadku gdy stosowny organ postanowi dokonać stwierdzenia na mocy art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie powiadamia o tym stosowne organy państw członkowskich, w których mają siedzibę jednostki zależne, których proponowana decyzja dotyczy, a stwierdzenie przyjmuje formę wspólnej decyzji, jak podano w art. 92 ust. 3 i 6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji nie dokonuje się stwierdzenia na mocy art. 59 ust. 3 lit. c).

9. Organy państw członkowskich ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jurysdykcji, w której mają siedzibę poszczególne jednostki zależne, których to dotyczy, niezwłocznie wdraża decyzje o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych podjęte zgodnie z niniejszym artykułem, z należyтым uwzględnieniem pilnego charakteru sytuacji.

▼ B

ROZDZIAŁ VI

Uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 63

Uprawnienia ogólne

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w jakiejkolwiek kombinacji:

- a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wymagania informacji udostępnianych za pomocą kontroli na miejscu;
- b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom i organowi zarządzającemu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- c) uprawnienie do przenoszenia akcji oraz innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- e) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- f) uprawnienie do konwersji ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwej instytucji dominującej lub instytucji pomostowej, na rzecz których dokonano przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- g) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;

▼B

- h) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz umorzenie takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- i) uprawnienie do zażądania od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub właściwej instytucji dominującej wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;
- j) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych i innych ►**M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów i innych ►**M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀, bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;
- k) uprawnienie do zamknięcia i rozwiązania umów finansowych lub kontraktów na instrumenty pochodne do celów stosowania art. 49;
- l) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- m) uprawnienie do nałożenia na właściwy organ wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstąpienia od terminów określonych w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE i art. 12 dyrektywy 2014/65/UE.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:

- a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.

Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie.

Przepisy lit. b) akapit pierwszy pozostają bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 81 i 83 oraz wszelkich wymogów dotyczących powiadamiania obowiązujących na mocy unijnych ram pomocy państwa.

▼B

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w zakresie, w jakim każde z uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu w rozumieniu art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy z uwagi na jej konkretną formę prawną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały jak najbardziej zbliżone uprawnienia, w tym zbliżone w zakresie ich wyników.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w ust. 3, stosowały gwarancje zawarte w niniejszej dyrektywie lub gwarancje o podobnym skutku do zainteresowanych osób, w tym posiadaczy akcji, wierzycieli i kontrahentów.

*Artykuł 64***Uprawnienia pomocnicze**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do:

- a) z zastrzeżeniem przepisów art. 78, zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą w sposób wolny od wszelkich zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań; w tym celu jakiegokolwiek prawo do rekompensaty przysługujące na mocy niniejszej dyrektywy nie jest uznawane za zobowiązanie lub obciążenie;
- b) zniesienia praw do nabycia dalszych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- c) wymagania, by odpowiedni organ przerwał lub zawiesił dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub działań podjętych przez tę instytucję, w tym, zgodnie z art. 38 i 40, wszelkich praw lub zobowiązań odnoszących się do udziału w infrastrukturze rynku;
- e) nakładania na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odbiorcę wymogu udzielania drugiej stronie informacji i pomocy; oraz
- f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia określone w ust. 1 wówczas, gdy dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna to za odpowiednie działanie przyczyniające się do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. L 184 z 6.7.2001, s. 1).

▼B

3. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienie do określenia uzgodnień dotyczących ciągłości niezbędnych dla zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, możliwości prowadzenia przez odbiorcę działalności będącej przedmiotem przeniesienia. Tego rodzaju uzgodnienia dotyczące ciągłości obejmują w szczególności:

- a) ciągłość umów zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w wyniku której odbiorca przejmuje prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją odnoszące się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione, oraz zastępuje instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją (bezpośrednio lub pośrednio) we wszystkich odpowiednich dokumentach umownych;
- b) zastąpienie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez odbiorcę we wszelkich postępowaniach sądowych odnoszących się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione.

4. Uprawnienia określone w ust. 1 lit. d) oraz ust. 3 lit. b) nie naruszają:

- a) prawa pracowników instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do rozwiązania umowy o pracę;
- b) z zastrzeżeniem art. 69, 70 i 71, żadnego prawa strony umowy do wykonania praw na mocy tej umowy, w tym prawa do jej rozwiązania, jeżeli jest ona do tego uprawniona zgodnie z warunkami umowy w związku z działaniem lub zaniechaniem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzedzającym odpowiednie przeniesienie, bądź działaniem lub zaniechaniem odbiorcy po dokonaniu odpowiedniego przeniesienia.

*Artykuł 65***Uprawnienie do zażądania świadczenia usług i zapewnienia infrastruktury**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej podmiotów powiązanych do świadczenia wszelkich usług lub zapewnienia wszelkiej infrastruktury, które są niezbędne dla umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.

Akapit pierwszy ma zastosowanie także jeśli instytucja objęta restrukturyzacją lub uporządkowaną likwidacją lub odnośny podmiot powiązany rozpoczął standardowe postępowanie upadłościowe.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do egzekwowania od podmiotów powiązanych, które mają siedzibę na ich terytorium, obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich.

3. Usługi oraz infrastruktura, o których mowa w ust. 1 i 2, ograniczają się do usług operacyjnych i infrastruktury operacyjnej i nie obejmują żadnych form wsparcia finansowego.

▼ B

4. Świadczenie usług zgodnie z ust. 1 i 2 oraz zapewnianie infrastruktury zgodnie z ust. 1 i 2 dokonywane jest na następujących warunkach:

- a) jeżeli usługi i infrastruktura były zapewniane – na mocy umowy – na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bezpośrednio przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – na takich samych warunkach przez okres obowiązywania umowy;
- b) na rozsądnych warunkach jeżeli nie zawarto umowy lub jeżeli umowa wygasła.

5. EUNB, do dnia 3 lipca 2015 r., wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne określające minimalny wykaz usług lub infrastruktury niezbędnych do umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.

Artykuł 66

Uprawnienie do egzekwowania przez inne państwa członkowskie środków w zakresie zapobiegania kryzysom lub środków w zakresie zarządzania kryzysowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań obejmuje aktywa, które są zlokalizowane w państwie członkowskim innym niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź prawa lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeniesienie było skuteczne na mocy prawa tego innego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie udzielają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał lub zamierza dokonać przeniesienia, wszelkiej uzasadnionej pomocy celem zapewnienia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz odbiorcy zgodnie z wszelkimi obowiązującymi wymogami prawa krajowego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by akcjonariusze, wierzyciele i osoby trzecie, których dotyczy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie byli uprawnieni do zapobiegania przeniesieniu lub do jego zaskarżenia lub uchylecia na mocy jakiegokolwiek przepisu prawa państwa członkowskiego, w którym aktywa są zlokalizowane, lub prawa, któremu podlegają akcje, inne instrumenty właścicielskie, prawa lub zobowiązania.

4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim („państwie członkowskim A”) wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji, w tym w odniesieniu do instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, a ► **M3** zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ lub odpowiednie instrumenty kapitałowe instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją obejmują:

- a) instrumenty lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji („państwa członkowskiego B);
- b) zobowiązania należne wierzycielom zlokalizowanym w państwie członkowskim B,

▼ B

Państwo członkowskie B zapewnia obniżenie kwoty głównej tych zobowiązań lub instrumentów lub zapewnia konwersję zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim A.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, których dotyczy wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji, o których mowa w ust. 4, nie byli uprawnieni do zaskarżenia obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania, lub w odpowiednich przypadkach do zaskarżenia jego konwersji, na mocy jakichkolwiek przepisów prawa państwa członkowskiego B.

6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) prawo akcjonariuszy, wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) prawo wierzycieli do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, obniżenia kwoty głównej lub konwersji instrumentu lub zobowiązania objętego zakresem ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu;
- c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale VII, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1.

*Artykuł 67***Upewnienie w odniesieniu do aktywów, praw, zobowiązań, akcji i innych instrumentów właścicielskich zlokalizowanych w państwach trzecich**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje działanie podjęte w odniesieniu do aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub w odniesieniu do akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zażądać, by:

- a) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz odbiorca podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania;
- b) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zatrzymali akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa lub prawa lub spłacili zobowiązania w imieniu odbiorcy do czasu, gdy przeniesienie, umorzenie, konwersja lub działanie stanie się skuteczne;
- c) uzasadnione wydatki odbiorcy, prawidłowo poniesione w związku z prowadzeniem wszelkich działań wymaganych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego ustępu były pokrywane, w jakikolwiek ze sposobów, o których mowa w art. 37 ust. 7.

▼B

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że mimo wszelkich niezbędnych kroków podjętych przez zarządcę, odbiorcę lub inną osobę zgodnie z ust. 1 lit. a) jest wysoce nieprawdopodobne, by przeniesienie, konwersja lub działanie stały się skuteczne w odniesieniu do określonych składników majątku zlokalizowanych w państwie trzecim lub określonych akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przystępuje do przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania. Jeśli wydano już polecenie dokonania przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania, polecenie to staje się nieważne w odniesieniu do określonych składników majątku, akcji, instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań.

*Artykuł 68***Wyłączenie niektórych warunków umownych we wczesnej interwencji oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Samego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego zastosowanego do jednostki zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym żadnych zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takiego środka, nie uznaje się – na mocy umowy zawartej przez tę jednostkę – za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

Ponadto samego takiego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie uznaje się za zdarzenie uprawniające do egzekwowania ani za postępowanie upadłościowe na mocy umowy zawartej przez:

- a) jednostkę zależną, obejmującą zobowiązania, które są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę dominującą lub jakkolwiek podmiot powiązany; lub
- b) podmiot należący do grupy, która obejmuje postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się z zobowiązań.

2. Jeżeli restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim są uznawane zgodnie z art. 94 lub jeżeli taka jest decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów niniejszego artykułu ta restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja stanowi środek w zakresie zarządzania kryzysowego.

3. ►**M3** Pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, są nadal wykonywane, środek w zakresie zapobiegania kryzysom, zawieszenie zobowiązań na mocy art. 33a lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu: ◀

- a) wykonywania żadnego prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania ani potrącenia, również w stosunku do umowy zawartej przez:
 - (i) jednostkę zależną, z których wynikające zobowiązania są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot należący do grupy;

▼ B

- (ii) przez jakikolwiek podmiot należący do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań;
- b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań, lub sprawowania nad nim kontroli, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;
- c) naruszenia jakichkolwiek praw umownych danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań.

4. Niniejszy artykuł nie narusza prawa danej osoby do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 3, jeżeli prawo to powstaje w związku ze zdarzeniem innym niż środek w zakresie zapobiegania kryzysom, środek w zakresie zarządzania kryzysowego lub zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka.

▼ M3

5. Zawieszenie lub ograniczenie na mocy art. 33a, 69 lub 70 nie stanowią niewykonania zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 3 niniejszego artykułu i art. 71 ust. 1.

▼ B

6. Przepisy zawarte w niniejszym artykule są uznawane za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 ⁽¹⁾.

*Artykuł 69***Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji, na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.
2. Gdy termin zobowiązania do płatności lub dostawy przypadłby podczas okresu zawieszenia, termin tego zobowiązania do płatności lub dostawy upływa natychmiast po wygaśnięciu okresu zawieszenia.
3. Jeżeli zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszane na mocy ust. 1, zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z tej umowy dotyczące kontrahentów tej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zawieszają się na ten sam okres.

▼ M3

4. Jakiegokolwiek zawieszenie na podstawie ust. 1 nie ma zastosowania do zobowiązań do płatności i dostawy względem:

- a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6).

▼ M3

- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;
- c) banków centralnych.

▼ B

5. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

▼ M3

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby deponeanci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.

▼ B*Artykuł 70***Uprawnienie do ograniczenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia zabezpieczonym wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją od chwili publikacji obwieszczenia o ograniczeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

▼ M3

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, względem któregokolwiek z poniższych:

- a) zabezpieczenia wierzytelności systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE;
- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia; oraz
- c) banków centralnych w stosunku do aktywów zastawionych lub zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.

▼ B

3. Jeżeli zastosowanie ma art. 80, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wszelkie ograniczenia nałożone na mocy uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu były spójne dla wszystkich podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼ B

4. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

*Artykuł 71***Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, do końca dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu, pod warunkiem że są nadal spełniane zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy przysługujących każdej stronie umowy z jednostką zależną instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdy:

- a) zobowiązania wynikające z tej umowy są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) podstawą uprawnienia do wypowiedzenia umowy na mocy tej umowy są wyłącznie upadłość instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej sytuacja finansowa; oraz
- c) w przypadku gdy wykonano, lub można wykonać, uprawnienia do przeniesienia w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją
 - (i) wszystkie aktywa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednostce zależnej związane z tą umową zostały przeniesione, lub mogą zostać przeniesione, na rzecz odbiorcy i zostały przez niego objęte; lub
 - (ii) organ ds. restrukturyzacji zapewnia w inny sposób odpowiednią ochronę takim zobowiązaniom.

Zawieszenie staje się skuteczne z chwilą opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym jednostka zależna instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

▼ M3

3. Jakikolwiek zawieszenie na podstawie ust. 1 lub 2 nie ma zastosowania do:

- a) systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE;
- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; lub
- c) banków centralnych.

▼B

4. Osoba może skorzystać z prawa do wypowiedzenia umowy w ramach umowy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli osoba ta zostaje powiadomiona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że prawa i zobowiązania objęte tą umową nie podlegają:

- a) przeniesieniu na rzecz innego podmiotu; lub
- b) obniżeniu wartości lub konwersji w odniesieniu do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a).

5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie określone w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy i jeżeli nie wydano powiadomienia zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, prawa te można wykonać po upływie okresu zawieszenia, z zastrzeżeniem art. 68, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową zostały przeniesione do innego podmiotu, kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy wyłącznie z chwilą wystąpienia zdarzenia uprawniającego do egzekwowania lub utrzymywania się każdego kolejnego takiego zdarzenia przez podmiot będący odbiorcą;
- b) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową pozostają w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do tej umowy kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy z chwilą wygaśnięcia zawieszenia na mocy ust. 1.

6. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

7. Właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych.

Na wniosek właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji repozytorium transakcji udostępnia niezbędne informacje właściwym organom lub organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby umożliwić im wykonywanie ich odnośnych obowiązków i uprawnień zgodnie z art. 81 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających następujące elementy do celów ust. 7:

- a) minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, który powinien zawierać szczegółowy rejestr; oraz
- b) okoliczności, w których wymóg prowadzenia rejestru powinien zostać nałożony.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼ **M3***Artykuł 71a***Umowne uznanie uprawnień w zakresie zawieszenia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia do wszelkich umów finansowych, które zawierają, a które są regulowane przepisami prawa państwa trzeciego postanowień, zgodnie z którymi strony uznają, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować wobec tej umowy uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań na mocy art. 33a, 69, 70 i 71 oraz uznają, że są związane wymogami określonymi w art. 68.

2. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby unijne jednostki dominujące zapewniły, by ich jednostki zależne z państw trzecich włączały do umów finansowych, o których mowa w ust. 1, postanowienia w celu wykluczenia sytuacji, w której wykonywanie uprawnień organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań unijnej jednostki dominującej, zgodnie z ust. 1, stanowiłoby ważny powód wykonania prawa do przedterminowego rozwiązania takich umów, ich zawieszenia, modyfikacji, kompensowania lub potrącenia, lub egzekucji zabezpieczeń wierzytelności.

Wymóg określony w akapicie pierwszym może mieć zastosowanie do jednostek zależnych z państw trzecich, które są:

- a) instytucjami kredytowymi;
- b) firmami inwestycyjnymi (lub które byłyby firmami inwestycyjnymi, gdyby siedziba ich zarządu znajdowała się w odnośnym państwie członkowskim); lub
- c) instytucjami finansowymi.

3. Ust. 1 ma zastosowanie do każdej umowy finansowej, która:

- a) tworzy nowe zobowiązanie, lub powoduje istotną zmianę istniejącego zobowiązania po wejściu w życie przyjętych na poziomie krajowym przepisów służących transpozycji niniejszego artykułu;
- b) przewiduje wykonanie jednego lub większej liczby praw do wypowiedzenia umowy lub praw do egzekucji zabezpieczeń wierzytelności, do których miałyby zastosowanie art. 33a, 68, 69, 70 lub 71, gdyby dana umowa finansowa była regulowana przez przepisy jednego z państw członkowskich.

4. W przypadku gdy instytucja lub podmiot nie włącza postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowania uprawnień, o których mowa w art. 33a, 68, 69, 70 lub 71 w odniesieniu do tej umowy finansowej.

5. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia treści postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1, uwzględniając różne modele biznesowe instytucji i podmiotów.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 72

Wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czyli mogły:

- a) kierować działalnością i usługami instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją za pomocą wszelkich uprawnień przysługujących akcjonariuszom, oraz organowi zarządzającemu; oraz
- b) zarządzać i rozporządzać aktywami i majątkiem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę lub osoby wyznaczone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, by w okresie objętym restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prawa głosu przysługujące w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogły być wykonywane.

2. Z zastrzeżeniem art. 85 ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zarządzenia zgodnie z krajowymi kompetencjami i procedurami administracyjnymi, bez sprawowania kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje w każdym indywidualnym przypadku decyzję, czy właściwe jest przeprowadzenie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pomocą środków określonych w ust. 1 lub 2, mając na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, szczególne okoliczności, w których znajduje się dana instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz potrzebę ułatwienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup transgranicznych.

4. Organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za odpowiedniki dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy przepisów krajowych.

ROZDZIAŁ VII

Zabezpieczenia

Artykuł 73

Sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku częściowych przeniesień i zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu

Jeżeli zastosowano co najmniej jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności do celów art. 75, państwa członkowskie zapewniają, by:

- a) z wyjątkiem przypadków, w których ma zastosowanie lit. b), w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują przeniesienia tylko części praw, aktywów i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, akcjonariusze i ci wierzyciele, których roszczenia nie zostały przeniesione, otrzymali z tytułu zaspokojenia swoich roszczeń kwotę co najmniej równą kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;
- b) w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczenia zostały umorzone lub poddane konwersji na akcje, nie ponieśli większych strat niż straty, które ponieśli w przypadku likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta.

Artykuł 74

Wycena różnicy w sposobie traktowania

1. Do celów oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele byłiby traktowani w korzystniejszy sposób, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym, w tym, lecz nie tylko, do celów art. 73, państwa członkowskie zapewniają, by po przeprowadzeniu działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezależna osoba jak najszybciej dokonała wyceny. Wycena ta dokonywana jest niezależnie od wyceny dokonywanej na mocy art. 36.

2. W ramach wyceny, o której mowa w ust. 1, określa się:

- a) sposób traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, odpowiednie systemy gwarancji depozytów, w przypadku, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały zastosowane została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;
- b) faktyczny sposób traktowania, którego doświadczyli akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podczas jej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), oraz sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).

3. W ramach wyceny określa się:

- a) przy założeniu, że instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały zastosowane została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;
- b) przy założeniu, że działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostały dokonane;
- c) z pominięciem ewentualnego udzielenia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

4. EUNB może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania metody dokonywania wyceny, o której mowa w niniejszym artykule, w szczególności metody oceny traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele w przypadku, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 75

Zabezpieczenie akcjonariuszy i wierzycieli

Państwa członkowskie zapewniają, by, jeżeli w ramach wyceny dokonanej na mocy art. 74 stwierdzono, że jakkolwiek akcjonariusz lub wierzyciel, o których mowa w art. 73, lub system gwarancji depozytów zgodnie z art. 109 ust. 1, ponieśli większe straty niż straty, które ponieśli w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, byli oni uprawnieni do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 76***Zabezpieczenie kontrahentów w przypadku przeniesień częściowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by zabezpieczenia określone w ust. 2 miały zastosowanie w następujących okolicznościach:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu bądź, stosując instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami na rzecz innej osoby;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia określone w art. 64 ust. 1 lit. f).

2. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę następujących uzgodnień oraz kontrahentów następujących uzgodnień:

- a) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, zgodnie z którymi osoba w drodze zabezpieczenia dysponuje faktycznym lub warunkowym udziałem w aktywach lub prawach, które są przedmiotem przeniesienia, niezależnie od tego, czy udział ten jest zabezpieczony konkretnymi aktywami lub prawem czy też poprzez zastaw na zmiennych składnikach majątkowych lub podobne uzgodnienie;
- b) uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, zgodnie z którymi zabezpieczenie służące zagwarantowaniu lub pokryciu wykonania określonych zobowiązań jest zapewnione w drodze przeniesienia pełnej własności aktywów z podmiotu składającego zabezpieczenie na rzecz podmiotu uzyskującego zabezpieczenie na warunkach określających, że podmiot uzyskujący zabezpieczenie dokonuje przeniesienia aktywów, jeżeli te określone zobowiązania zostają wykonane;
- c) uzgodnień dotyczących kompensacji, zgodnie z którymi co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;
- d) uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
- e) obligacji zabezpieczonych;
- f) uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym sekurytyzacji oraz instrumentów stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczających, które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych, które to uzgodnienia obejmują udzielenie i posiadanie zabezpieczenia przez stronę uzgodnienia lub przez powiernika, agenta lub firmę maklerską.

Forma ochrony, która jest właściwa dla poszczególnych kategorii uzgodnień określonych w lit. a)–f) niniejszego ustępu, jest sprecyzowana w art. 77–80 i podlega ograniczeniom określonym w art. 68–71.

3. Wymogi zgodnie z ust. 2 mają zastosowanie niezależnie od liczby stron zaangażowanych w uzgodnienia oraz niezależnie od tego, czy uzgodnienia:

- a) powstają w drodze umowy, umowy powierniczej lub innych środków, czy też powstają automatycznie z mocy prawa;

▼B

b) powstają na mocy prawa innej jurysdykcji lub podlegają w pełni lub częściowo prawu innego państwa członkowskiego.

4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 115, precyzujące kategorie uzgodnień wchodzących w zakres przepisów ust. 2 lit. a)–f) niniejszego artykułu.

*Artykuł 77***Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego, potrąceń oraz uzgodnień dotyczących kompensowania sald**

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących potrącenia i uzgodnień dotyczących kompensowania sald, tak by uniemożliwić przeniesienie niektórych, lecz nie wszystkich, praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia lub uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a inną osobą, oraz uniemożliwić zmianę lub likwidację praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie takiego uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia lub uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald, w drodze skorzystania z uprawnień pomocniczych.

Do celów akapitu pierwszego prawa i zobowiązania należy uznawać za chronione na podstawie tego rodzaju uzgodnienia, jeżeli strony uzgodnienia są uprawnione do potrącenia lub kompensacji tych praw i zobowiązań.

2. Niezależnie od ust. 1 i o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom; oraz
- b) przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.

*Artykuł 78***Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczeń**

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę zobowiązań zabezpieczonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia, tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia aktywów, którymi zobowiązanie jest zabezpieczone, chyba że przenoszone są również to zobowiązanie oraz korzyści związane z zabezpieczeniem;
- b) przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania, chyba że przenoszone są również korzyści związane z zabezpieczeniem;
- c) przeniesienia korzyści związanych z zabezpieczeniem, chyba że przenoszone jest również zabezpieczone zobowiązanie;

▼B

d) zmiany lub rozwiązania uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, jeżeli na skutek takiej zmiany lub takiego rozwiązania zobowiązanie przestaje być zabezpieczone.

2. Niezależnie od ust. 1 i o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom; oraz
- b) przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.

*Artykuł 79***Ochrona uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego i obligacji zabezpieczonych**

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), którego stroną jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) likwidacji lub zmiany, w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), którego stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Niezależnie od ust. 1 oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom, oraz
- b) przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.

*Artykuł 80***Przeniesienia częściowe: ochrona systemów handlowych, rozliczeniowych i rozrachunkowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie miało wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) dokonuje przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu; lub

▼B

b) wykonuje uprawnienia zgodnie z art. 64 do unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną.

2. Przeniesienie, unieważnienie lub zmiana, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nie może w szczególności prowadzić do: odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE; zmiany lub utraty wymagalności zleceń przeniesienia i kompensowania wymaganej zgodnie z art. 3 i 5 tej dyrektywy; wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów kredytowych zgodnie z wymogami jej art. 4 lub ochrony zabezpieczenia wymaganej art. 9.

*ROZDZIAŁ VIII****Wymogi proceduralne****Artykuł 81***Wymogi dotyczące powiadamiania**

1. Państwa członkowskie zobowiązują organ zarządzający instytucji lub wszelkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do powiadomienia właściwego organu, jeżeli uzna on, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością w rozumieniu art. 32 ust. 4.

2. Właściwe organy informują odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich powiadomieniach otrzymanych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, o wszelkich środkach w zakresie zapobiegania kryzysom oraz o wszelkich działaniach, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, do których podjęcia zobowiązują instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy.

3. Jeżeli właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), bezzwłocznie powiadamiają o tym ustaleniu następujące organy, jeżeli nie jest to ten sam organ:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) właściwy organ tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- c) właściwy organ jakiegokolwiek oddziału tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jakiegokolwiek oddziału tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- e) bank centralny;
- f) system gwarantowania depozytów, którego członkiem jest instytucja kredytowa, w razie konieczności, aby umożliwić temu systemowi gwarantowania depozytów pełnienie swoich funkcji;
- g) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w razie konieczności, aby umożliwić mechanizmom finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełnienie swoich funkcji;

▼B

- h) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- i) właściwe ministerstwo;
- j) jeżeli instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy przepisów tytułu VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany; oraz
- k) ERRS i wyznaczony krajowy organ nadzoru makroostrożnościowego.

4. Jeżeli przekazanie informacji, o których mowa w ust. 3 lit. f) i g), nie gwarantuje odpowiedniego poziomu poufności, właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala alternatywne procedury w zakresie komunikacji umożliwiające osiągnięcie tych samych celów przy zachowaniu odpowiedniego poziomu poufności.

*Artykuł 82***Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Otrzymałszy powiadomienie od właściwego organu zgodnie z art. 81 ust. 3 lub z własnej inicjatywy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – zgodnie z art. 32 ust. 1 i art. 33 – czy w odniesieniu do danej instytucji lub danego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełnione są warunki ustanowione w tym ustępie.

2. Decyzja w sprawie podjęcia lub niepodejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zawiera następujące informacje:

- a) powody podjęcia tej decyzji, w tym ustalenie, czy instytucja spełnia warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) działania, jakie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza podjąć, w tym w stosownych przypadkach ustalenie dotyczące wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdy inny środek zgodnie z obowiązującym zwykłym postępowaniem upadłościowym lub, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7, zgodnie z prawem krajowym.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia procedur i treści związanych z następującymi wymogami dotyczącymi:

- a) powiadomień, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3;
- b) obwieszczenia o zawieszeniu, o którym mowa w ust. 83.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 83***Wymogi proceduralne w odniesieniu do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniły wymogi określone w ust. 2, 3 i 4 tak szybko, jak to tylko możliwe.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz następujące organy, jeżeli nie jest to ten sam organ:

- a) właściwy organ w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) właściwy organ któregośkolwiek oddziału instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- c) bank centralny;
- d) system gwarancji depozytów, którego członkiem jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- e) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) właściwe ministerstwo;
- h) jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podlega nadzorowi skonsolidowanemu na mocy przepisów tytułu VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- i) wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy i ERRS;
- j) Komisję, Europejski Bank Centralny, EUNGiPW, Europejski Urząd Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUiPPE”) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i EUNB;
- k) jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest instytucją zdefiniowaną w art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE, operatorów systemów, do których należy.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera kopię każdego zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego wykonywane są odpowiednie uprawnienia, i wskazany jest w nim dzień, z którym działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stają się skuteczne.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje kopię zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, albo obwieszczenie zawierające streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności skutków dla klientów indywidualnych, oraz, w stosownych przypadkach, warunki i długość okresu zawieszenia lub ograniczenia, o których mowa w art. 69, 70 i 71, lub zapewnia taką publikację, przy użyciu następujących środków:

- a) na swojej oficjalnej stronie internetowej;
- b) na stronie internetowej właściwego organu, jeżeli nie jest to ten sam organ, i stronie internetowej EUNB;
- c) na stronie internetowej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

▼B

d) jeżeli akcje, inne instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przy użyciu środków stosowanych na potrzeby ujawniania informacji regulowanych dotyczących instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE ⁽¹⁾.

5. Jeżeli akcje, instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by dokumenty potwierdzające zastosowanie instrumentów, o których mowa w ust. 4, zostały przesłane akcjonariuszom i wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją znanym dzięki rejestrom lub bazom danym instytucji objętej restrukturyzacji i uporządkowaną likwidacją, do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma dostęp.

*Artykuł 84***Poufność**

1. Następujące osoby i organy podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej:

- a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) właściwe organy oraz EUNB;
- c) właściwe ministerstwa;
- d) zarządcy nadzwyczajni lub tymczasowi administratorzy wyznaczeni zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- e) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia działalności, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;
- f) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci pośrednio lub bezpośrednio zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy, właściwe ministerstwa lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. e);
- g) podmioty, które zarządzają systemami gwarancji depozytów;
- h) podmioty, które zarządzają systemami odszkodowań dla inwestorów;
- i) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- j) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- k) instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami;
- l) wszelkie inne osoby, które świadczą lub świadczyły usługi pośrednio lub bezpośrednio, stale lub okazjonalnie na rzecz osób, o których mowa w lit. a)–k);

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

▼ B

m) kierownictwo wyższego szczebla, członkowie organu zarządzającego i pracownicy organów lub podmiotów, o których mowa w lit. a)–k) powyżej, podczas procesu wyznaczania lub po wyznaczeniu.

2. W celu zagwarantowania przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w ust. 1 i 3 osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), g), (h), j) oraz k), dbają o wprowadzenie odpowiednich przepisów wewnętrznych, w tym również przepisów gwarantujących poufność informacji przekazywanych między osobami bezpośrednio zaangażowanymi w procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów zgodnie z ust. 1 osobom i organom, o których mowa w tym ustępie, zabrania się ujawniania informacji poufnych otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub od właściwego organu bądź organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami na mocy niniejszej dyrektywy, jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że następuje to w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy lub w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), bądź za wyraźną i uprzednią zgodą organu lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które dostarczyły informacji.

Państwa członkowskie dbają o to, aby osoby lub podmioty, o których mowa w ust. 1 nie ujawniały żadnych poufnych informacji, oraz aby oceniono konsekwencje, jakie ujawnienie mogłoby mieć z punktu widzenia interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej i gospodarczej, a także z perspektywy interesów handlowych osób fizycznych i prawnych, celu inspekcji, dochodzeń i kontroli.

Procedura oceny skutków ujawnienia informacji obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny konsekwencji ujawnienia treści i szczegółów planu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 5, 7, 10, 11 i 12, oraz wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6, 8 i 15.

Wszelkie osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność cywilną w przypadku naruszenia niniejszego artykułu zgodnie z prawem krajowym.

4. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody w:

- a) wewnętrznego wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j); ani
- b) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi właściwymi organami Unii, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami odszkodowań dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi na standardowe postępowanie upadłościowe, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego państw członkowskich poprzez użycie zasad polityki makroostrożnościowej, osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie audytów ustawowych kont, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 98, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności, potencjalnym nabywcą lub w razie potrzeby jakkolwiek inną osobą do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

▼B

5. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dopuścić wymianę informacji z następującymi podmiotami:
- a) z zastrzeżeniem ścisłych wymogów dotyczących poufności, jakąkolwiek inną osobą, gdy jest to konieczne do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) parlamentarnymi komisjami śledczymi w ich państwie członkowskim, trybunałami obrachunkowymi w ich państwie członkowskim lub innymi podmiotami odpowiadającymi za śledztwa w ich państwie członkowskim pod odpowiednimi warunkami; oraz
 - c) krajowymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi, organami odpowiedzialnymi za zwykłe postępowania upadłościowe, organami, którym powierzono publiczne zadanie nadzoru nad innymi podmiotami z sektora finansowego, organami odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi i przedsiębiorstwami ubezpieczeniowymi oraz inspektorami działającymi w ich imieniu, organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwie członkowskim poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, organami odpowiedzialnymi za ochronę stabilności systemu finansowego oraz osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych.
6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących ujawniania informacji do celów postępowań sądowych w sprawach karnych lub cywilnych.
7. Do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem określenia sposobu udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby ust. 3.

ROZDZIAŁ IX***Prawo do odwołania i wyłączenie innych działań******Artykuł 85*****Zatwierdzenie sądowe *ex ante* i prawa do zaskarżenia decyzji**

1. Państwa członkowskie mogą wymagać, by decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego podlegała zatwierdzeniu sądowemu *ex ante*, pod warunkiem że w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego, zgodnie z prawem krajowym, procedura związana ze złożeniem wniosku o zatwierdzenie i rozpatrzenie przez sąd odbędzie się bez zwłoki.
2. Państwa członkowskie przewidują w prawie krajowym prawo do odwołania od decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub decyzji o wykonaniu wszelkich uprawnień innych niż środki w zakresie zarządzania kryzysowego na mocy niniejszej dyrektywy.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba, której dotyczy decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego miała prawo odwołać się od tej decyzji. Państwa członkowskie dbają o to, aby kontrola odbywała się sprawnie oraz aby sądy krajowe korzystały z kompleksowych ocen gospodarczych, których przedmiotem są czynności przeprowadzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc je za podstawę swojej własnej oceny.

▼B

4. Prawo do odwołania, o którym mowa w ust. 3, podlega następującym przepisom:

- a) złożenie odwołania nie prowadzi automatycznie do zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji;
- b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym oraz skutkuje wzruszalnym domniemaniem, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

Jeżeli niezbędna jest ochrona interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na wszelkie późniejsze czynności administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie unieważnionej decyzji. W tym przypadku środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji lub działania.

*Artykuł 86***Ograniczenia dotyczące innych postępowań**

1. Bez uszczerbku dla art. 74a ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są spełnione, by standardowe postępowanie upadłościowe nie mogło zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz by nakaz, na mocy którego instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostają objęte zwykłym postępowaniem upadłościowym, nie mógł zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były bezzwłocznie powiadamiane o każdym wniosku o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezależnie od tego, czy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czy też podano do publicznej wiadomości decyzję zgodnie z art. 83 ust. 4 i 5;
- b) wniosek nie jest rozpatrywany, chyba że dokonano powiadomień, o których mowa w lit. a), i zachodzi jedna z następujących okoliczności:
 - (i) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił organy odpowiedzialne za prowadzenie standardowego postępowania upadłościowego, że nie zamierza podjąć żadnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

▼B

(ii) od dnia dokonania powiadomień, o których mowa w lit. a), upłynął termin siedmiu dni.

3. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń w odniesieniu do egzekwowania zabezpieczeń wierzytelności nałożonych zgodnie z art. 70, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wystąpić do sądu o zastosowanie odroczenia na odpowiedni do wyznaczonego celu okres w odniesieniu do wszelkich czynności lub postępowań sądowych, których instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest lub staje się stroną.

TYTUŁ V

**RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA GRUP
TRANSGRANICZNYCH***Artykuł 87***Ogólne zasady podejmowania decyzji dotyczących dwóch lub
większej liczby państw członkowskich**

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku podejmowania decyzji lub działania zgodnie z niniejszą dyrektywą, które to decyzja lub działanie mogą mieć skutki w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, ich organy uwzględniały następujące ogólne zasady:

- a) konieczność efektywności podejmowania decyzji oraz utrzymania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na najniższym możliwym poziomie w przypadku realizowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podejmowania decyzji i działań w sposób terminowy i w razie konieczności z należyтым uwzględnieniem pilności sprawy;
- c) współpracę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwych organów i innych organów w celu zapewnienia skoordynowanego i efektywnego podejmowania decyzji i działań;
- d) precyzyjnego określenia zadań i zakresu odpowiedzialności odpowiednich organów w każdym państwie członkowskim;
- e) należytego uwzględnienia interesów państwa członkowskiego, w którym siedzibę mają unijne jednostki dominujące, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów tych państw członkowskich;
- f) należytego uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka zależna, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów tych państw członkowskich;
- g) należytego uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są istotne oddziały, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową tych państw członkowskich;

▼ B

- h) należytego uwzględnienia celów dotyczących zrównoważenia interesów różnych zainteresowanych państw członkowskich oraz unikania powodowania niesłusznego uszczerbku dla interesów danych państw członkowskich lub niesłusznej ochrony tych interesów, w tym unikania niesprawiedliwego rozłożenia obciążenia między państwami członkowskimi;
- i) konsultowania wszelkich obowiązków – na mocy niniejszej dyrektywy – z organem przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji lub działania zakładającą co najmniej obowiązek konsultowania się z tym organem w sprawie tych elementów proponowanej decyzji lub proponowanego działania, które mają lub prawdopodobnie będą mieć wpływ na:
 - (i) unijną jednostkę dominującą, jednostkę zależną lub oddział; oraz
 - (ii) stabilność państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę lub są zlokalizowane unijna jednostka dominująca, jednostka zależna lub oddział;
- j) uwzględniania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy podejmowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosowanie się do nich, chyba że wg oceny organów ds. oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- k) wymóg dotyczący przejrzystości – każdorazowo, gdy proponowana decyzja lub proponowane działanie będą prawdopodobnie mieć skutki dla stabilności finansowej, zasobów fiskalnych, funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, systemu gwarancji depozytów lub systemu rekompensat dla inwestorów każdego stosownego państwa członkowskiego; oraz
- l) uznanie, że koordynacja działań i współpraca najprawdopodobniej przyczyniają się do obniżenia ogólnych kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 88***Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. ► **M3** Z zastrzeżeniem art. 89 grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, art. 45–45h, art. 91 i 92, oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich. ◀

W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także, w stosownych przypadkach, właściwym organom i organom sprawującym nadzór skonsolidowany warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań:

- a) wymianę informacji istotnych dla opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień przygotowawczych i prewencyjnych oraz dla grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼B

- b) opracowywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 i 13;
- c) ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 16;
- d) skorzystanie z uprawnień do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18;
- e) podjęcie decyzji co do potrzeby ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 91 lub 92;
- f) osiągnięcie zgody co do grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 91 lub art. 92;
- g) koordynację informowania opinii publicznej o strategiach i grupowych programach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) koordynację wykorzystania mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z tytułem VII;
- i) ustanowienie minimalnych wymogów dla grup na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki zależnej zgodnie z ►**M3** art. 45–45h ◀.

Ponadto kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać jako forum dyskusji na temat wszelkich kwestii związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją grup transgranicznych.

2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są:

- a) grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka zależna objęta nadzorem skonsolidowanym;
- c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw członkowskich, w których siedzibę ma jednostka dominująca jednej lub większej liczby instytucji grupy, która jest podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d);
- d) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których są zlokalizowane istotne oddziały;
- e) organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państw członkowskich, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; w przypadku gdy właściwy organ danego państwa członkowskiego nie jest bankiem centralnym tego państwa członkowskiego, właściwy organ może postanowić, że będzie mu towarzyszyć przedstawiciel banku centralnego tego państwa członkowskiego;
- f) właściwe ministerstwa, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są właściwymi ministerstwami;

▼B

g) organ, który jest odpowiedzialny za system gwarancji depozytów danego państwa członkowskiego, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa członkowskiego jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

h) EUNB, z zastrzeżeniem ust. 2b.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich, jeżeli jednostka dominująca lub instytucja z siedzibą w Unii mają instytucję zależną lub oddział, który byłby uznany za znaczący gdyby był zlokalizowany w Unii, mogą – na swój wniosek – być zaproszone do udziału w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w roli obserwatorów, pod warunkiem że podlegają one wymogom dotyczącym poufności równoważnym – w opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wymogom określonym w art. 98.

4. EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania skutecznego, wydajnego i spójnego funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie ze standardami międzynarodowymi. W tym celu EUNB uczestniczy w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB nie ma praw głosu, a głosowania odbywają się w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcję przewodniczącego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pełniąc tę funkcję, wykonuje on następujące zadania:

a) czyni ustalenia i ustanawia procedury na piśmie dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z pozostałymi członkami tego kolegium;

b) koordynuje wszystkie działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) zwołuje wszystkie jego posiedzenia, a także przekazuje z wyprzedzeniem wszystkim członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyczerpujące informacje dotyczące organizacji posiedzeń kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, głównych kwestii, które należy omówić, i punktów, które należy przeanalizować;

d) powiadamia członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich planowanych posiedzeniach, tak aby mogli oni zgłosić chęć wzięcia udziału w tych posiedzeniach;

e) postanawia, których członków i obserwatorów należy zaprosić do wzięcia udziału w danych posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie konkretnych potrzeb, z uwzględnieniem wagi kwestii, która ma być omawiana, dla tych członków i obserwatorów, w szczególności z uwzględnieniem potencjalnych skutków dla stabilności finansowej w zainteresowanym państwie członkowskim;

f) powiadamia w sposób terminowy wszystkich członków kolegium o decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń i ich wynikach.

Członkowie biorący udział w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzą ścisłą współpracę.

▼ **B**

Niezależnie od przepisów lit. e) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo brać udział w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze, gdy wśród punktów porządku obrad danego posiedzenia znajdują się kwestie podlegające wspólnemu podejmowaniu decyzji lub kwestie dotyczące podmiotu powiązanego znajdującego się w ich państwach członkowskich.

6. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do ustanowienia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 82, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

7. Uwzględniając standardy międzynarodowe, EUNB opracowuje projekty standardów regulacyjnych celem określenia sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼ **M3***Artykuł 89***Europejskie kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. W przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiada jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijne jednostki dominujące mające siedzibę w dwóch lub większej liczbie państwach członkowskich – lub dwa lub większą liczbą unijnych oddziałów uznawane za istotne przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te podmioty mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te istotne oddziały, ustanawiają jedno europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 88 w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz oddziałów, w zakresie, w jakim zadania te dotyczą tych ostatnich.

Zadania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, obejmują ustalenie wymogu, o którym mowa w art. 45–45h.

Podczas ustalania wymogu, o którym mowa w art. 45–45h, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę globalną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy taka istnieje, przyjętą przez organy z państw trzecich.

W przypadku gdy zgodnie z globalną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijna jednostka dominująca i jej jednostki zależne nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgadzają się z tą strategią, jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub, na zasadzie skonsolidowanej, unijna jednostka dominująca spełniają wymóg określony w art. 45f ust. 1, emitując instrumenty, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) i b) na rzecz jednostki dominującej najwyższego szczebla z państwa trzeciego lub jej jednostek zależnych

▼ M3

mających siedzibę w tym samym państwie trzecim lub innych podmiotów na warunkach określonych w art. 45f ust. 2 lit. a) ppkt (i) oraz lit. b) ppkt (ii).

3. W przypadku gdy tylko jedna unijna jednostka dominująca posiada wszystkie unijne jednostki zależne instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba unijnej jednostki dominującej.

W przypadku gdy akapit pierwszy nie ma zastosowania, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla unijnej jednostki dominującej lub unijnej jednostki zależnej, która posiada całkowite aktywa bilansowe o największej wartości.

4. Państwa członkowskie mogą, za wzajemnym porozumieniem wszystkich właściwych stron, odstąpić od wymogu ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inna grupa lub kolegium pełni już te same funkcje i realizuje już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełnia wszystkie warunki i przestrzega wszystkich procedur, które ustanowiono w niniejszym artykule i art. 90, w tym spełnia warunki i przestrzega procedur, które dotyczą członkostwa w europejskich kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do europejskich kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

5. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa, pod innymi względami, zgodnie z art. 88.

▼ B*Artykuł 90***Wymiana informacji**

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, na wniosek, wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koordynuje przepływ wszystkich istotnych informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udostępnia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pozostałych państwach członkowskich w terminowy sposób wszystkie istotne informacje w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1 akapit drugi lit. b)–i).

3. Na wniosek o udzielenie informacji, której udzielił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim o zgodę na dalsze przekazanie tej informacji, z wyjątkiem sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyraził już zgodę na przekazanie tej informacji.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mają obowiązku przekazywania informacji, które otrzymały od organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego nie wyraziły zgody na dalsze przekazanie.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują informacje właściwemu ministerstwu, jeżeli dotyczą one decyzji lub sprawy wymagającej powiadomienia właściwego ministerstwa, konsultacji z nim lub wyrażenia przez nie zgody, lub jeżeli dane informacje mogą mieć wpływ na środki publiczne.

*Artykuł 91***Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę zależną grupy**

1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną należącą do grupy spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten przekazuje bezzwłocznie następujące informacje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli nie jest to ten sam organ), organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany oraz członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy:

- a) decyzję, że dana instytucja lub dany podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33;
- b) informację o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

2. Otrzymawszy informacje zgodnie z ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, po konsultacji z pozostałymi członkami odpowiedniego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawdopodobny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), na grupę i podmioty grupy w innych państwach członkowskich, a także w szczególności, czy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki sprawiłyby, że warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim.

3. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), nie sprawiłyby, że warunki określone w art. 32 lub art. 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny w odniesieniu do tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformował zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, sprawiłyby, że warunki określone w art. 32 lub art. 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponuje, najpóźniej w 24 godziny po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkłada go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Okres wynoszący 24 godziny można wydłużyć za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

▼B

5. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokona oceny w ciągu 24 godzin lub w uzgodnionym dłuższym okresie po otrzymaniu zawiadomienia zgodnie z ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1, może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których powiadomił zgodnie z lit. b) tego ustępu.

6. Grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagany zgodnie z ust. 4 zawiera:

- a) uwzględni plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosuje się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zawiera zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny podjąć właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do unijnego przedsiębiorstwa dominującego lub poszczególnych podmiotów powiązanych w celu realizacji celów i zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i 34;
- c) określenie sposobu koordynacji tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) plan finansowania, który uwzględni grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zasady podziału odpowiedzialności określone zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f) oraz uwspólnienie, o którym mowa w art. 107.

7. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. Jeżeli którykolwiek organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informuje o powodach swojej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informuje je o działaniach, które podejmie, i środkach, które zastosuje. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, rozważa potencjalny wpływ tych działań lub środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań lub środków dla innych elementów składowych grupy.

▼ B

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu na mocy ust. 8, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.

10. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 7 lub 9, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 8, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

11. Wszystkie działania na mocy niniejszego artykułu organy przeprowadzają niezwłocznie i z należyтым uwzględnieniem pilności sytuacji.

12. W każdym przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego, te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mając na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.

13. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregokolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

*Artykuł 92***Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja**

1. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że unijna jednostka dominująca, za którą jest odpowiedzialny, spełnia warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten niezwłocznie przekazuje informacje określone w art. 91 ust. 1 lit. a) i b) organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, jeżeli nie jest to ten sam organ, oraz pozostałym członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy.

Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki postępowania upadłościowego do celów art. 91 ust. 1 lit. b) mogą obejmować realizację grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonego zgodnie z art. 91 ust. 6 w którejkolwiek z następujących sytuacji:

- a) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki na poziomie jednostki dominującej, o których poinformowano zgodnie z art. 91 ust. 1 lit. b), sprawiają, że warunki określone w art. 32 lub 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim;
- b) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki podejmowane wyłącznie na poziomie jednostki dominującej nie wystarczą do ustabilizowania sytuacji lub prawdopodobnie nie zapewnią optymalnego skutku;

▼ B

- c) jedna jednostka zależna lub większa ich liczba spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub 33, zgodnie z ustaleniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za te jednostki zależne; ani
- d) działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki są korzystne dla jednostek zależnych grupy w sposób, który sprawia, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest właściwy.

2. Jeżeli działania zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 1 nie obejmują grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wspomniany organ podejmuje decyzję po konsultacji z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia:

- a) plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosuje się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) stabilność finansową w danych państwach członkowskich.

3. Jeżeli działania zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 1 obejmują grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program ten przybiera formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Jeżeli którykolwiek organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informuje o powodach swojej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informuje je o działaniach, które podejmie, i środkach, które zastosuje. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, rozważa potencjalny wpływ tych działań lub środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań lub środków dla innych elementów składowych grupy.

▼B

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu wobec grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 4, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.

6. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 3 lub 5, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

7. Wszystkie działania na mocy niniejszego artykułu organy przeprowadzają niezwłocznie i z należyтым uwzględnieniem pilności sytuacji.

W każdym przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego, te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mają na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

TYTUŁ VI

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

*Artykuł 93***Umowy z państwami trzecimi**

1. Zgodnie z art. 218 TFUE Komisja może przedłożyć Radzie wnioski w sprawie negocjacji umów z jednym lub większą liczbą państw trzecich dotyczących sposobów współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich, m.in. do celów wymiany informacji w związku z planowaniem w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji, instytucji finansowych, przedsiębiorstw dominujących oraz instytucji państw trzecich, w następujących sytuacjach:

- a) w przypadkach, gdy instytucja dominująca z państwa trzeciego ma instytucje zależne lub istotne oddziały w co najmniej dwóch państwach członkowskich;
- b) w przypadkach, gdy jednostka dominująca mająca siedzibę w danym państwie członkowskim i która ma jednostkę zależną lub istotny oddział w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ma co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim;
- c) w przypadkach, gdy instytucja mająca siedzibę w danym państwie członkowskim i która ma jednostkę dominującą, jednostkę zależną lub istotny oddział w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ma co najmniej jeden oddział w przynajmniej jednym państwie trzecim.

▼ B

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności na celu zapewnienie ustanowienia procedur i ustaleń dotyczących współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich przy realizacji niektórych lub wszystkich działań wskazanych w art. 97 oraz wykonywania niektórych lub wszystkich uprawnień wskazanych w tym artykule.

3. Umowy, o których mowa w ust. 1, nie zawierają przepisów dotyczących poszczególnych instytucji, instytucji finansowych, jednostek dominujących ani instytucji z państw trzecich.

4. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne z państwami trzecimi w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 1 i 2, do dnia wejścia w życie umowy, o której mowa w ust. 1, z danym trzecim państwem w takim zakresie, w jakim takie umowy dwustronne nie są sprzeczne z niniejszym tytułem.

*Artykuł 94***Uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim**

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, o ile międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 w takim zakresie, w jakim uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim nie jest regulowane tą umową.

2. W przypadkach, w których ustanowiono europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 89, podejmuje ono wspólną decyzję co do tego, czy uznać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji w państwie trzecim lub jednostki dominującej, która:

- a) posiada unijne jednostki zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub unijne oddziały położone w co najmniej dwóch państwach członkowskich i uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie; lub
- b) posiada aktywa, prawa lub zobowiązania zlokalizowane w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub podlegające prawu tych państw członkowskich.

Jeżeli podjęto wspólną decyzję w sprawie uznawania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dążą do wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. W przypadku braku wspólnej decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorących udział w pracach europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w przypadku braku europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje własną decyzję co do tego, czy uznać i wykonać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji lub jednostki dominującej w państwie trzecim.

▼B

W decyzji w należyty sposób uwzględnia się interesy poszczególnych państw członkowskich, w których działa instytucja lub jednostka dominująca z państwa trzeciego, a w szczególności potencjalne skutki uznania i wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim na pozostałe elementy składowe grupy i stabilność finansową w tych państwach członkowskich.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były co najmniej uprawnione do:

a) wykonania uprawnień do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do:

(i) aktywów instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej zlokalizowanych w ich państwie członkowskim lub podlegających prawu ich państwa członkowskiego;

(ii) praw lub zobowiązań instytucji z państwa trzeciego, które są księgowane przez unijny oddział w ich państwie członkowskim lub podlegają prawu ich państwa członkowskiego, lub jeżeli roszczenia w odniesieniu do tych praw i zobowiązań są egzekwowalne w ich państwie członkowskim;

b) dokonania przeniesienia, w tym nakazania innej osobie dokonania przeniesienia, akcji lub instrumentów właścicielskich unijnej jednostki zależnej posiadającej siedzibę w ich państwie członkowskim;

c) wykonania uprawnień określonych w art. 69, 70 lub 71 w odniesieniu do praw jakiegokolwiek strony do zawarcia umowy z podmiotem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli uprawnienia takie są konieczne do wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim; oraz

d) uznania za niewykonalne wszelkich praw dotyczących wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia wykonania umów, ani naruszenia praw umownych podmiotów, o których mowa w ust. 2, oraz innych podmiotów powiązanych, jeżeli takie prawa wynikają z działań podejmowanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego, jednostki dominującej takie podmioty lub inne podmioty powiązane przez sam organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego lub zgodnie z wymogami prawnymi lub regulacyjnymi dotyczącymi uzgodnień w kwestii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym państwie, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w razie konieczności w interesie publicznym, podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego stwierdzi, że instytucja podlegająca temu państwu trzeciemu spełnia warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa tego państwa trzeciego. W tym celu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec tej jednostki dominującej, a zastosowanie ma art. 68.

▼B

6. Uznanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim nie narusza żadnego standardowego postępowania upadłościowego na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, w stosownych przypadkach, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 95***Prawo odmowy uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim**

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po skonsultowaniu się z innymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku utworzenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 89 może odmówić uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie z art. 94 ust. 2, jeżeli uważa, że:

- a) procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim miałaby negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub procedura ta miałaby negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;
- b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 96 w odniesieniu do oddziału unijnego;
- c) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci z siedzibą w państwie członkowskim lub których należności są płatne w państwie członkowskim, nie będą traktowani tak samo, jak mający podobne prawa wierzyciele i deponenci z państwa trzeciego w ramach krajowej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim;
- d) uznanie lub wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim miałyby istotne skutki fiskalne dla tego państwa członkowskiego; ani
- e) skutki takiego uznania lub wykonania byłyby sprzeczne z prawem krajowym.

*Artykuł 96***Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do oddziałów unijnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do podjęcia działania w odniesieniu do oddziału unijnego, który nie jest objęty żadną procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim, lub jest objęty procedurą prowadzoną w państwie trzecim i ma zastosowanie jedna z okoliczności, o których mowa w art. 95.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie miał art. 68 w celu wykonywania takich uprawnień.

▼B

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawnienia wymagane zgodnie z ust. 1 mogły być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organy te uważają, że działanie jest konieczne w interesie publicznym i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) oddział unijny nie spełnia już lub prawdopodobnie nie będzie spełniał określonych w prawie krajowym warunków uzyskania zezwolenia i prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim oraz nie ma perspektyw, by jakiegokolwiek działanie ze strony sektora prywatnego, organów nadzoru lub właściwego państwa trzeciego mogło w rozsądnym czasie przywrócić spełnianie przez oddział wspomnianych wyżej warunków lub zapobiec jego upadłości;
- b) instytucja z państwa trzeciego – zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – nie jest w stanie lub nie wyraża woli, lub prawdopodobnie nie będzie w stanie, spłacić swoich zobowiązań w stosunku do wierzycieli lub zobowiązań powstałych lub zaksięgowanych za pośrednictwem oddziału, w terminie ich wymagalności, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekonany, że procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim lub postępowanie upadłościowe nie zostały ani nie zostaną wszczęte w odniesieniu do tej instytucji z państwa trzeciego w rozsądnym czasie;
- c) właściwy organ państwa trzeciego wszczął procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego lub zawiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoim zamiarze wszczęcia takiej procedury.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje niezależne działanie w odniesieniu do oddziału unijnego, uwzględnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje działanie zgodnie z następującymi zasadami i wymogami, o ile są one w danym przypadku istotne:

- a) zasadami określonymi w art. 34;
- b) wymogami dotyczącymi zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w tytule IV rozdział III.

*Artykuł 97***Współpraca z organami państw trzecich**

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do współpracy z państwem trzecim, o ile międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim przewidzianej w art. 93 ust. 1 w zakresie, w jakim treść niniejszego artykułu nie jest regulowana tą umową.

2. EUNB może zawierać niewiążące ramowe porozumienia dotyczące współpracy z następującymi właściwymi organami państw trzecich:

- a) w przypadku gdy unijna jednostka zależna ma siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich – właściwymi organami państwa trzeciego, w którym mają siedzibę przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d);

▼B

- b) w przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego prowadzi oddział unijny w co najmniej dwóch państwach członkowskich – z właściwym organem państwa trzeciego, w którym instytucja ta ma siedzibę;
- c) w przypadku gdy przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), z siedzibą w danym państwie członkowskim mająca jednostkę zależną lub istotny oddział w innym państwie członkowskim, ma także co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim – właściwymi organami państw trzecich, w których te instytucje zależne mają siedzibę;
- d) w przypadku gdy instytucja mająca jednostkę zależną lub istotny oddział w innym państwie członkowskim ma co najmniej jeden oddział w co najmniej jednym państwie trzecim – z właściwymi organami państw trzecich, w których oddziały te są zlokalizowane.

Uzgodnienia, o których mowa w niniejszym ustępie, nie zawierają przepisów dotyczących konkretnych instytucji. Nie nakładają one na państwa członkowskie obowiązków prawnych.

3. Ramowe porozumienie dotyczące współpracy, o którym mowa w ust. 2, określa procedury i uzgodnienia między uczestniczącymi organami dotyczące wymiany niezbędnych informacji oraz współpracy w zakresie realizacji niektórych lub wszystkich z następujących działań oraz wykonywania niektórych lub wszystkich z następujących uprawnień w odniesieniu do instytucji, o których mowa w ust. 2 lit. a)–d), lub grup, w skład których wchodzi takie instytucje:

- a) opracowywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10–13 oraz podobnych wymogów zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- b) ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do takich instytucji i grup, zgodnie z art. 15 i 16 oraz podobnymi wymogami zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- c) wykonywanie uprawnień mających na celu ograniczenie lub usunięcie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 i 18 oraz wszelkich podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- d) zastosowanie środków wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 oraz wykonanie podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- e) zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podobnych uprawnień, które mogą wykonywać właściwe organy państw trzecich.

4. Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają niewiążące porozumienia dotyczące współpracy, zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez EUNB, z właściwymi organami państw trzecich wymienionymi w ust. 2.

▼ B

Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwom członkowskim ani ich właściwym organom zawierania porozumień dwustronnych lub wielostronnych z państwami trzecimi zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. Porozumienia dotyczące współpracy zawarte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich z państwami trzecimi zgodnie z niniejszym artykułem mogą obejmować postanowienia dotyczące następujących kwestii:

- a) wymiany informacji niezbędnych dla sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) konsultacji i współpracy w zakresie opracowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym zasad wykonywania uprawnień zgodnie z art. 94 i 96 oraz podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- c) wymiany informacji niezbędnych dla zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- d) wczesnego ostrzegania stron porozumienia dotyczącego współpracy lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem jakichkolwiek istotnych działań zgodnie z niniejszą dyrektywą lub prawem danego państwa trzeciego mających wpływ na instytucję lub grupę, której dotyczy takie porozumienie;
- e) koordynacji informowania opinii publicznej w przypadkach wspólnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) procedur i uzgodnień dotyczących wymiany informacji i współpracy zgodnie z lit. a)–e), w tym, w stosownych przypadkach, poprzez ustanowienie i działanie grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.

6. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB o każdym porozumieniu dotyczącym współpracy, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy zawarły zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

*Artykuł 98***Poufność**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa dokonywały wymiany informacji poufnych, w tym planów naprawy, z właściwymi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) właściwe organy państwa trzeciego podlegają wymogom i normom tajemnicy służbowej, które w opinii wszystkich organów są uznawane za co najmniej równoważne wymogom nałożonym w art. 84;

O ile wymiana informacji dotyczy danych osobowych, postępowanie z takimi danymi oraz przekazywanie ich organom państw trzecich podlega obowiązującym przepisom unijnym i krajowym w zakresie ochrony danych.

- b) informacje są niezbędne dla wykonywania przez właściwe organy państwa trzeciego ich funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z prawem krajowym, które są porównywalne z funkcjami zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz, z zastrzeżeniem niniejszego ust. 1 lit. a), nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.

▼B

2. Jeżeli informacje poufne pochodzą z innego państwa członkowskiego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa nie mogą ujawniać tych informacji właściwym organom państwa trzeciego, chyba że spełnione są następujące warunki:

- a) odpowiedni organ państwa członkowskiego, z którego pochodzi informacja („organ udostępniający informacje”) zgadza się na takie ujawnienie;
- b) informacja jest ujawniana wyłącznie do celów, na które wyraził zgodę organ udostępniający informacje.

3. Do celów niniejszego artykułu informację uznaje się za poufną, jeżeli podlega wymogom dotyczącym poufności zgodnie z prawem unijnym.

TYTUŁ VII

MECHANIZMY FINANSOWANIA*Artykuł 99***Europejski system mechanizmów finansowania**

Ustanawia się europejski system mechanizmów finansowania, który obejmuje:

- a) krajowe mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100;
- b) wzajemne pożyczki między krajowymi mechanizmami finansowania określone w art. 106;
- c) uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 107.

*Artykuł 100***Wymóg ustanowienia mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Państwa członkowskie ustanawiają co najmniej jeden mechanizm finansowania w celu zapewnienia skutecznego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie mechanizmu finansowania mogło być uruchamiane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Mechanizmy finansowania są wykorzystywane wyłącznie zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasadami określonymi w art. 31 i 34.

2. Państwa członkowskie mogą korzystać z tej samej struktury administracyjnej mechanizmu finansowania dla celów związanych z systemem gwarancji depozytów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania dysponowały odpowiednimi zasobami finansowymi.

▼ B

4. Na użytek ust. 3 mechanizmy finansowania posiadają w szczególności uprawnienia do:

- a) pobierania składek *ex ante*, o których mowa w art. 103 celem osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102;
- b) pobierania składek nadzwyczajnych *ex post*, o których mowa w art. 104, w przypadku gdy kwota składek określonych w lit. a) jest niewystarczająca; oraz
- c) zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i uzgadniania innych form wsparcia, o których mowa w art. 105.

5. Z wyjątkiem przypadków dozwolonych na mocy ust. 6, każde państwo członkowskie ustanawia swój krajowy mechanizm finansowania poprzez fundusz, którego zastosowanie może zostać uruchomione przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim, do celów określonych w art. 101 ust. 1.

6. Niezależnie od ust. 5 niniejszego artykułu, państwo członkowskie może – do celów wypełnienia swoich obowiązków na mocy ust. 1 niniejszego artykułu – ustanowić swój krajowy mechanizm finansowania w drodze obowiązkowych wkładów instytucji, które mają zezwolenie na działalność na jego terytorium, a które to wkłady oparte są na kryteriach, o których mowa w art. 103 ust. 7 i które nie są posiadane w ramach funduszu kontrolowanego przez jego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) kwota zgromadzona z wkładów jest co najmniej równa kwocie, której zgromadzenie jest wymagane na podstawie art. 102;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim jest uprawniony do kwoty, która jest równa kwocie takich wkładów, które dane państwo członkowskie bezzwłocznie udostępni temu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na jego wniosek, z przeznaczeniem wyłącznie do celów określonych w art. 101 ust. 1;
- c) państwo członkowskie powiadamia Komisję o swojej decyzji w sprawie skorzystania z możliwości ustrukturyzowania swojego mechanizmu finansowania zgodnie z niniejszym ustępem.
- d) państwo członkowskie powiadamia Komisję o kwocie, o której mowa w lit. b), co najmniej raz w roku, oraz
- e) z wyjątkiem przypadków określonych w niniejszym ustępie, mechanizmy finansowania są zgodne z art. 99–102, art. 103 ust. 1–4 i ust. 6 oraz art. 104–109.

Na użytek niniejszego ustępu dostępne środki finansowe, które należy uwzględnić, aby osiągnąć docelowy poziom określony w art. 102, mogą obejmować obowiązkowe wkłady z dowolnego programu obowiązkowych wkładów ustanowionego przez państwo członkowskie w dowolnym momencie między dniem 17 czerwca 2010 r. a dniem 2 lipca 2014 r., pochodzących od instytucji na jego terytorium do celów pokrycia kosztów związanych z ryzykiem systemowym instytucji, upadłością instytucji oraz ich restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że dane państwo członkowskie przestrzega przepisów niniejszego tytułu VII. Wkładów na rzecz systemów gwarancji depozytów nie wlicza się do docelowego poziomu ustalonego dla mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 102.

*Artykuł 101***Wykorzystanie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących celach:

- a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
- b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;
- c) nabycia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) wniesienia wkładów do instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami;
- e) wypłaty rekompensat akcjonariuszom lub wierzycielom zgodnie z art. 75;
- f) wniesienia wkładu na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w miejsce umorzenia lub konwersji zobowiązań w odniesieniu do niektórych wierzycieli, gdy stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia wyłączyć niektórych wierzycieli z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3-8;
- g) udzielania pożyczki innym mechanizmom finansowym na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 106;
- h) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–g).

Mechanizmy finansowania mogą być wykorzystywane do podejmowania działań, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia działalności.

2. Mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosuje się bezpośrednio do pokrycia strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub dokapitalizowania takiej instytucji lub takiego podmiotu. W przypadku gdy wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 1 niniejszego artykułu pośrednio powoduje przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 44.

*Artykuł 102***Poziom docelowy**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ich krajowe mechanizmy finansowania posiadały dostępne środki finansowe w wysokości co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności. Państwa członkowskie mogą ustalić poziomy docelowy przekraczające tę kwotę.

▼B

2. W początkowym okresie, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz mechanizmów finansowania pobierane zgodnie z art. 103 są rozkładane w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, jednak przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki.

Państwo członkowskie może przedłużyć początkowy okres o maksymalnie cztery lata, jeżeli w ramach mechanizmu finansowania dokonano łącznych wypłat przekraczających 0,5 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na terytorium tego państwa członkowskiego zezwolenie, gwarantowanych na mocy dyrektywy 2014/49/UE.

3. Jeżeli po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych zmniejszy się poniżej poziomu docelowego określonego w tym ustępie, wznawia się regularne pobieranie składek zgodnie z art. 103 aż do momentu osiągnięcia poziomu docelowego. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy, odkąd dostępne środki finansowe obniżyły się do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.

Regularną składkę ustala się przy uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego, a także skutków, jakie procykliczne składki mogą powodować w związku z ustalaniem składek rocznych w kontekście niniejszego ustępu.

4. Do dnia 31 października 2016 r. EUNB złoży Komisji sprawozdanie zawierające zalecenia dotyczące odpowiedniego punktu odniesienia do celów ustalenia poziomu docelowego w zakresie mechanizmów finansowania, a w szczególności określi, czy łączne zobowiązania są odpowiedniejszą podstawą niż depozyty gwarantowane.

5. Na podstawie wyników sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, w stosownych przypadkach do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy dotyczący podstawy docelowego poziomu mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 103***Składki *ex ante***

1. Aby osiągnąć poziom docelowy określony w art. 102, państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej raz w roku od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, w tym również od oddziałów unijnych, były pobierane składki.

2. Składka od każdej instytucji jest obliczana proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań (z wyłączeniem funduszy własnych) pomniejszonej o kwotę depozytów gwarantowanych w odniesieniu do kwoty łącznych zobowiązań (z wyłączeniem funduszy własnych) pomniejszonych o kwotę depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium danego państwa członkowskiego.

▼B

Składki te są dostosowywane odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, zgodnie z kryteriami przyjętymi na mocy ust. 7.

3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania do płatności, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonym jakimikolwiek prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przewidzianym do wyłącznego wykorzystania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów określonych w art. 101 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby określone w niniejszym artykule zobowiązanie do opłacenia składki było egzekwowalne na mocy prawa krajowego, oraz by należne składki były w pełni opłacone.

Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie obowiązki rejestracyjne, obowiązki w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz inne obowiązki celem zagwarantowania, że należne składki są w pełni opłacane. Państwa członkowskie wprowadzają środki umożliwiające skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapobieganie unikaniu opłacania składek, uchylaniu się od ich opłacania i związanym z nimi nadużyciom.

5. Kwoty pobierane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 101 ust. 1.

6. Z zastrzeżeniem art. 37, 38, 40, 41 i 42, kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają mechanizm finansowania.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu sprecyzowania koncepcji dostosowywania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem wszystkich poniższych czynników:

- a) ekspozycji instytucji na ryzyko, w tym znaczenia jej działalności handlowej, jej ekspozycji pozabilansowych oraz stopnia wykorzystania dźwigni finansowej;
- b) stabilności i dywersyfikacji źródeł finansowania instytucji i nieobciążonych aktywów o wysokiej płynności;
- c) sytuacji finansowej instytucji;
- d) prawdopodobieństwa, że instytucja zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- e) stopnia, w jakim instytucja korzystała w przeszłości z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
- f) złożoności struktury instytucji oraz możliwości przeprowadzenia jej skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼B

g) znaczenia instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki co najmniej jednego państwa członkowskiego lub Unii;

h) faktu, iż instytucja ta należy do instytucjonalnego systemu ochrony.

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu określenia:

a) obowiązków rejestracyjnych, obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych obowiązków, o których mowa w ust. 4, służących zagwarantowaniu, że należne składki są faktycznie opłacane;

b) środków, o których mowa w ust. 4, zapewniających skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone.

*Artykuł 104***Nadzwyczajne składki *ex post***

1. Jeżeli dostępne środki finansowe nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, państwa członkowskie zapewniają, by od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, pobrane zostały nadzwyczajne składki *ex post* w celu pokrycia dodatkowych kosztów, strat lub wydatków. Wysokość nadzwyczajnych składek *ex post* przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 103 ust. 2.

Nadzwyczajne składki *ex post* nie przekraczają trzykrotnej wysokości rocznej kwoty składek określonych zgodnie z art. 103.

2. Do składek pobieranych na mocy niniejszego artykułu zastosowanie ma art. 103 ust. 4–8.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może całkowicie lub częściowo odroczyć zapłatę przez instytucję nadzwyczajnych składek *ex post* na rzecz mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli opłacanie tych składek zagraziłoby płynności lub wypłacalności instytucji. Takiego odroczenia nie przyznaje się na okres przekraczający sześć miesięcy, lecz możliwe jest jego odnowienie na wniosek instytucji. Składki odroczone na podstawie niniejszego ustępu opłaca się, kiedy płatność ta nie zagraża już płynności lub wypłacalności instytucji.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu określenia okoliczności i warunków, w jakich zapłata przez instytucję składek *ex post* może zostać odroczone na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.

*Artykuł 105***Alternatywne sposoby finansowania**

Państwa członkowskie zapewniają, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały możliwość zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 103 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 104 nie są bezpośrednio dostępne lub są niewystarczające.

Artykuł 106

Wzajemne pożyczki między mechanizmami finansowania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania mogły wystąpić z wnioskiem o zaciąganie pożyczek od wszystkich pozostałych mechanizmów finansowania w obrębie Unii, w przypadku gdy:
 - a) kwoty pobrane zgodnie z art. 103 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania;
 - b) nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 104 nie są bezpośrednio dostępne; oraz
 - c) alternatywne sposoby finansowania przewidziane w art. 105 nie są bezpośrednio dostępne na rozsądnych warunkach.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji były uprawnione do udzielenia pożyczek każdemu z innych mechanizmów finansowania w obrębie Unii w okolicznościach określonych w ust. 1.
3. W następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 1, każdy z pozostałych mechanizmów finansowania w Unii decyduje, czy udzieli pożyczki mechanizmowi finansowania, który złożył ten wniosek. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby decyzja ta była podejmowana po konsultacji z właściwym ministerstwem lub rządem lub za ich zgodą. Decyzję podejmuje się z należyтым uwzględnieniem pilności sprawy.
4. Oprocentowanie, okres spłaty i inne warunki dotyczące pożyczek są uzgadniane między pożyczającym mechanizmem finansowania a pozostałymi mechanizmami finansowania, które postanowiły uczestniczyć w tym rozwiązaniu. Pożyczki każdego uczestniczącego mechanizmu finansowania mają takie samo oprocentowanie, okres spłaty i inne warunki, o ile uczestniczące mechanizmy finansowania nie postanowią inaczej.
5. Kwota pożyczona przez każdy z uczestniczących mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest proporcjonalna do kwoty depozytów gwarantowanych w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do łącznej kwoty depozytów gwarantowanych w państwach członkowskich uczestniczących mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Te wielkości składek mogą być różne za zgodą wszystkich uczestniczących mechanizmów finansowania.
6. Pozostającą do spłaty pożyczkę udzieloną mechanizmowi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innego państwa członkowskiego na mocy niniejszego artykułu traktuje się jako składnik aktywów mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który udzielił tej pożyczki; można ją zaliczyć na poczet poziomu docelowego tego mechanizmu finansowania.

Artykuł 107

Uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o czym mowa w art. 91 lub 92, krajowy mechanizm finansowania właściwy dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy wniósł wkład w finansowanie grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

▼B

2. Do celów ust. 1 grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy, postuluje – jeżeli jest to konieczne przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – plan finansowania w ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianego w art. 91 i art. 92.

Plan finansowania uzgadnia się na podstawie procedury dotyczącej podejmowania decyzji, o której mowa w art. 91 i art. 92.

3. Plan finansowania obejmuje:

- a) ocenę zgodnie z art. 36 odnoszącą się do dotkniętych podmiotów powiązanych;
- b) straty, które ma uznać każdy z dotkniętych podmiotów powiązanych w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) w odniesieniu do każdego z dotkniętych podmiotów powiązanych – straty, które poniosłaby każda z kategorii akcjonariuszy i wierzycieli;
- d) wszelkie składki, które zobowiązane byłyby wnieść systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 109 ust. 1;
- e) łączny wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz cel i formę wkładu;
- f) podstawę obliczenia kwoty, którą każdy z krajowych mechanizmów finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane, jest zobowiązany wnieść na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zebrania łącznego wkładu, o którym mowa w lit. e);
- g) kwotę, jaką krajowy mechanizm finansowania każdego dotkniętego podmiotu powiązanego jest zobowiązany wnieść na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz formę tych składek;
- h) kwotę pożyczki, którą mechanizmy finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane, zaciągną u instytucji, instytucji finansowych i innych podmiotów trzecich na mocy art. 105;
- i) w stosownych przypadkach powinna istnieć możliwość przedłużenia okresu wykorzystania mechanizmów finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane.

4. Podstawa przydziału wkładu, o którym mowa w ust. 3 lit. e), jest zgodna z ust. 5 niniejszego artykułu oraz zasadami określonymi w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f), o ile w planie finansowania nie uzgodniono inaczej.

5. O ile w planie finansowania nie uzgodniono inaczej, w podstawie obliczenia składki wpłacanej przez każdy z krajowych mechanizmów finansowania uwzględnia się w szczególności:

- a) udział aktywów grupy ważonych ryzykiem będących w posiadaniu instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

▼ B

- b) udział aktywów grupy będących w posiadaniu instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) udział strat, które spowodowały potrzebę uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powstały w podmiotach powiązanych objętych nadzorem właściwych organów w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- d) udział zasobów grupowych mechanizmów finansowania, które – zgodnie z planem finansowania – mają być wykorzystane na bezpośrednie wsparcie podmiotów powiązanych mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Państwa członkowskie z wyprzedzeniem ustanawiają zasady i procedury służące zagwarantowaniu, że każdy krajowy mechanizm finansowania może wnieść swój wkład w finansowanie grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie bez uszczerbku dla ust. 2.

7. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe mechanizmy finansowania miały możliwość, zgodnie z warunkami określonymi w art. 105, zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji mogły gwarantować każdą pożyczkę zaciąganą przez grupowe mechanizmy finansowania zgodnie z ust. 7.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przychody lub inne korzyści wynikające z wykorzystania grupowych mechanizmów finansowania były rozdzielane między poszczególne krajowe mechanizmy finansowania proporcjonalnie do ich składek na rzecz finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego zgodnie z ust. 2.

▼ M2*Artykuł 108***Stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w ich przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe:

- a) następujące roszczenia miały taki sam stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego dla roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli:
 - (i) ta część kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, która przekracza poziom gwarancji przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE;
 - (ii) depozyty osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby nie zostały one złożone za pośrednictwem zlokalizowanych poza Unią oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii;

▼ M2

b) następujące roszczenia miały taki sam stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego w lit. a):

(i) depozyty gwarantowane;

(ii) systemy gwarancji depozytów, które w przypadku upadłości wступują w prawa i obowiązki deponentów posiadających depozyty gwarantowane.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), zwykle niezabezpieczone roszczenia miały, w ich przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe, wyższy stopień uprzywilejowania niż niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych spełniających poniższe warunki:

a) pierwotny, umowny termin wymagalności instrumentów dłużnych wynosi co najmniej jeden rok;

b) instrumenty dłużne nie zawierają wbudowanych instrumentów pochodnych ani same w sobie nie są instrumentami pochodnymi;

c) w odpowiednich dokumentach umownych i, w stosownych przypadkach, w prospekcie emisyjnym, które dotyczą danej emisji, wyraźnie wskazano na niższy stopień uprzywilejowania zgodnie z niniejszym ustępem.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych, które spełniają warunki określone w ust. 2 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, miały wyższy stopień uprzywilejowania w ich przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe niż roszczenia wynikające z instrumentów, o których mowa w art. 48 ust. 1 lit. a)–d).

4. Bez uszczerbku dla ust. 5 i 7 państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy krajowe regulujące standardowe postępowanie upadłościowe, przyjęte na dzień 31 grudnia 2016 r., miały zastosowanie do stopnia uprzywilejowania, w standardowym postępowaniu upadłościowym, niezabezpieczonych roszczeń wynikających z instrumentów dłużnych wyemitowanych przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d) niniejszej dyrektywy, przed datą wejścia w życie środków przyjętych na mocy przepisów krajowych transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 ⁽¹⁾.

5. W przypadku gdy, po dniu 31 grudnia 2016 r. i przed dniem 28 grudnia 2017 r., państwo członkowskie przyjęło przepisy krajowe regulujące stopień uprzywilejowania – standardowym postępowaniu upadłościowym – niezabezpieczonych roszczeń wynikających z instrumentów dłużnych wyemitowanych po dacie rozpoczęcia stosowania takich przepisów krajowych, ust. 4 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do roszczeń wynikających z instrumentów dłużnych wyemitowanych po dniu rozpoczęcia stosowania takich przepisów krajowych, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) na mocy tych przepisów krajowych, oraz w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), zwykle niezabezpieczone roszczenia mają, w standardowym postępowaniu upadłościowym, wyższy stopień uprzywilejowania niż niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych spełniających poniższe warunki:

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 96).

▼ **M2**

- (i) pierwotny, umowny termin wymagalności instrumentów dłużnych wynosi co najmniej jeden rok;
 - (ii) instrumenty dłużne nie zawierają wbudowanych instrumentów pochodnych ani same w sobie nie są instrumentami pochodnymi; oraz
 - (iii) w odpowiednich dokumentach umownych i, w stosownych przypadkach, w prospekcie emisyjnym, które dotyczą danej emisji, wyraźnie wskazano na niższy stopień uprzywilejowania zgodnie z tymi przepisami krajowymi;
- b) na mocy tych przepisów krajowych niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych, które spełniają warunki określone w lit. a) niniejszego akapitu, mają – w standardowym postępowaniu upadłościowym – wyższy stopień uprzywilejowania niż roszczenia wynikające z instrumentów, o których mowa w art. 48 ust. 1 lit. a)–d).

W dniu wejścia w życie środków przyjętych na mocy przepisów krajowych transponujących dyrektywę (UE) 2017/2399 niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), mają taki sam stopień uprzywilejowania jak stopień, o którym mowa w ust. 2 lit. a), b) i c) oraz w ust. 3 niniejszego artykułu.

6. Do celów ust. 2 lit. b) oraz ust. 5 akapit pierwszy lit. a) ppkt (ii) instrumentów dłużnych o zmiennym oprocentowaniu, wynikającym z powszechnie stosowanej stopy referencyjnej oraz instrumentów dłużnych, które nie są denominowane w walucie krajowej emitenta, o ile kwota główna, spłata i odsetki są denominowane w tej samej walucie, nie uznaje się za instrumenty dłużne zawierające wbudowane instrumenty pochodne wyłącznie z powodu tych cech.

7. Państwa członkowskie, które – przed dniem 31 grudnia 2016 r. – przyjęły przepisy krajowe regulujące standardowe postępowanie upadłościowe, na mocy których zwykle niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych wyemitowanych przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), są rozdzielone na co najmniej dwa różne stopnie uprzywilejowania, lub na mocy których stopień uprzywilejowania zwykłych niezabezpieczonych roszczeń wynikających z takich instrumentów dłużnych został zmieniony w odniesieniu do wszystkich innych zwykłych niezabezpieczonych roszczeń o tym samym stopniu uprzywilejowania, mogą wprowadzić przepisy stanowiące, że instrumenty dłużne o najniższym stopniu uprzywilejowania spośród tych zwykłych niezabezpieczonych roszczeń mają ten sam stopień uprzywilejowania co roszczenia, które spełniają warunki określone w ust. 2 lit. a), b) i c) oraz w ust. 3 niniejszego artykułu.

▼ **B***Artykuł 109***Wykorzystanie systemów gwarancji depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz pod warunkiem że działanie to gwarantuje, iż deponenci mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, był odpowiedzialny za:

- a) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – kwotę, o którą umorzono by depozyty gwarantowane w celu pokrycia strat instytucji zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a), gdyby depozyty gwarantowane były objęte zakresem umorzenia lub konwersji długu i zostały umorzone w tym samym stopniu co

▼ B

roszczenia wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania na mocy prawa krajowego regulującego standardowe postępowanie upadłościowe; lub

- b) gdy stosowany jest jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inny niż instrument umorzenia lub konwersji długu, lub większa ich liczba – kwotę strat, które ponieśliby deponenci posiadający depozyty gwarantowane, gdyby deponenci posiadający depozyty gwarantowane ponieśli straty proporcjonalne do strat poniesionych przez wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania na mocy prawa krajowego regulującego standardowe postępowanie upadłościowe.

We wszystkich przypadkach odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty strat, które poniósłby w sytuacji, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu system gwarancji depozytów nie jest zobowiązany do wnoszenia żadnych składek na rzecz kosztów dokapitalizowania instytucji lub instytucji pomostowej zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).

Jeżeli na podstawie wyceny dokonanej na mocy art. 74 stwierdzono, że składka systemu gwarancji depozytów na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji była większa niż straty netto, które poniósłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, dany system gwarancji depozytów jest uprawniony do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 75.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełniało warunki, o których mowa w art. 36.

3. Wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów do celów ust. 1 dokonuje się w gotówce.

4. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, deponenci nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 2014/49/UE w stosunku do systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do tej części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota przeniesionych środków finansowych jest równa łącznemu poziomowi gwarancji określonego w art. 65 dyrektywy 2014/49/UE lub jest większa od tego poziomu.

5. Niezależnie od ust. 1–4, jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów wykorzystano zgodnie z zawartymi w nich przepisami, a ich wysokość spadła w związku z tym do kwoty niższej niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość regularnej składki na rzecz systemu gwarancji depozytów ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.

W każdym przypadku odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty równej 50 % docelowego poziomu zgodnie z art. 10 dyrektywy 2014/49/UE. Przy uwzględnieniu specyfiki swoich krajowych sektorów bankowych państwa członkowskie mogą ustalić próg przekraczający 50 %.

Udział systemu gwarancji depozytów na mocy niniejszej dyrektywy w żadnym wypadku nie przekracza wysokości strat, które poniósłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.

TYTUŁ VIII

SANKCJE

*Artykuł 110***Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne**

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i innych środków administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych celem wdrożenia niniejszej dyrektywy, oraz podejmują wszelkie konieczne działania, by zapewnić ich wykonanie. W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują one Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego. Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy obowiązki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do instytucji, instytucji finansowych oraz unijnych przedsiębiorstw dominujących, w przypadku ich naruszenia sankcje administracyjne mogły być nakładane – z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym – na członków zarządu oraz inne osoby fizyczne, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.

3. Uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie, przyznaje się organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – gdy są one różne – właściwym organom, w zależności od rodzaju naruszenia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy posiadają wszystkie uprawnienia związane z gromadzeniem informacji i prowadzeniem dochodzeń, jakie są niezbędne dla wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji i środków administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia zamierzonych skutków sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w razie ich stosowania w przypadkach transgranicznych.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy korzystają ze swoich uprawnień w zakresie nakładania sankcji administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą i z przepisami prawa krajowego w którymkolwiek z następujących sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) na swoją odpowiedzialność, oddelegowując uprawnienia na rzecz tych organów;
- d) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.

*Artykuł 111***Przepisy szczególne**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały kary i inne środki administracyjne przynajmniej w odniesieniu do następujących sytuacji:

- a) niedopełnienie obowiązku sporządzenia, utrzymania i aktualizacji planów naprawy i grupowych planów naprawy, z naruszeniem przepisów art. 5 lub 7;
- b) niedopełnienie obowiązku powiadomienia właściwego organu o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, z naruszeniem przepisów art. 25;

▼ B

- c) niedopełnienie obowiązku przedstawienia wszelkich informacji niezbędnych do opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z naruszeniem przepisów art. 11;
 - d) niedopełnienie przez zarząd instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), obowiązku powiadomienia właściwego organu, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, z naruszeniem przepisów art. 81 ust. 1.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:
- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej odpowiedzialną osobę fizyczną, instytucję, instytucję finansową, unijną jednostkę dominującą lub inną osobę prawną i charakter naruszenia;
 - b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
 - c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dotyczący każdego odpowiedzialnego członka zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub każdej innej odpowiedzialnej osoby fizycznej;
 - d) w przypadku osoby prawnej – grzywny administracyjne w wysokości maksymalnie 10 % łącznych rocznych obrotów netto danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; jeżeli osoba prawna jest przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, stosowny obrót stanowi kwota obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji w poprzednim roku obrotowym;
 - e) w przypadku osoby fizycznej – grzywny administracyjne w wysokości maksymalnie 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, odpowiadającą tej kwocie wartość w walucie krajowej w dniu 2 lipca 2014 r.;
 - f) grzywny administracyjne w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.

*Artykuł 112***Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach administracyjnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikowały na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje dotyczące co najmniej wszelkich sankcji administracyjnych, od których nie przysługuje odwołanie, nałożonych przez te organy w związku z naruszeniem przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę. Taka publikacja następuje bez zbędnej zwłoki po tym jak dana osoba fizyczna lub prawna została poinformowana o tej decyzji, w tym informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono przedmiotową sankcję.

W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach, od których przysługuje prawo do odwołania, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikują bez zbędnej zwłoki na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

▼B

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikują informacje dotyczące nałożonych przez nie sankcji z zachowaniem anonimowości, w sposób zgodny z prawem krajowym w którymkolwiek z następujących przypadków:

- a) jeżeli dana sankcja została nałożona na osobę fizyczną, a z przeprowadzonej wcześniej obowiązkowej oceny proporcjonalności publikacji danych osobowych wynika, że publikacja ta jest nieproporcjonalna;
- b) jeżeli opublikowanie tych informacji stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu karnemu;
- c) jeżeli w wyniku publikacji zainteresowane instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub osoby fizyczne poniosłyby – o ile można to stwierdzić – nieproporcjonalne szkody.

Ewentualnie w takich przypadkach publikację przedmiotowych danych można odroczyć o rozsądny okres, jeżeli można założyć, że w tym okresie znikną powody anonimowej publikacji.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat. Dane osobowe zawarte w publikacji utrzymuje się na oficjalnej stronie internetowej organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwego organu przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony danych.

4. W terminie do dnia 3 lipca 2016 r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie na temat publikowania przez państwa członkowskie informacji o sankcjach na zasadzie anonimowej, jak przewidziano w ust. 2, wyjaśniając w szczególności, czy w praktykach stosowanych przez państwa członkowskie w tym względzie wystąpiły znaczące rozbieżności. Ponadto w sprawozdaniu tym informuje się o wszelkich istotnych różnicach w czasie trwania publikacji sankcji na mocy prawa krajowego dotyczącego publikacji sankcji w poszczególnych państwach członkowskich.

*Artykuł 113***Utrzymywanie przez EUNB centralnej bazy danych**

1. Z zachowaniem wymogów dotyczących ścisłej tajemnicy służbowej, o czym mowa w art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy informują EUNB o wszelkich sankcjach administracyjnych, które nałożyły na mocy art. 111, a także o statusie postępowania odwoławczego odwołania od tych sankcji i jego wyniku. EUNB utrzymuje centralną bazę danych dotyczących sankcji, o których organ ten został poinformowany, wyłącznie do celów wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dostęp do tej bazy danych mają tylko organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB utrzymuje centralną bazę danych dotyczącą sankcji, o których organ ten został poinformowany, wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami, a dostęp do tej bazy danych mają tylko właściwe organy, przy czym jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy.

2. EUNB utrzymuje stronę internetową zawierającą linki do publikacji sankcji przez każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz publikacji sankcji przez każdy właściwy organ na mocy art. 112 oraz wskazuje okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje sankcje.

▼ B*Artykuł 114***Skuteczne nakładanie sankcji i wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

Państwa członkowskie zapewniają, aby określając rodzaj nakładanych sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokość grzywien administracyjnych, właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) stopień odpowiedzialności danej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli mogą zostać określone;
- f) stopień współpracy osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie z właściwymi organami i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną;
- h) wszelkie potencjalne skutki systemowe naruszenia.

TYTUŁ IX

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE

*Artykuł 115***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 oraz art. 104 ust. 4 powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 oraz art. 104 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa

▼B

ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 lub art. 104 ust. 4 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

6. Komisja nie przyjmuje aktów delegowanych, jeżeli okres kontroli przez Parlament Europejski, wraz z przedłużeniem, jest skrócony na skutek przerwy w jego działalności do mniej niż pięciu miesięcy.

TYTUŁ X

ZMIANY W DYREKTYWACH 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE I 2013/36/UE ORAZ W ROZPORZĄDZENIACH (UE) nr 1093/2010 ORAZ (UE) nr 648/2012

▼M1**▼B***Artykuł 117***Zmiany w dyrektywie 2001/24/WE**

W dyrektywie 2001/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Niniejszą dyrektywę stosuje się również do firm inwestycyjnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (*) oraz ich zlokalizowanych oddziałów w państwach członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby.

4. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**) niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do instytucji finansowych, firm inwestycyjnych i jednostek dominujących objętych zakresem dyrektywy 2014/59/UE.

5. Art. 4 i 7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 83 dyrektywy 2014/59/UE.

▼B

6. Art. 33 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 84 dyrektywy 2014/59/UE.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 2*

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,
- »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,
- »oddział« oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,
- »właściwy organ« oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 2013 lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do środków służących reorganizacji podejmowanych zgodnie z tą dyrektywą,
- »zarządca« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie środkami służącymi reorganizacji,
- »władze administracyjne lub sądowe« oznaczają takie władze administracyjne lub sądowe państw członkowskich, które są właściwe do celów środków służących reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego,
- »środki służące reorganizacji« oznaczają środki, które mają zachować lub przywrócić sytuację finansową instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i które mogą mieć wpływ na wcześniejsze prawa osób trzecich, włączając środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń; środki te obejmują stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE,

▼B

- »likwidator« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie postępowaniem likwidacyjnym,
- »postępowanie likwidacyjne« oznacza łączne postępowanie wszczęte i monitorowane przez władze administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego w celu sprzedaży aktywów pod nadzorem tych władz, łącznie z przypadkiem, gdy postępowanie zakończono w rezultacie ugody lub innego, podobnego środka,
- »rynek regulowany« oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*),
- »instrumenty finansowe« oznaczają instrumenty finansowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”;

3) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Umowy o kompensowaniu

Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE, umowy o kompensowaniu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”;

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu

Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE oraz art. 24 niniejszej dyrektywy, umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”.

Artykuł 118

Zmiana w dyrektywie 2002/47/WE

W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Artykuły 4–7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do żadnych ograniczeń w zakresie wykonywania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych ani żadnych ograniczeń skutków uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, przepisów dotyczących kompensowania sald na zamknięcie lub uzgodnień dotyczących kompensacji, obowiązujących w świetle tytułu IV, rozdziału IV lub V dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*), ani do żadnych tego typu ograniczeń obowiązujących na mocy podobnych uprawnień przewidzianych w prawie państwa członkowskiego w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich podmiotów, o których mowa

▼B

w ust. 2 lit. c), iv) oraz d), stanowiącej przedmiot zabezpieczenia odpowiadającego co najmniej zabezpieczeniu przewidzianemu w tytule IV rozdział VI dyrektywy 2014/59/UE.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9a

Dyrektywy 2008/48/WE i 2014/59/UE

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw: 2008/48/WE i 2014/59/UE.”.

Artykuł 119

Zmiana w dyrektywie 2004/25/WE

W art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/25/WE dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie miał zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

▼M1**▼B**

Artykuł 121

Zmiany w dyrektywie 2007/36/WE

W dyrektywie 2007/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

▼B

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) w art. 5 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie zapewniają, aby do celów dyrektywy 2014/59/UE walne zgromadzenie mogło większością dwóch trzecich ważnych głosów podjąć decyzję, iż zwołanie walnego zgromadzenia mającego podjąć decyzję w sprawie podwyższenia kapitału następuje w terminie krótszym od określonego w ust. 1 niniejszego artykułu lub zmodyfikować statut w taki sposób, aby nakazywał on zwołanie takiego zgromadzenia, pod warunkiem że zgromadzenie to nie odbywa się w ciągu dziesięciu dni kalendarzowych od jego zwołania i spełnione są warunki określone w art. 27 lub 29 dyrektywy 2014/59/UE, a podwyższenie kapitału jest niezbędne, by uniknąć spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 32 i 33 tej dyrektywy.

6. Do celów ust. 5 zastosowania nie mają: obowiązek wyznaczenia przez każde państwo członkowskie jednolitego terminu, o czym mowa w art. 6 ust. 3, obowiązek udostępniania w stosownym czasie zmienionego porządku obrad, o czym mowa w art. 6 ust. 4, oraz spoczywający na każdym państwie członkowskim obowiązek ustalenia jednolitego dnia rejestracji uczestnictwa, o czym mowa w art. 7 ust. 3.”.

▼M1**▼B***Artykuł 124***Zmiana w dyrektywie 2013/36/UE**

W art. 74 dyrektywy 2013/36/UE skreśla się ust. 4.

*Artykuł 125***Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010**

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »właściwy organ« oznacza:

(i) właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE oraz dyrektywy 2009/110/WE;

▼B

- (ii) w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE – organy właściwe w sprawie zapewnienia przestrzegania przez instytucje kredytowe i finansowe wymogów tych dyrektyw;
- (iii) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE (*) wyznaczony organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 tej dyrektywy; oraz
- (iv) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 tej dyrektywy.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) w art. 40 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu podejmowania działań wchodzących w zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE członkowi Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może towarzyszyć, w stosownych przypadkach, przedstawiciel organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z danego państwa członkowskiego, któremu nie przysługuje prawo głosu.”.

Artykuł 126

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012/UE dodaje się akapit w brzmieniu:

„k) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

▼BTYTUŁ XI
PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 127***Komitet EUNB ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

EUNB powołuje stały wewnętrzny komitet zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 na potrzeby przygotowywania decyzji EUNB, które należy podjąć zgodnie z jego art. 44, w tym decyzji dotyczących projektu regulacyjnych standardów technicznych i projektu wykonawczych standardów technicznych, związanych z zadaniami przekazanymi organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy. W szczególności zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zapewnia, by żadne decyzje, o których mowa w tym artykule, nie wpływały w jakikolwiek sposób na obowiązki budżetowe państw członkowskich. W skład tego wewnętrznego komitetu wchodzi organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 niniejszej dyrektywy.

Do celów niniejszej dyrektywy EUNB współpracuje z EUNUiPPE i EUNGiPW w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanowionego w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 i rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Do celów niniejszej dyrektywy EUNB zapewnia odrębność organizacyjną komitetu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych funkcji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010. Komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dba o opracowanie i koordynację planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także opracowuje metody restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych będących na progu upadłości.

*Artykuł 128***Współpraca z EUNB**

Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z EUNB do celów stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie udzielają EUNB wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼M8*Artykuł 128a***Dostępność informacji w europejskim pojedynczym punkcie dostępu**

1. Od dnia 10 stycznia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby odnośny podmiot, podając do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w art. 26 ust. 1 i art. 45i ust. 3 niniejszej dyrektywy, przekazywał jednocześnie te informacje organowi zbierającemu dane, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w celu udostępnienia tych informacji w europejskim pojedynczym punkcie dostępu (ESAP)

▼ **M8**

ustanowionym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 ⁽¹⁾.

Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje te spełniały następujące wymogi:

- a) były przekazywane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859 lub – jeżeli wymaga tego prawo Unii – w formacie nadającym się do odczytu maszynowego zgodnie z art. 2 pkt 4 tego rozporządzenia;
- b) towarzyszyły im następujące metadane:
 - (i) wszystkie nazwy odnośnego podmiotu, którego dotyczą informacje;
 - (ii) identyfikator podmiotu prawnego odnośnego podmiotu określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
 - (iii) wielkość odnośnego podmiotu według kategorii określonej zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. d) tego rozporządzenia;
 - (iv) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
 - (v) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

2. Do celów ust. 1 lit. b) pkt (ii) państwa członkowskie zapewniają uzyskanie przez podmioty identyfikatora podmiotu prawnego.

3. Do dnia 9 stycznia 2030 r. w celu udostępnienia w ESAP informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden organ zbierający dane zdefiniowany w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 i powiadamiają o tym ESMA.

4. Od dnia 10 stycznia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają udostępnienie w ESAP informacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 i art. 112 ust. 1 niniejszej dyrektywy. W tym celu organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest właściwy organ.

Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje te spełniały następujące wymogi:

- a) były przekazywane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859;
- b) towarzyszyły im następujące metadane:
 - (i) wszystkie nazwy odnośnej instytucji, której dotyczą informacje;
 - (ii) jeżeli jest dostępny – identyfikator podmiotu prawnego odnośnej instytucji określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
 - (iii) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
 - (iv) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie ustanowienia europejskiego pojedynczego punktu dostępu zapewniającego scentralizowany dostęp do publicznie dostępnych informacji mających znaczenie dla usług finansowych, rynków kapitałowych i zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L, 2023/2859, 13.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).

▼ M8

5. Od dnia 10 stycznia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają udostępnienie w ESAP informacji, o których mowa w art. 33a ust. 8, art. 35 ust. 1, art. 83 ust. 4 i art. 112 ust. 1 niniejszej dyrektywy. W tym celu organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje te spełniały następujące wymogi:

- a) były przekazywane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859⁺;
- b) towarzyszyły im następujące metadane:
 - (i) wszystkie nazwy odnośnej instytucji, której dotyczą informacje;
 - (ii) jeżeli jest dostępny – identyfikator podmiotu prawnego odnośnej instytucji określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia;
 - (iii) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
 - (iv) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

6. Aby zapewnić wydajne zbieranie informacji przekazywanych zgodnie z ust. 1 oraz wydajne zarządzanie nimi, EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających:

- a) pozostałe metadane, które mają towarzyszyć informacjom;
- b) strukturę danych zawartych w informacjach;
- c) informacje, w przypadku których wymagany jest format nadający się do odczytu maszynowego, oraz jaki format nadający się do odczytu maszynowego należy stosować w takich przypadkach.

Do celów lit. c) EUNB ocenia zalety i wady różnych formatów nadających się do odczytu maszynowego i przeprowadza w tym celu odpowiednie testy praktyczne.

EUNB przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. W razie potrzeby EUNB przyjmuje wytyczne, aby zapewnić poprawność metadanych przekazywanych zgodnie z art. 6 akapit pierwszy lit. a).

▼ B*Artykuł 129***Przegląd**

Do dnia 1 czerwca 2018 r. Komisja dokonuje przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz przedkłada na ten temat sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W szczególności ocenia następujące elementy:

- a) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 4 ust. 7 – potrzebę wprowadzenia jakichkolwiek zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym;
- b) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 45 ust. 19 – potrzebę wprowadzenia jakichkolwiek zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym;

▼ B

- c) funkcjonowanie i skuteczność roli przyznanej EUNB na mocy niniejszej dyrektywy, w tym w zakresie prowadzenia mediacji.

W stosownych przypadkach sprawozdaniom tym będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy.

Niezależnie od przeglądu przewidzianego w ust. 1, do dnia 3 lipca 2017 r. Komisja przeprowadzi szczegółowy przegląd stosowania przepisów art. 13, 18 i 45 w odniesieniu do uprawnień EUNB do prowadzenia wiążącej mediacji w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji w zakresie prawodawstwa dotyczącego usług finansowych. Sprawozdanie to wraz z ewentualnymi towarzyszącymi mu wnioskami jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼ M7

Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja dokona przeglądu wpływu pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na równe warunki działania dla różnych struktur grup bankowych, w tym w przypadku gdy grupy posiadają spółkę operacyjną pomiędzy spółką holdingową wskazaną jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jej jednostkami zależnymi. Komisja oceni w szczególności:

- a) możliwość zezwolenia podmiotom, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na spełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej;
- b) traktowanie, zgodnie z przepisami regulującymi minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego;
- c) adekwatność ograniczenia kwoty odliczeń wymaganych na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Komisja przedłoży sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy, z uwzględnieniem daty rozpoczęcia stosowania art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼ B*Artykuł 130***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2015 r.

Jednakże przepisy przyjęte w celu wykonania przepisów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 państwa członkowskie stosują najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r.

▼B

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 131***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 124 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

*Artykuł 132***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SEKCJA A

Informacje podawane w planach naprawy

Plan naprawy musi zawierać następujące informacje:

- 1) streszczenie głównych elementów planu oraz streszczenie ogólnej możliwości naprawy;
- 2) streszczenie istotnych zmian w instytucji od czasu przedłożenia ostatniego planu naprawy;
- 3) plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji określający, jak przedsiębiorstwo zamierza poradzić sobie z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku;
- 4) zbiór działań dotyczących kapitału i płynności wymaganych w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności i pozycji finansowej danej instytucji;
- 5) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
- 6) szczegółowy opis wszelkich istotnych przeszkód dla skutecznej i terminowej realizacji planu, obejmujący analizę wpływu na pozostałą część grupy, klientów i kontrahentów;
- 7) wskazanie funkcji krytycznych;
- 8) szczegółowy opis procedur ustalenia wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów danej instytucji;
- 9) szczegółowy opis tego, w jaki sposób planowanie naprawy jest zintegrowane ze strukturą zarządzania instytucją, a także polityki i procedury regulujące zatwierdzanie planu naprawy i ustalanie osób w danej organizacji odpowiedzialnych za przygotowanie i wdrożenie planu;
- 10) uzgodnienia i środki służące utrzymaniu lub przywróceniu funduszy własnych instytucji;
- 11) uzgodnienia i środki pozwalające zagwarantować, że instytucja posiada odpowiedni dostęp do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, ocenę dostępnych zabezpieczeń oraz ocenę możliwości przenoszenia płynności w ramach podmiotów powiązanych i w ramach linii biznesowych, pozwalające zagwarantować, że instytucja może kontynuować działalność i wywiązywać się z kolejnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;
- 12) uzgodnienia i środki pozwalające ograniczyć ryzyko i dźwignię finansową;
- 13) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować zobowiązania;
- 14) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować linie biznesowe;
- 15) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości dostępu do infrastruktury rynków finansowych;
- 16) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości funkcjonowania procedur operacyjnych instytucji, w tym usług dotyczących infrastruktury i usług informatycznych;
- 17) uzgodnienia przygotowawcze ułatwiające zbycie aktywów lub linii biznesowych w terminie właściwym dla przywrócenia stabilności finansowej;

▼ B

- 18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;
- 19) środki przygotowawcze, które instytucja podjęła lub planuje podjąć w celu ułatwienia wdrożenia planu naprawy, w tym środki niezbędne w celu umożliwienia terminowego dokapitalizowania instytucji;
- 20) ramy wskaźników określających punkty, w których mogą zostać podjęte stosowne działania, o których mowa w planie.

SEKCJA B

Informacje, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej następujących informacji:

- 1) szczegółowy opis struktury organizacyjnej instytucji, w tym wykaz wszystkich osób prawnych;
- 2) wskazanie bezpośredniego posiadacza oraz odsetka udziałów z prawem głosu i udziałów pozbawionych prawa głosu w odniesieniu do każdej z osób prawnych;
- 3) wskazanie lokalizacji, jurysdykcji siedziby, zezwoleń i osób na kluczowych stanowiskach kierowniczych w odniesieniu do każdej z osób prawnych;
- 4) schemat operacji krytycznych i głównych linii biznesowych danej instytucji, z uwzględnieniem istotnych pakietów aktywów i zobowiązań związanych z takimi operacjami i liniami biznesowymi, w podziale na poszczególne osoby prawne;
- 5) szczegółowy opis składników zobowiązań instytucji i składników zobowiązań wszystkich jej osób prawnych, z podziałem co najmniej na rodzaje i kwoty długu krótko- i długoterminowego, zobowiązania zabezpieczone, niezabezpieczone i podporządkowane;
- 6) szczegółowe informacje dotyczące zobowiązań danej instytucji, które są ► **M3** zobowiązaniami mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀;
- 7) wskazanie procedur niezbędnych do ustalenia, na rzecz jakich podmiotów instytucja złożyła zabezpieczenia, osób, w których posiadaniu znajdują się złożone zabezpieczenia, oraz jurysdykcji, w której zlokalizowane są zabezpieczenia;
- 8) opis ekspozycji pozabilansowych instytucji i jej osób prawnych, wraz ze schematem ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 9) istotne zabezpieczenia instytucji wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych;
- 10) wskazanie głównych lub najważniejszych kontrahentów instytucji oraz analiza skutków upadłości głównych kontrahentów dla sytuacji finansowej instytucji;
- 11) wszystkie systemy, za pośrednictwem których instytucja przeprowadza transakcje w istotnej liczbie lub o istotnej wartości, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 12) wszystkie systemy płatności, rozrachunków lub rozliczeń, których instytucja jest bezpośrednio lub pośrednio członkiem, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;

▼ B

- 13) szczegółowy wykaz i opis kluczowych systemów informacji zarządczej wykorzystywanych przez instytucję, w tym systemów zarządzania ryzykiem, systemów księgowych oraz systemów sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości do celów regulacyjnych, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 14) wskazanie właścicieli systemów wymienionych w pkt 13, związanych z nimi umów o gwarantowanym poziomie usług, a także wszelkiego oprogramowania i systemów lub licencji, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 15) wskazanie osób prawnych oraz schemat ich przyporządkowania, wzajemnych powiązań i zależności, dotyczących kwestii, takich jak:
 - wspólny lub współdzielony personel, infrastruktura lub systemy;
 - uzgodnienia dotyczące kapitału, finansowania lub płynności;
 - istniejące lub warunkowe ekspozycje kredytowe;
 - umowy dotyczące wzajemnych gwarancji, uzgodnienia dotyczące wzajemnych zabezpieczeń, postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się ze zobowiązań oraz uzgodnienia wzajemne między podmiotami powiązаныmi dotyczące uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
 - przeniesienia ryzyka oraz uzgodnienia dotyczące wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających; umowy o gwarantowanym poziomie usług;
- 16) właściwy organ i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla każdej osoby prawnej;
- 17) kierownik wyższego szczebla odpowiedzialny za dostarczenie informacji niezbędnych do przygotowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz – jeżeli są to inne osoby – kierownicy odpowiedzialni za poszczególne osoby prawne, operacje krytyczne i główne linie biznesowe;
- 18) opis uzgodnień, które obowiązują w instytucji w celu zagwarantowania, że w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie mieć do dyspozycji wszystkie niezbędne informacje, które uzna za stosowne, do celów zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 19) wszystkie umowy zawarte przez instytucję i jej osoby prawne z osobami trzecimi, do których rozwiązania może doprowadzić decyzja organów o zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz z informacjami, czy konsekwencje ich rozwiązania mogą mieć wpływ na stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 20) opis potencjalnych źródeł płynności dla wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 21) informacje dotyczące obciążeń aktywów, aktywów płynnych, działalności pozabilansowej, strategii hedgingowych oraz praktyk księgowych.

SEKCJA C

Kwestie, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi przeanalizować przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy

Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa następujące kwestie:

▼B

Podczas oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy uznaje się, że odniesienia do instytucji obejmują instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d) w ramach grupy:

- 1) stopień, w jakim instytucja jest w stanie przyporządkować główne linie biznesowe i operacje krytyczne do poszczególnych osób prawnych;
- 2) stopień dostosowania struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i operacji krytycznych;
- 3) stopień, w jakim obowiązują uzgodnienia zapewniające podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał, wspierające i pozwalające utrzymać główne linie biznesowe i operacje krytyczne;
- 4) stopień, w jakim umowy dotyczące świadczenia usług zawarte przez instytucję są w pełni egzekwowalne w przypadku przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji;
- 5) stopień, w jakim struktura zarządzania instytucją jest odpowiednia do celów zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami instytucji w odniesieniu do jej umów o gwarantowanym poziomie usług;
- 6) stopień, w jakim instytucja posiada procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych;
- 7) stopień, w jakim obowiązują plany awaryjne i środki pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych;
- 8) adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i operacji krytycznych, które ułatwią im szybkie podejmowanie decyzji;
- 9) zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji w dowolnym momencie, nawet w szybko zmieniających się warunkach;
- 10) stopień, w jakim instytucja przetestowała swoje systemy informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 11) stopień, w jakim instytucja może zapewnić ciągłość swoich systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do zainteresowanej instytucji, jak i nowej instytucji w przypadku oddzielenia operacji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych operacji i linii biznesowych;
- 12) stopień, w jakim instytucja ustanowiła odpowiednie procedury gwarantujące przekazywanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych systemami gwarancji depozytów;
- 13) jeżeli grupa stosuje gwarancje wewnątrzgrupowe, stopień, w jakim gwarancje te są udzielane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami są solidne;
- 14) jeżeli grupa zawiera wewnątrzgrupowe transakcje zabezpieczające, stopień, w jakim transakcje te są zawierane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji są solidne;

▼ B

- 15) stopień, w jakim stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających nasila efekt domina w ramach grupy;
- 16) stopień, w jakim struktura prawna grupy utrudnia stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z liczbą osób prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów powiązanych;
- 17) kwota oraz rodzaj ► **M3** zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◀ instytucji;
- 18) jeżeli ocena obejmuje spółkę holdingową o profilu mieszanym, stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do podmiotów powiązanych, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne skutki dla niefinansowej części grupy;
- 19) istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług;
- 20) dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także możliwości podejmowania skoordynowanych działań przez organy unijne i organy państw trzecich;
- 21) możliwość zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę instytucji;
- 22) stopień, w jakim struktura grupy umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów powiązanych bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego skutku dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości;
- 23) uzgodnienia i środki mogące ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadkach grup, które posiadają przedsiębiorstwa zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach;
- 24) możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich;
- 25) stopień, w jakim można właściwie oszacować wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na system finansowy i zaufanie rynków finansowych;
- 26) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny skutek dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę;
- 27) stopień, w jakim dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można by ograniczyć efekt domina względem innych instytucji lub rynków finansowych;
- 28) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji mogłaby mieć istotne skutki dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych.